

รายงานการวิจัย

การศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา

บริเวณอำเภอสีกao จังหวัดตรัง

Study on Quantitative and Distribution of Leather Donax
(*Donax scortum*, Linnaeus) at Sikao District, Trang Provinces

โดย

จิโรจน์ พีระเกียรติชจร

วัฒนา วัฒนกุล

อุไรวรรณ วัฒนกุล

ท้องสมุด

๑๗๙.๔๖๖๘ วช.ตรัง

ผู้แต่งเป็น วว : ๐๔๓
เลขหน้า QL A30
ฉบับ ๓
หน้า ๒ ๘.๙.๕๙

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2546 - 2547

จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา บริเวณอำเภอสีกานา จังหวัดตรัง

Study on Quantitative and Distribution of Leather Donax
(*Donax scortum*, Linnaeus) at Sikao District, Trang Provinces

จิโรจน์ พีระเกียรติชัย¹ วัฒนา วัฒนกุล¹ อุไรวรรณ วัฒนกุล¹

Jirot Peerakiatkajorn¹ Wattana Wattanakul¹ Uraiwan Wattanakul¹

บทคัดย่อ

จากการศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา (*Donax scortum* Linnaeus) บริเวณอำเภอสีกานา จังหวัดตรัง พบร่องรอยการแพร่กระจายของหอยตะเกาในปีแรก (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547) พบรอยตะเกาในแนวสำรวจที่ 1 3 และ 4 มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 275.6 165.8 และ 155.9 ตัว ตามลำดับ และพบที่ระยะห่างจากฝั่ง 300 250 และ 200 เมตร มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 238.1 272.8 และ 142.6 ตัว ตามลำดับ และพบมากที่สุด ในเดือนกุมภาพันธ์ ถึง 252.1 ตัว และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายน เป็นจำนวน 30.5 ตัว ส่วน ในปีที่ 2 (กันยายน 2547 ถึง สิงหาคม 2548) พบรอยตะเกาในแนวสำรวจที่ 6 5 และ 8 มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 372.8 357.8 และ 339.2 ตัว ตามลำดับ และพบที่ระยะห่างจากฝั่ง 200 250 และ 300 เมตร มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 333.1 303.9 และ 285.2 ตัว ตามลำดับ และพบหอยตะเกามากที่สุดในเดือนกันยายน ถึง 957.0 ตัว และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายน เป็นจำนวน 24.2 ตัว ปริมาณการแพร่กระจายของหอยตะเกาในปีที่สองมีปริมาณมากกว่าในปีแรก สภาพแวดล้อมบริเวณหาดปากแมง สภาพดินส่วนใหญ่มี ลักษณะเป็นดินทรายปนตะกอน (loamy sand) ความเค็มมีค่าอยู่ระหว่าง 28.7-35.2 ppt อุณหภูมิของน้ำมีค่าอยู่ระหว่าง 28.2-30.6 องศาเซลเซียส มีค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำอยู่ในช่วงระหว่าง 6.9-8.4 และปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 6.00-8.31 มิลลิกรัมต่อลิตร

การศึกษาการพัฒนาเซลล์สืบพันธุ์และตรวจสอบความสมบูรณ์ของหอยตะเกา พบรากพัฒนาของเซลล์สืบพันธุ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 6 ระยะ และมีวงจรการสืบพันธุ์ (reproductive

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตตรัง

cycle) ปีละ 1 ครั้ง เริ่มพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ จนกระทั่งวางเซลล์สีบพันธุ์ ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน และระยะเวลาวางเซลล์สีบพันธุ์สูงสุดจะอยู่ในเดือนพฤษภาคม ขนาดของหอยตะเกาที่เริ่มแพร์พันธุ์ได้ มีความยาวเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 49.6-58.1 มิลลิเมตร และค่าดัชนีความสมบูรณ์ (Condition Index) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 11.52 เปอร์เซ็นต์ในเดือนเมษายน และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 17.79 เปอร์เซ็นต์ในเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งขึ้นกับการพัฒนาการของอวัยวะสีบพันธุ์ ที่แตกต่างกันในแต่ละเดือน ในรอบปี อัตราส่วนเพศที่พบในแต่ละเดือนไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

คำสำคัญ : หอยตะเกา ปริมาณ การกระจาย

ABSTRACT

Quantitative and distribution of Leather Donax (*Donax scortum* Linnaeus) was studied at Pakmeng Beach, Sikao District, Trang Province for Two years. The first year period (September 2003 – August 2004) have been found the most of Leather donax at survey line 1, 3 and 4 by 275.6 165.8 and 155.9 eaches, respectively. It found the most of these far from coastal at 300 250 and 200 meter. These showed average 238.1 272.5 and 142.6 eaches, respectively. February was highest found at 252.1 eachs and April was lowest at 30.5 eachs. But, Line 6, 5, 8 have been found the most of Leather donax in the second years (September 2004 – August 2005). It was 372.8 357.8 and 339.2 eaches, respectively. Far from coastal at 200, 250 and 300 meter. The average result shown 333.1 303.9 and 285.2 eaches, respectively. September was highest and April was lowest found these area. It showed 957.0 and 24.2 eaches, respectively. The distribution of Leather Donax in second year was higher than the first year. The soil texture was loamy sand while the salinity was between 28.7 – 35.2 ppt, temperature 28.2 – 30.6 degree celsius, pH 6.9 – 8.4 and dissolved oxygen 6.00 – 8.31 mg/l

Study on reproductive cell development and condition index of leather donax (*Donax scortum*, Linnaeus). This experiment was found six stages of reproductive cell development and the reproductive cycle was once a year which beginning on activity until spawning started from January to July. But, the highest spawning occur in May and the size of spawners were among 49.6-58.1 mm. The condition index (C.I.) was minimum on May and maximum on February. IT was 11.52 % and 17.79 % respectively. These result was depend on the development of reproductive organ which varied different in each month of the year. Sex ratio of each month showed non significant difference ($p>0.05$)

Key words : Leather Donax, Quantitative, Distribution

¹ Faculty of Science and Fisheries Technology, Rajamangala University of Technology

Srivijaya

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(3)
บทนำ	1
วิธีการวิจัย	7
ผลการวิจัย	11
วิจารณ์ผลการวิจัย	94
สรุปผลการวิจัย	101
ข้อเสนอแนะ	103
กิตติกรรมประกาศ	104
บรรณานุกรม	105

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 เกณฑ์สำหรับจำแนกกลุ่มขนาดของดิน五四	5
2 การจำแนกกลุ่มของประเภทเนื้อดิน	6
3 ค่าเฉลี่ยของปริมาณและการกระจายของหอยตะناที่พบในแต่ละ Line ของแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548	28
4 ค่าเฉลี่ยปริมาณและการกระจายของหอยตะนาที่พบในแต่ละระยะ ที่ห่างจากผึ้งตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548	44
5 คุณภาพน้ำบางปะการบบริเวณที่ทำการทดลอง ณ หาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง ในช่วงตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือน สิงหาคม 2548	51
6 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและประเภทของเนื้อดิน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างเดือนกันยายน 2546 และ เดือนกันยายน 2547	58
7 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและประเภทของเนื้อดิน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างเดือนพฤษภาคม 2546 และ เดือนพฤษภาคม 2547	59
8 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและประเภทของเนื้อดิน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างเดือนมกราคม 2547 และ เดือนมกราคม 2548	60
9 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและประเภทของเนื้อดิน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างเดือนมีนาคม 2547 และ เดือนมีนาคม 2548	61
10 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและประเภทของเนื้อดิน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างเดือนพฤษภาคม 2547 และ เดือนพฤษภาคม 2548	62
11 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและประเภทของเนื้อดิน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีເກາ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 และ เดือนกรกฎาคม 2548	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2548)	86
13 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมีย (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2548)	87
14 ความพยายามของหอยตะเกาในระยะเริ่มพัฒนาการ (ระยะที่ 2) และความพยายามของหอยตะเการะยะเซลล์สีบพันธุ์สูง (ระยะที่ 4) บริเวณหาดปากเมง	89
15 ค่าความพยายามเฉลี่ย น้ำหนักรวมเฉลี่ย น้ำหนักเปลือกเฉลี่ย น้ำหนักเนื้อเฉลี่ย น้ำหนักเนื้อแห้งเฉลี่ย และค่า condition index (C.I.) เฉลี่ยของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547)	90
16 อัตราส่วนเพศของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547)	92
17 อัตราส่วนเพศของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง (กันยายน 2547 ถึง สิงหาคม 2548)	93

สารบัญภาพ

ข้อที่		หน้า
1	แนวสำราญปริมาณและการกระจายของหอยตะไก บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	13
2	ภาพแสดงการเก็บหอยตะไกของชาวบ้าน บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	14
3	แสดงลักษณะภายนอกของหอยตะไก	15
4	แสดงลักษณะของฝ่าทั้งสองข้างของหอยตะไก	15
5	ลักษณะภายในของหอยตะไก	16
6	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนกันยายน ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	30
7	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนตุลาคม ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	30
8	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายน ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	31
9	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนธันวาคม ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	31
10	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนกุมภาพันธ์ ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	32
11	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	32
12	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนเมษายน ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	33
13	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	33
14	ปริมาณและการกระจายของหอยตะไกในแต่ละ Line ในเดือนสิงหาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง	34

สารบัญภาพ (ต่อ)

ข้อที่	หน้า
15 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาเฉลี่ยรวมในแต่ละแนว ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	34
16 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนกันยายน ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	45
17 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนตุลาคม ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	45
18 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนพฤษจิกายนระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	46
19 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนธันวาคมระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	46
20 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนกุมภาพันธ์ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	47
21 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนมีนาคมระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	47
22 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนเมษายนระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	48
23 ปริมาณและการกระจายของหอยตະเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนพฤษภาคมระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกea จังหวัดตรัง	48

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่		หน้า
24	ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนสิงหาคมระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง	49
25	ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาเฉลี่ยรวมในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง	49
26	ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาเฉลี่ยรวมในแต่ละเดือน ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง	50
27	ปริมาณน้ำฝน(mm) ที่ตรวจได้ในเขตอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึงเดือนสิงหาคมปี 2548	53
28	ค่าความเค็มของน้ำ บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึง เดือนสิงหาคมปี 2548	54
29	อุณหภูมิของน้ำ(องศาเซลเซียส) บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึง เดือนสิงหาคมปี 2548	55
30	ค่า pH ในน้ำ บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึง เดือนสิงหาคมปี 2548	56
31	ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ(mg/l) บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึง เดือนสิงหาคมปี 2548	57
32	เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2546	64
33	เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2546	64
34	เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2546	65
35	เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2546	65
36	เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2547	66
37	เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2547	66
38	เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2547	67
39	เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2547	67

สารบัญภาพ (ต่อ)

ข้อที่	หน้า
40 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2547	68
41 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2547	68
42 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2547	69
43 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2547	69
44 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2547	70
45 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2547	70
46 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2547	71
47 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2547	71
48 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2548	72
49 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2548	72
50 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2548	73
51 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2548	73
52 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2548	74
53 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2548	74
54 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2548	75
55 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2548	75
56 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียร์ยะก่อนพัฒนา	78
57 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ร่วงจะก่อนพัฒนา	78
58 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียร์ยะเริ่มพัฒนาการ	79
59 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ร่วงจะเริ่มพัฒนา	79
60 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียร์ยะกำลังพัฒนาการ	80
61 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ร่วงจะกำลังพัฒนาการ	80
62 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียร์ยะสีบพันธุ์สูง	81
63 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ร่วงจะสีบพันธุ์สูง	81
64 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียร์ยะวางแผนเซลล์สีบพันธุ์บางส่วน	82

สารบัญภาพ (ต่อ)

ข้อที่		หน้า
65	การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ระยับวางแผนเซลล์สีบพันธุ์บางส่วน	82
66	การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียระยับหลังวางไข่	83
67	การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ระยับหลังวางไข่ตัวผู้	83

บทนำ

หอยตะเกา มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Donax scortum* Linnaeus (Dance, 1982) มีชื่อพ้องกับ *Hecuba scortum* Linnaeus (Abbott และ Dance, 1983) อยู่ใน Class Bivalvia มีชื่อสามัญว่า Lether Donax เป็นหอยสองฝาหรือหอยกาบคู่ ผิวนอกของเปลือกมีสีเขียวอมเหลือง บางดัวค่อนข้างคล้ำ เป็นรูปสามเหลี่ยมท้ายงอนขึ้น เปลือกฝาข้างและขาเท่ากัน และฝาทั้งสองข้างประกอบกันสนิท เปลือกด้านในจะมีสีม่วงอ่อน หอยตะเกาเป็นหอยที่ฝังตัวอยู่ใต้พื้นทราย (infauna) บริเวณชายหาดที่มีพื้นที่ลาดชันเล็กน้อย โดยช่วงเวลาที่น้ำลงต่ำสุด พื้นที่นั้นแห้งขอด ลักษณะของพื้นดินจะมีทรายปนโคลนสีคล้ำ หอยจะฝังตัวอยู่ใต้พื้นทราย มีท่อน้ำ (siphon) ซึ่งอยู่ทางดอนท้ายยื่นยาวขึ้นมาเหนือพื้นทรายภายนอกอาหารและการหายใจจะผ่านทางท่อน้ำ (จิโรจน์, 2538) หอยตะเกาพบได้ตลอดทั้งปี แต่มีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน พบมากบริเวณหาดปากเมงซึ่งเป็นชายทะเลที่อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง โดยปกติประชาชนแถบนั้นและนักท่องเที่ยว尼ยมเก็บมาประกอบอาหารเนื่องจากหอยตะเกาเป็นหอยที่มีรสชาติดีแตกต่างไปจากหอยชนิดอื่น

จากคำบอกเล่าของชาวบ้านทราบว่า หอยตะเกาที่เก็บได้ในแต่ละปีเนื้อเทียบกับปีก่อน ๆ มีขนาดเล็กลง และมีปริมาณน้อยลงไปเรื่อย ๆ อาจจะเนื่องมาจาก มีการนำหอยมาบริโภคเพิ่มมากขึ้น หรือเก็บในช่วงเวลาที่หอยกำลังสีบพันธุ์ หรือวางแผนไว้ เป็นเหตุให้มีผลกระทบต่อปริมาณและขนาดของหอยตะเกาที่เก็บได้ในแต่ละปี การศึกษาถึงปริมาณและการกระจาย ตลอดจนถดถูกการสีบพันธุ์ ของหอยตะเกา และสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งอาศัยของหอยตะเกา จึงมีความสำคัญในส่วนที่ช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ แต่เนื่องจากรายงานเกี่ยวกับปริมาณ และการแพร่กระจาย ชีววิทยา และวงจรการสีบพันธุ์ของหอยตะเกาในชายฝั่งแถบนี้ยังไม่มากนัก และไม่สมบูรณ์เพียงพอ ดังนั้นการติดตามศึกษาปริมาณและการแพร่กระจาย วงจรการสีบพันธุ์ของหอยตะเกาในแถบ อ. สีแกะ จ. ตรัง อย่างต่อเนื่อง จึงคาดว่าจะได้ข้อมูลที่มีประโยชน์ เป็นความรู้ที่น่าสนใจในการศึกษาและใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงการเพาะเลี้ยง อันส่งผลให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น

ลักษณะทางอนุกรมวิธานและการแพร่กระจาย

หอยตะเกา (Leather Donax) เป็นชื่อที่เรียกกันโดยทั่วไปในท้องถิ่นพบมากที่ อำเภอสีแกะ นอกจากนี้พบที่ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ในทางอนุกรมวิธานจัดได้ดังนี้

Phylum Mollusca

Class Bivalvia (Pelecypoda)

Order Veneroida

Family Donacidae

Genus Donax

หอยตะเกา มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Donax scortum* Linnaeus (Dance, 1982) มีชื่อพ้องว่า *Hecuba scortum* Linnaeus (Abbott และ Dance, 1983)

ลักษณะทางชีววิทยา

ลักษณะทั่วไปของหอยตะเกา ผิวนอกของเปลือกมีสีเขียวอมเหลือง บางตัวค่อนข้างคล้ำ เป็นรูปสามเหลี่ยมท้ายงอนขึ้น เปลือกฝาซ้ายและขวาเท่ากัน และฝาทั้งสองข้างประกอบกันสนิทเปลือกด้านในจะมีสีม่วงอ่อน

หอยตะเกาเป็นหอยที่ฝังตัวอยู่ใต้พื้นทราย (infauna) บริเวณชายหาดที่มีพื้นที่ลาดชันเล็กน้อย ช่วงเวลาหน้าลงต่ำสุดจนพื้นที่นั้นแห้งขอด ลักษณะของพื้นดินจะมีรายปานโคลนสีคล้ำ หอยจะฝังตัวอยู่ใต้พื้นทราย มีท่อน้ำ (siphon) ซึ่งอยู่ทางดอนท้ายยื่นยาวขึ้นมาเหนือพื้นทรายการกินอาหารและการหายใจจะผ่านทางท่อน้ำ (จิโรจน์, 2538)

หอยตะเกาพบได้ตลอดทั้งปี แต่มีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน กล่าวคือ เริ่มพบหอยตะเกามีจำนวนเพิ่มขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม และพบมากในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม ในช่วงเวลาดังกล่าว หอยตะเกาจะมีขนาดใหญ่ หลังจากเดือนมกราคมหอยจะมีขนาดเล็กและมีปริมาณน้อยลง ในช่วงปลายเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน เป็นช่วงมรสุมมีคลื่นลมจัด หอยตะเกาจะอพยพไปอยู่บริเวณที่ลึก ช่วงที่เก็บหอยได้คือช่วงเวลาหน้าเกิดหรือน้ำใหญ่ซึ่งอยู่ในระหว่างขึ้นหรือแรม 13 ค่ำ ถึงขึ้นหรือแรม 3 ค่ำ เพราะเป็นช่วงที่น้ำแห้งมาก บริเวณที่พบหอยตะเกามากที่สุด อยู่ในบริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแก้ว จังหวัดตรัง บริเวณที่หอยตะเกาอาศัยอยู่มักจะพบหอยเจดีย์ (*Cerithidea* sp. หรือหอยหลังไก่ (*Turritella* sp.) อาศัยร่วมอยู่ด้วย (จิโรจน์, 2538)

สภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งหอยตะเกา

สภาพแวดล้อมบริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแก้ว จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีหอยตะเกาอยู่มาก มีสภาพดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินทรายปนตะกอน (loamy sand) ค่อนข้างมีสีคล้ำ ความเค็มของน้ำทะเลมีค่าเฉลี่ย 27.34 ppt โดยพบความเค็มต่ำสุด 20 ppt ในเดือนกรกฎาคม 2540 และความเค็มสูงสุด 33.0 ppt ในเดือนกุมภาพันธ์ 2534 อุณหภูมิของน้ำมีค่าอยู่ระหว่าง 27.0-33.1 และมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.76 องศาเซลเซียส มีค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำอยู่ในช่วงระหว่าง 6.9-8.4 และมีค่าเฉลี่ย 7.75 ส่วนปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 5.55-7.80 มิลลิกรัมต่อลิตร และมีค่าเฉลี่ย 6.60 มิลลิกรัมต่อลิตร (จิรจัน, 2538)

ลักษณะการสืบพันธุ์

หอยสองฝ่ายที่อาศัยอยู่ในทะเล ส่วนใหญ่มีเพศแยกและเซลล์สืบพันธุ์ต่างถูกปล่อยลงทะเล และผสมกันนอกลำตัว (external fertilization) ไป และน้ำเชือกที่หอยปล่อยลงสู่น้ำทะเลเลนนั้นมีจำนวนมากแต่เหลือรอด และเจริญเติบโตจนเป็นตัวเต็มวัยมีเม็ดถึง 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากมีไข่จำนวนมากไม่ได้รับการผสม สำหรับไข่ที่ได้รับการผสมแล้วจะเจริญเติบโตเป็นตัวอ่อนซึ่งแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะโทรโคฟอร์ trochophore และ เวลลิเจอร์ velliger ที่ลอยตัวอยู่ในน้ำทะเล หลังจากนั้นก็จะมีตัวลงสู่พื้น และเจริญเป็นตัวเต็มวัย (วันทนา, 2528)

การพัฒนาของเซลล์สืบพันธุ์ของหอยตะเภา

จากการศึกษาตัวอย่างของหอยตะเภาบริเวณหาดปากเมง (จิรจัน, 2538) โดยการศึกษาลักษณะทางเนื้อเยื่ออวัยวะสืบพันธุ์ ทำให้สามารถแยกเพศของหอยแต่ละตัวได้และพบว่าหอยตะเภา มีการเจริญพัฒนาของเซลล์สืบพันธุ์แบ่งออกเป็นระยะต่าง ๆ 6 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการพัฒนาการ (prefollicular development stage)

ระยะที่ 2 ระยะเริ่มพัฒนาการ (initial development stage)

ระยะที่ 3 ระยะกำลังพัฒนาการ (development stage)

ระยะที่ 4 ระยะเซลล์สืบพันธุ์สุก (mature stage)

ระยะที่ 5 ระยะเริ่มวางเซลล์สืบพันธุ์ (partially spawned stage)

ระยะที่ 6 ระยะหลังวางเซลล์สืบพันธุ์ (spent stage)

ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสอดคล้องกับการศึกษาของสุนันท์ และปรานอม (2527) ในหอยลาย, สุนันท์ และปรานอม (2534) ในหอยลาย, สุนันท์ และปรานอม (2534) ในหอยตลาด การศึกษาและวิจัยของสุนันท์ (2534) ในหอยกระพงรวมทั้งการศึกษาและวิจัยของสุนันท์ และเอกสารลักษณ์ (2529) ในหอยแมลงภู่ แต่มีความแตกต่างกันบ้างในช่วงเวลาของการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ และสอดคล้องกับรายงานของ จินตมาศ และ สุพัตรา (2534) ที่รายงานว่า วงจรการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ของหอยสองฝ่ายมี 6 ระยะ แต่อาจมีระยะเวลาการสืบพันธุ์ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างนอกเหนือจากสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศของแต่ละท้องที่

การพัฒนาชลลสีบพันธุ์ของหอยตะเกา

หอยตะเกามีการพัฒนาชลลสีบพันธุ์ตั้งแต่ระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 6 ในระยะเวลา 12 เดือน มี วงจรการพัฒนาของชลลสีบพันธุ์จากระยะที่ 1 ไปจนถึงระยะที่ 6 จำนวน 1 ช่วง ซึ่งแต่ละช่วงใช้เวลาประมาณ 5-6 เดือน คือ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนกรกฎาคม

หอยตะเกาบริเวณหาดปากเมงที่เริ่มแพร่พันธุ์ มีชลลสีบพันธุ์ระยะที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของความยาวอยู่ระหว่าง 5.17-6.46 เซนติเมตร และที่มีชลลสีบพันธุ์ระยะที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของความยาวอยู่ในช่วง 4.89-5.92 เซนติเมตร (จิโรจน์, 2538)

ดรรชนีความสมบูรณ์ของหอยตะเกา (Condition Index ; C.I.)

ดรรชนีความสมบูรณ์ของหอยตะเกาบริเวณหาดปากเมง มีค่า C.I. ต่ำสุดเท่ากับ 6.53 ในเดือนตุลาคม และสูงสุด 12.83 ในเดือนมีนาคม (จิโรจน์, 2538)

เพศและอัตราส่วนเพศ

เพศและอัตราส่วนเพศของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแก จังหวัดตรัง จะแตกต่างกันไปในแต่ละเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเพศผู้และเพศเมียเท่ากัน ในช่วงเดือนเมษายนถึงกรกฎาคม และเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม ส่วนในเดือนอื่น เพศผู้จะมีจำนวนมากกว่าเพศเมีย (จิโรจน์, 2538)

เนื้อดิน (Soil Texture)

เนื้อดิน หมายถึง สัดส่วนของอนุภาคทราย (sand) อนุภาคซิลท์ (silt) และอนุภาคดินเหนียว (clay) กลุ่มอนุภาคทั้ง 3 นี้เมื่อประกอบกันเข้าเป็นสัดส่วนสมพthesis ต่างๆ กัน จะได้ชั้นดินหรือลักษณะของเนื้อดินมากมาย ดินจะมีเนื้อหยาบปานกลางหรือละเอียดมากน้อยขนาดไหนต้องขึ้นอยู่กับสัดส่วนของอนุภาคดินทั้งสามนี้ ซึ่งเนื้อดินเป็นสมบัติที่ค่อนข้างเสถียร (stable) อันหนึ่ง คือส่วนมากแล้วเนื้อดินจะไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพธรรมชาติของการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร (ดุสิต, 2535)

ตารางที่ 1 เกณฑ์สำหรับจำแนกกลุ่มขนาดของดินผง (สมชาย, 2531)

เกณฑ์ของกระทรวงเกษตรสวัสดิ์อเมริกา		เกณฑ์สากล	
ชื่อกลุ่มขนาด	ขนาด(มม.)	ชื่อกลุ่มขนาด	ขนาด(มม.)
ทรายหยาบมาก (very coarse sand)	1.00-2.00	ทรายหยาบ (coarse sand)	0.20-2.00
ทรายหยาบ (coarse sand)	0.50-1.00	ทรายหยาบ (coarse sand)	0.20-2.00
ทรายปานกลาง (medium sand)	0.25-0.50	ทรายละเอียด (fine sand)	0.02-0.20
ทรายละเอียด (fine sand)	0.10-0.25	ทรายละเอียด (fine sand)	0.02-0.20
ทรายละเอียดมาก (very fine sand)	0.05-0.10	ทรายแป้ง (silt)	0.002-0.02
ทรายแป้ง (silt)	0.002-0.05	ทรายแป้ง (silt)	0.002-0.02
ดินเหนียว (clay)	เล็กกว่า 0.002	ดินเหนียว (clay)	เล็กกว่า 0.002

ประเภทของเนื้อดิน

ดินแต่ละชนิดจะมีเนื้อดินเป็นแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับสัดส่วนของอนุภาคทราย ซิลท์ และดินเหนียว การที่จะทราบว่าเนื้อดินเป็นประเภทไหนนั้นทำได้โดย นำเอาปริมาณของอนุภาคทั้งสามที่วัดหาได้ไปเปรียบเทียบกับตารางสามเหลี่ยมมาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตามความสามารถจำแนกประเภทของเนื้อดินได้เป็น 3 พฤกไหัญฯ คือ

- 1 ดินทราย (Sand) หมายถึงดินที่มีลักษณะเนื้อดินหยาบ (coarse textured soil) ประกอบด้วยอนุภาคทราย 70% หรือมากกว่า 70% ขึ้นไป
- 2 ดินร่วน (Loams) หมายถึงดินที่เนื้อดินมีลักษณะหยาบปานกลาง (moderately coarse textured) เนื้อปานกลาง (medium textured) และเนื้อละเอียดปานกลาง (moderately fine textured)

3 ดินเหนียว (Clay) หมายถึงดินที่มีลักษณะเนื้อละเอียด (fine textured) ซึ่งประกอบด้วยอนุภาคดินเหนียว 40% หรือมากกว่า 40% ขึ้นไป (ดุลิต, 2535)

ตารางที่ 2 การจำแนกกลุ่มของประเภทเนื้อดิน (สมชาย, 2531)

ชื่อทั่วไป		ประเภทเนื้อดิน
ดินราย	ดินเนื้อหยาบ	ทราย (sand)
Sandy soils	coarse textured soil	ทรายร่วน (loamy sand)
ดินร่วน	ดินเนื้อหยาบปานกลาง	ร่วนทราย (sandy loam)
Loamy soils	moderate coarse textured soil	ร่วนทรายละเอียด (fine sandy loam)
	ดินเนื้อปานกลาง	ร่วนทรายละเอียดมาก (very fine sandy loam)
	medium textured soil	ร่วน (loam)
		ร่วนทรายแป้ง (silt loam)
		ทรายแป้ง (silt)
ดินเนื้อละเอียดปานกลาง		ร่วนเหนียว (clay loam)
	moderate fine textured soil	ร่วนเหนียวปันทราย (sandy clay loam)
		ร่วนเหนียวปันทรายแป้ง (silty clay loam)
ดินเหนียว	ดินเนื้อละเอียด	เหนียวทราย (sandy clay)
Clayey soils	fine textured soil	เหนียวทรายแป้ง (silty clay)
		เหนียว (clay)

วิธีการวิจัย

การศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยตะgebra บริเวณcombeoสิเกา จังหวัดตรัง ในครั้งนี้ แบ่งวิธีการศึกษาวิจัย และขอบเขตการศึกษาวิจัยออกเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

การศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยตะgebra

การศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยตะgebra โดยการใช้วิธี line transect โดยการวางแผนของการสำรวจ เก็บตัวอย่างหอยตะgebra บริเวณหาดปากเมง combeoสิเกา จังหวัดตรัง ในการวางแผนสำรวจปริมาณ และการกระจายของหอยตะgebra จะเริ่มต้นวางแผนการสำรวจจากชายหาดลงไปในทะเล เป็นแนวเส้นตรง (L) ยาวประมาณ 200 เมตร จำนวน 10 แนว (L1 – L10) แต่ละแนวเส้นตรง (L) ที่สำรวจ ให้มีระยะห่างกันแนวละ 50 เมตร ดังนั้น พื้นที่ในการสำรวจจะเท่ากับ $200 \times 50 = 10,000$ ตารางเมตร

หลังจากการวางแผนสำรวจแล้ว ทำการสุ่มวาง Quadrat (Quadrat sampling) ซึ่งมีขนาด 1×1 ตารางเมตร ออกไปทางด้านซ้ายจากแนวสำรวจทั้ง 2 ข้าง จำนวนซ้ายละ 5 Quadrat โดยทำมุมตั้งฉากกับแนวสำรวจ และแนวของ Quadrat แต่ละแนวจะห่างกันแนวละ 50 เมตร ดังนั้น ในแนวสำรวจ 1 แนว (1 L) จะมีการสุ่มวาง Quadrat จำนวนทั้งสิ้น $2 \times 5 \times 5 = 50$ Quadrat ทำการสำรวจเก็บตัวอย่างปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraทุก ๆ เดือน เดือนละ 1 ครั้งในช่วงที่น้ำลงต่ำสุด เป็นเวลา 2 ปี (จำนวน 24 ครั้ง) นำข้อมูลปริมาณและการกระจายของหอยตะgebra ของแนวสำรวจเดิมที่กำหนดไว้ (L1 – L10) ที่ได้ในแต่ละเดือน ของแต่ละปี มาเปรียบเทียบกันทางสถิติ เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของข้อมูล โดยวิธี t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 และ 99 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ โดยใช้โปรแกรม SPSS

การสำรวจปริมาณ และการกระจายของหอยตะgebra โดยการนับจำนวนหอยตะgebra ใน Quadrat ซึ่งสังเกตได้จากพื้นทรายบริเวณที่หอยฝังตัวจะพบว่า 2 รู ขนาดไม่เท่ากัน ใช้ไม้ไผ่เหลาให้มีลักษณะคล้ายไม้พาย หรือใช้ไม้ปลายแหลมๆ ดโดยระวังไม่ให้เปลือกหอยแตก แล้วคืนกลับ

การศึกษาสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งหอยตะgebra

การศึกษาครั้งนี้ กำหนดบริเวณเก็บตัวอย่างหอยตะgebra ได้แก่ บริเวณชายหาดปากเมง combeoสิเกา จังหวัดตรัง ทำการศึกษาลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของพื้นที่ ศึกษาถึงสภาพของหาด ความลาดชัน สภาพแวดล้อมใกล้เคียงโดยทั่วไปบริเวณที่เก็บ รากความหมาย

คุณสมบัติบางประการของน้ำทะเล
 ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงความเค็ม อุณหภูมิ ความเป็นกรด-ด่าง (pH) และปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (DO) ในบริเวณที่เก็บรากความหมาย ทำการเก็บข้อมูลทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 2 ปี

คุณสมบัติบางประการของดิน
 ทำการเก็บตัวอย่างดินบริเวณแหล่งที่เก็บรากความหมาย แล้วนำมาศึกษาเปอร์เซ็นต์อินทรีย์วัตถุ เปอร์เซ็นต์ Sand, silt และ clay รวมทั้งลักษณะของพื้นดิน (Soil texture) โดยวิธีการ hydrometer (สูนัพท์, 2534) โดยเก็บตัวอย่างดินมาศึกษา 2 เดือนต่อครั้ง เป็นเวลา 2 ปี

การศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกذا

การเก็บตัวอย่างของหอยตะเกذا
 การเก็บหอยตะเกذاสั้งเกตจากพื้นทรายบริเวณที่หอยฝังตัวจะพบว่า 2 รูขนาดไม่เท่ากัน ใช้ไม้ไผ่เหลาให้มีลักษณะคล้ายไม้พาย หรือใช้ไม้ปลายแหลมขุด โดยระวังไม่ให้เปลือกหอยแตก เก็บตัวอย่างจากหาดปากเมง อำเภอสีแก้ว ที่มีขนาดตั้งแต่ 2.0 เซนติเมตรขึ้นไป จำนวน 20 ตัว ทำการเก็บเดือนละครั้ง เป็นเวลา 2 ปี

นำตัวอย่างหอยที่เก็บได้ดองในน้ำยาฟอร์มาลินเข้มข้น 10 เปอร์เซ็นต์ อย่างน้อย 24 ชั่วโมง และนำมาศึกษาลักษณะทางเนื้อเยื่อของอวัยวะสีบพันธุ์ในห้องปฏิบัติการทางเนื้อเยื่อ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

วิธีการเตรียมตัวอย่างเพื่อการศึกษาทางเนื้อเยื่อโดยใช้วิธีการของ Humason (1979)
 นำหอยมาตัดเป็นชิ้นๆ เนื้อเยื่อบริเวณที่เป็นอวัยวะสีบพันธุ์โดยการตัดตามขวางขนาดชิ้นละประมาณ 0.5 เซนติเมตร จากนั้นล้างด้วยน้ำประปาให้หล่อผ่านนาน 20-30 นาที แล้วนำมาผ่านกระบวนการดึงน้ำ (Dehydration) โดยใช้เครื่องมือ tissue processor ตามขั้นตอนดังนี้ แอลกอฮอล์ 50, 70, 90, และ 100 เปอร์เซ็นต์, คลอร์ฟอร์ม, พาราพลาส หรือพาราฟิน

นำตัวอย่างที่ผ่านเครื่อง tissue processor แล้วมาฝังในพาราพลาสหรือพาราฟิน แล้วตัดด้วยเครื่องไมโครടมให้มีความหนาประมาณ 5-6 ไมครอน นำไปลองในน้ำที่มีอุณหภูมิ 40-45 องศาเซลเซียส จากนั้นใช้แคนถ์ลิตเตอร์สะอาดซ่อนตัวอย่างขึ้นนำไปวางบนเครื่องอุ่นลิตเตอร์ ทิ้งไว้อย่างน้อย 3 ชั่วโมง แล้วย้อมสี hematoxylin (H) และ eosin Y (E) ตามวิธีของ Humason (1979) และทำสไลด์ถาวรนำไปศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ต่อร่างกายของทั้งเพศผู้และเพศเมีย

การศึกษาขนาดของหอยตะเกาที่เริ่มแพร์พันธุ์

นำผลจากการศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาในแต่ละเดือน โดยดูจากหอยแต่ละตัวที่มีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ในระยะเริ่มพัฒนากรา (ระยะที่ 2) และระยะเซลล์สีบพันธุ์สุก (ระยะที่ 4) และขนาดความยาวของหอยตัวนั้น ๆ เพื่อศึกษาขนาดความยาวเปลี่ยนของหอยตะเกาที่สามารถเริ่มแพร์พันธุ์วางแผนไว้

การศึกษาระชนีความสมบูรณ์ของหอยตะเกา (Condition Index ; C.I.)

นำตัวอย่างหอยตะเกา ซึ่งเก็บรักษาไว้ในน้ำยาฟอร์มาลินเข้มข้น 10 เปอร์เซ็นต์ไปซึ่งน้ำหนักทั้งหมด วัดขนาดความยาว ความสูงของเปลือก แยกเนื้อออกซึ่งน้ำหนักเปลือกและน้ำหนักเนื้อของแต่ละตัว นำหอยแต่ละตัวเข้าดูบอุณหภูมิ 65-70 องศาเซลเซียส นานประมาณ 24-48 ชั่วโมง ซึ่งน้ำหนักหอยที่ถูกแห้งเพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความล้มเหลวระหว่างค่า condition index กับการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกา โดยค่า condition index คำนวณได้จากสูตร (สูนันท์ และ ปราบอม, 2534)

$$\text{Condition Index (C.I.)} = \frac{\text{น้ำหนักหอยแห้ง}}{\text{น้ำหนักทั้งหมด} - \text{น้ำหนักเปลือก}} \times 100$$

การศึกษาเพศและอัตราส่วนเพศ

บันทึกจำนวนหอยเพศผู้และเพศเมีย ที่สามารถจำแนกได้จากการศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาในแต่ละเดือน เพื่อนำข้อมูลมาศึกษาอัตราส่วนเพศของหอยตะเกาและทดสอบการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพศจากอัตราส่วน 1 : 1 ด้วยวิธี Chi – square test (Langley, 1970)

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่าง ของปริมาณ และการแพร่กระจายของหอยตะเกาในแต่ละปี อ. สิงห์ จ. ตรัง ศึกษาสภาพแวดล้อมบางปีก้า ในบริเวณแหล่งอาศัยของหอยตะเกา ศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาในแต่ละเดือน รวมทั้งขนาดของหอยตะเกาที่เริ่มสีบพันธุ์ได้ เพศ และอัตราส่วนเพศและดรูน์ความสมบูรณ์ของหอยตะเกา (Condition index) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสังเคริม และบำรุงพันธุ์ของหอยตะเกา

สถานที่ทำการวิจัย

ทำการเก็บตัวอย่างหอยตะเกา บริเวณชายหาดปากเมง อ. สิงห์ จ. ตรัง วิเคราะห์ข้อมูลที่ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยสิงห์ จังหวัดตรัง

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

เริ่มทดลองตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 2 ปี

ผลการวิจัย

สภาพทั่วไปบริเวณหาดปากเมง

ลักษณะทั่วไปของพื้นที่

หาดปากเมง ตั้งอยู่ในหมู่ 4 ตำบลไม้ฝ่าด อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง (รูปที่ 1) ซึ่งลักษณะพื้นที่ที่หอยตะเกาอาศัยนั้น ความลาดชันของชายฝั่งน้อยมีลักษณะเกือบเป็นที่ราบ (รูปที่ 2) บริเวณที่หอยอาศัยอยู่เป็นดินปนโคลนสีคล้ำ ซึ่งเป็นรอยต่อถัดจากชายหาดที่มีทรายขาวแบ่งให้เห็นชัดเจน บริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่น้ำท่วมถึง เมื่อน้ำลงสามารถเดินไปเก็บหอยชายฝั่งได้ประมาณ 600-1,000 เมตร ทำให้ดูเป็นบริเวณที่ราบกว้างและลาดชันเล็กน้อย แหล่งที่หอยอาศัยอยู่นั้นจะท่วมถึงเกือบทลอดเวลา บริเวณแหล่งอาศัยฝั่งตัวของหอยตะเกาไม่อยู่บริเวณใดบริเวณหนึ่งแน่นอน มีการอพยพเคลื่อนย้ายตลอดเวลา การปรากฏให้เห็นแต่ละครั้งว่าหอยตะเกาอยู่ที่ใดสังเกตได้จาก ชาวบ้านที่ไปเก็บหอยตะเกา ซึ่งจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริเวณนั้นมีหอยตะเกามาก

การแพร่กระจายของหอยตะเกา

จากการศึกษาพบว่า หอยตะเกาบริเวณหาดปากเมงสามารถเก็บได้ตลอดปี ปริมาณของหอยแต่ละเดือนมีความแตกต่างกันในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม สามารถเก็บหอยได้มาก โดยเฉพาะเดือนพฤษจิกายน ซึ่งเป็นช่วงเทศกาลอนุรักษ์หอยตะเกา แต่ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนกรกฎาคม ปริมาณหอยลดน้อยลงเก็บค่อนข้างยาก

ลักษณะทั่วไปของหอยตะเกา

ลักษณะภายนอก

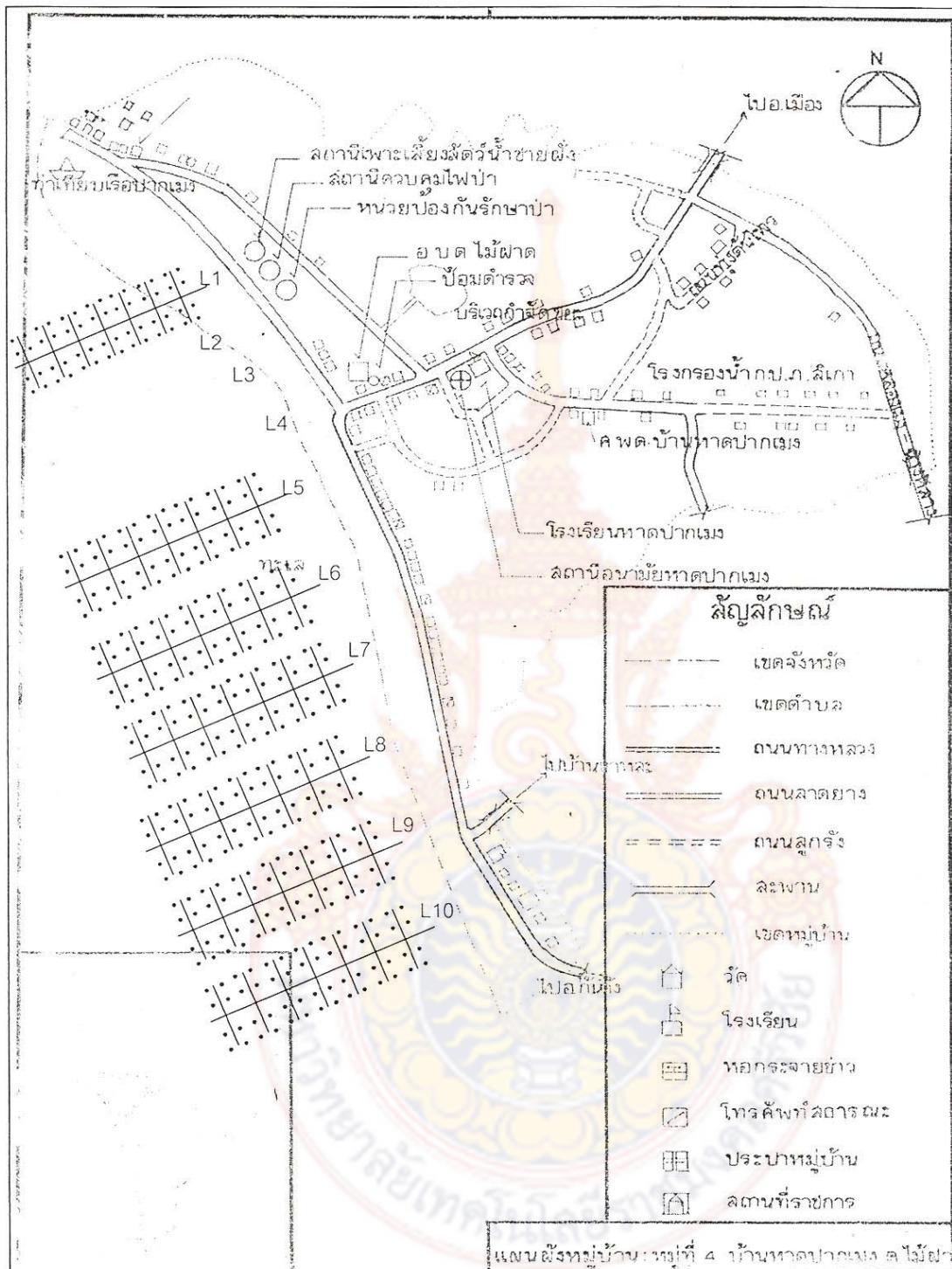
หอยตะเกา (Leather Donax) เป็นหอยสองฝ่ายมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมเมื่อนำมาเปลือกทั้งสองมาประกอบกับจะมีรูปร่างคล้ายเรือลำยาวงายท้องขึ้น เปลือกข้างและขวางเท่ากัน สีภายนอกของเปลือกมีสีน้ำตาลปนเขียวบริเวณผิวมีแนวเส้นนูนตามแนวอนของเปลือก (รูปที่ 3 และรูปที่ 4) ปลายด้านหน้า (anterior) จะมีขอบเปลือกหนาเล็กน้อย ซึ่งด้านท้าย (posterior) จะมีหนามแหลมเล็กๆ 4-5 อัน ฝาจะประกอบกันสนิทมีเย็บยึดฝาทั้งสองข้าง มีท่อน้ำเข้าและท่อท่อน้ำออก (siphon) แยกจากกันโดยมีผังกันและอยู่ส่วนปลายท้ายบริเวณที่เป็นส่วนของอวัยวะสีบพันธุ์จะอยู่ห่างจากปลายของท่อ

น้ำประมาณ 2 ใน 3 ของเปลือกส่วนปลาย เปลือกด้านหน้ามีความหนามากกว่าขอบเปลือกบริเวณอื่น ซึ่งเป็นบริเวณที่เท้าหอยบีบเข้าออก

ลักษณะภายใน

เมื่อแกะเปลือกพบว่าหอยตะเกนมีเนื้อเป็นสีขาว มีเท้า (foot) เป็นกล้ามเนื้อแข็งแรงกว่าส่วนลำตัว สามารถยืดหดได้ยาวและรวดเร็วพอสมควร จะยื่นออกทางด้านหน้าหัวหอยถูกคลุมด้วยแผ่นเนื้อ (mantle) ทั้งซ้ายและขวา แผ่นเนื้อมีสีน้ำตาลอ่อน ด้านหน้ามีปักและห่ออาหารต่อกับกระเพาะอาหาร ลำไส้ กระเพาะมีสีคล้ำๆ ลำไส้มีสีน้ำตาล ทวารอยู่ชิดกับท่อน้ำเข้า เหงือกทำหน้าที่กรองอาหารแล้วส่งต่อไปยังปากอย่างละเอียดพันธุ์จะอยู่บริเวณประมาณกลางลำตัว (รูปที่ 5)

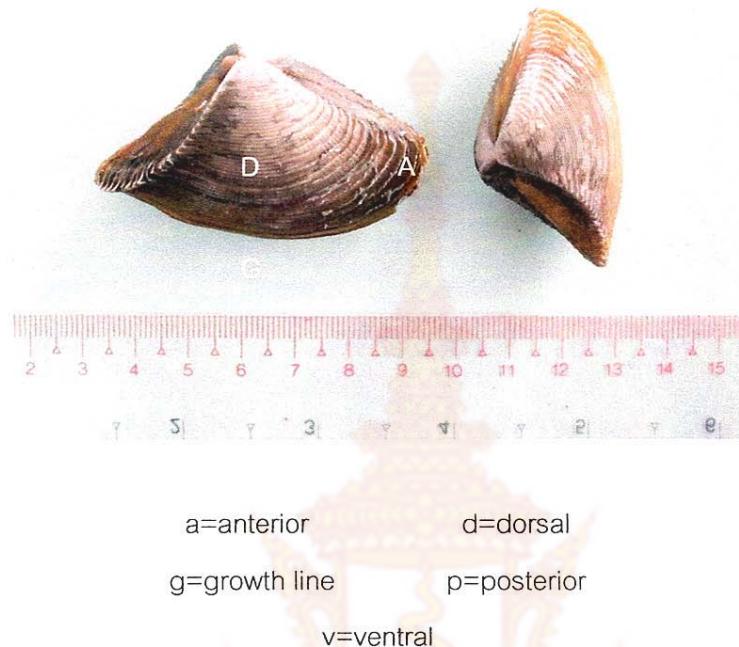

รูปที่ 1 แนวสำรวจบริเวณและการกระจายของหอยตะเกา บริเวณนาดปากเมง อำเภอสีก๊ะ จังหวัดตาก

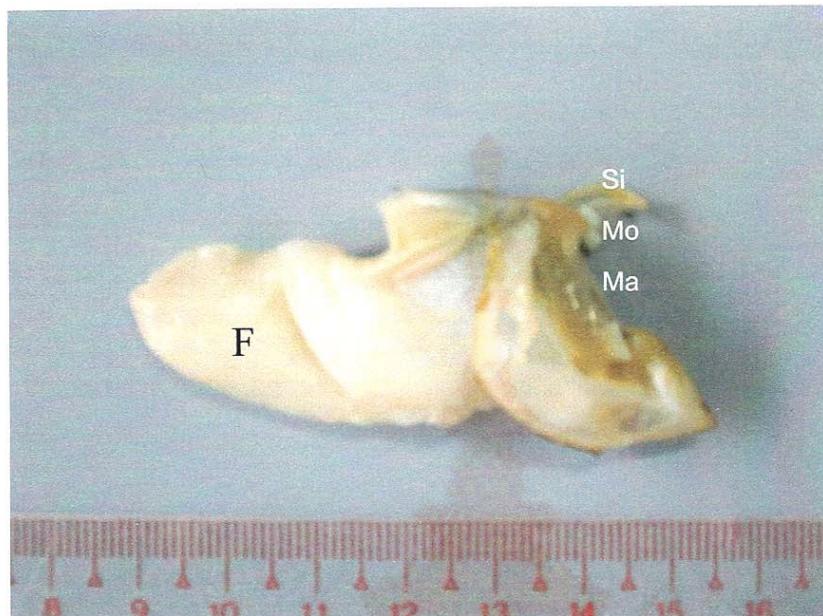
รูปที่ 2 ภาพแสดงการเก็บหอยตะเภาของชาวบ้าน บริเวณหาดปากเมง
อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง

รูปที่ 3 แสดงลักษณะภายนอกของหอยตะเภา

รูปที่ 4 แสดงลักษณะของฝาทั้งสองข้างของหอยตะเภา

F=foot Mo=mouth

Ma=mantle Si=siphon

St=stomach

รูปที่ 5 ลักษณะภายในของหอยดะเปง

การศึกษาปริมาณและการกระจายของหอยดะเปง

จากการวางแผนเพื่อสำรวจหอยดะเปง จำนวน 10 แนว โดยแต่ละแนว (L1 - L10) จะยึดมาจากสถานที่บริเวณแนวนั้นเป็นหลัก ตามรูปที่ 1 ประกอบด้วย

- L1 คือ แนวที่สำรวจที่ตั้งกับทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง
- L2 คือ ที่อับน้ำสาครและ
- L3 คือ สถานีควบคุมไฟป่า
- L4 คือ แนวที่สำรวจที่ตั้งกับสามแยกปากเมง
- L5 คือ แนวที่สำรวจที่ตั้งกับร้านปูเบรือว
- L6 คือ แนวที่สำรวจที่ตั้งกับร้านครุคิด
- L7 คือ แนวที่สำรวจที่ตั้งกับร้านปากเมืองชีฟูด
- L8 คือ แนวที่สำรวจที่ตั้งกับร้านยกยอ
- L9 คือ เสาไฟฟ้าเบอร์ 32

L10 คือ แนวสามแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ทำการสำรวจและเก็บตัวอย่างหอยตะเกาตามวิธีการวิจัย ทุกเดือน ๆ ละ 1 ครั้งในช่วงน้ำลงต่ำสุด เป็นเวลา 2 ปี (จำนวน 24 ครั้ง) โดยทำการสูมวง quadrat (Quadrat sampling) ออกไปทางด้านซ้ายจากแนวสำรวจทั้ง 2 ข้าง จำนวนข้างละ 5 quadrat โดยทำมุมตั้งจากกับแนวสำรวจและแนวของ quadrat แต่ละแนวห่างกันแนวน้ำ 50 เมตร เมื่อนำข้อมูลปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา ของแต่ละแนวสำรวจที่กำหนดไว้ ($L_1 - L_{10}$) ที่ได้ในแต่ละเดือน ของแต่ละปี มาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูล พบร่วมกัน

ความแตกต่างของปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา ในแต่ละแนว ของแต่ละเดือน

การศึกษาเปรียบเทียบปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละแนว ของแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548 พบร่วมปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาดังนี้ (ตารางที่ 3 และ ภาพที่ 6-14)

เดือนกันยายน 2546 และ กันยายน 2547 พบร่วม

แนวที่ 1 (L_1) แนวสำรวจตรงทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 10.9 และ 27.6 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L_2) แนวสำรวจตรงที่อับน้ำสาครณะ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 22.9 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L_3) แนวสำรวจตรงสถานีควบคุมไฟป่า

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.6 และ 32.3 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L_4) แนวสำรวจสามแยกปากเมง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 5.7 และ 29.4 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L_5) แนวสำรวจตรงร้านปูเบรี้ยว

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 2.1 และ 167.7 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L_6) แนวสำรวจตรงร้านครุคิด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.9 และ 169.1 ตามลำดับ แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจตรวจร้านปากเมืองพูด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.6 และ 193.7 ตามลำดับ แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจตรวจร้านยกยอ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 232.0 ตามลำดับ แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจตรวจเสาไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 46.9 ตามลำดับ แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจตรวจสามแยกนาหละ(บันไดเชื่อมที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 16.4 และ 24.3 ตามลำดับ

เดือนธันวาคม 2546 และ ธันวาคม 2547 พบร่วมกัน

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจตรวจทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 158.6 และ 73.1 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจตรวจที่อ่าวน้ำสาธารณะ
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 22.3 และ 29.1 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจตรวจสถานีควบคุมไฟฟ้า
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 40.1 และ 6.1 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจตรวจสามแยกปากเมง
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 34.4 และ 18.6 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจจตุรั้วบ้านปูเบรี้ยง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 28.3 และ 53.0 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจจตุรั้วบ้านครุคิด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 64.4 และ 88.9 ตามลำดับ

แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจจตุรั้วบ้านปากเมงซีฟู้ด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 22.9 และ 41.6 ตามลำดับ

แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจจตุรั้วบ้านยกยอ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 12.0 และ 21.1 ตามลำดับ

แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจเส้าไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 10.3 และ 64.7 ตามลำดับ

แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจสามแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 14.6 และ 33.4 ตามลำดับ

เดือนพฤษภาคม 2546 และ พฤษภาคม 2547 พบร่วมกัน

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 11.4 และ 4.7 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจที่อาบน้ำสาขาวนน

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 16.4 และ 7.3 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจสถานีควบคุมไฟป่า

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 69.3 และ 9.6 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจจตุรษามแยกปากเมง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 9.7 และ 5.0 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจร้านปูเบรี้ยว

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 22.9 และ 21.9 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจร้านครุฑิด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 15.0 และ 5.1 ตามลำดับ

แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจร้านปากเมงซีฟูด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 17.1 และ 5.6 ตามลำดับ

แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจร้านยกยอ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 20.0 และ 7.1 ตามลำดับ

แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจเส้าไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 8.9 และ 5.4 ตามลำดับ

แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจสามแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 9.4 และ 6.5 ตามลำดับ

เดือนธันวาคม 2546 และ ธันวาคม 2547 พบร่วมกัน

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 27.9 และ 7.9 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจที่อับน้ำสาธรณะ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 8.6 และ 3.4 ตามลำดับ

- แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจตรงสถานีควบคุมไฟป่า
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 7.1 และ 7.4 ตามลำดับ
- แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจตรงสามแยกปากเมง
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 20.1 และ 4.3 ตามลำดับ
- แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจตรงร้านปูเปรี้ยว
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 11.4 และ 52.1 ตามลำดับ
- แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจตรงร้านคุณคิด
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 12.3 และ 16.1 ตามลำดับ
- แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจตรงร้านปากเมงชีฟู๊ด
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 11.9 และ 20.7 ตามลำดับ
- แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจตรงร้านยกยอ
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 4.6 และ 59.3 ตามลำดับ
- แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจตรงเส้าไฟฟ้าเบอร์ 32
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.2 และ 50.7 ตามลำดับ
- แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจตรงสามแยกนาห栎(บันไดเชื่อมที่ 2)
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 5.0 และ 81.0 ตามลำดับ

เดือนมกราคม 2547 และ มกราคม 2548

พบว่า ไม่มีข้อมูลของปี 2548 เนื่องจากยังไม่หมดหน้าที่ดูแลรักษา ทำให้น้ำไม่ลงต่ำสุดพอที่จะทำการเก็บตัวอย่างได้ ดังแสดงในตารางที่ 3

เดือนกุมภาพันธ์ 2547 และ กุมภาพันธ์ 2548 พบว่า

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจตระหง่านเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 10.1 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจตระหง่านที่อับน้ำสาหร่าย

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 47.6 และ 4.7 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจสถานีควบคุมไฟป่า

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 36.1 และ 7.6 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจสามแยกปากเมง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 37.6 และ 0.00 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจร้านปูเบี้ยง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 42.1 และ 6.9 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจร้านครุภัณฑ์

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 38.6 และ 2.9 ตามลำดับ

แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจร้านปากเมงชีฟูด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 23.9 และ 8.4 ตามลำดับ

แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจร้านยกยอ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 15.1 และ 0.00 ตามลำดับ

แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจเส้าไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 6.7 และ 2.1 ตามลำดับ

แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจสามแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 4.4 และ 12.0 ตามลำดับ

เดือนมีนาคม 2547 และ มีนาคม 2548 พบร่วมกัน

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจจดทรงทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 10.0 และ 0.00 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจจดทรงที่อับน้ำสาธารณะ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.4 และ 0.00 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจจดทรงสถานีควบคุมไฟฟ้า

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 0.7 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจจดทรงสามแยกปากเมง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 15.1 และ 2.9 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจร้านปูเบรี้ยง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.1 และ 8.3 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจจดทรงร้านครุภัณฑ์

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.6 และ 1.9 ตามลำดับ

แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจจดทรงร้านปากเมืองปูด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.6 และ 1.0 ตามลำดับ

แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจจดทรงร้านยกยศ

ไม่มีข้อมูล

แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจจดทรงเสาไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 9.9 ตามลำดับ

แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจจดทรงสามแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 2.3 และ 4.2 ตามลำดับ

เดือนเมษายน 2547 และ เมษายน 2548 พบว่า

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจจตุรงทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 5.7 และ 2.6 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจจตุรงที่อับน้ำสาสารณะ
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 5.3 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจจตุรงสถานีควบคุมไฟป่า
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 2.1 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจจตุรงสามแยกปากเมง
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 20.6 และ 3.1 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจจตุรงร้านปูเบรียว
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.6 และ 0.00 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจจตุรงร้านครุฑิต
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.6 และ 11.1 ตามลำดับ

แนวที่ 7 - แนวที่ 10
ไม่มีข้อมูล

เดือนพฤษภาคม 2547 และ พฤษภาคม 2548 พบว่า

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจจตุรงทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 10.3 และ 6.9 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจจตุรงที่อับน้ำสาสารณะ
ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 9.3 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) - แนวที่ 6 (L6)

ไม่มีข้อมูล

แนวที่ 7 (L) แนวสำรวจร้านปากเมืองชีฟูด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 2.4 ตามลำดับ

แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจร้านยกยอ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 9.3 และ 2.1 ตามลำดับ

แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจร้านไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 12.0 และ 2.4 ตามลำดับ

แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจร้านแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.1 และ 2.9 ตามลำดับ

เดือนสิงหาคม 2547 และ สิงหาคม 2548 พบร่วม

แนวที่ 1 (L1) แนวสำรวจทางเข้าสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 12.7 และ 8.9 ตามลำดับ

แนวที่ 2 (L2) แนวสำรวจที่อุบล้ำสาครนะ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 2.1 และ 43.7 ตามลำดับ

แนวที่ 3 (L3) แนวสำรวจสถานีควบคุมไฟป่า

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.7 และ 39.7 ตามลำดับ

แนวที่ 4 (L4) แนวสำรวจร้านแยกปากเมง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 8.6 และ 5.0 ตามลำดับ

แนวที่ 5 (L5) แนวสำรวจจตุรั้วันปูเปี้ยง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.9 และ 47.9 ตามลำดับ

แนวที่ 6 (L6) แนวสำรวจจตุรั้วันครุฑิด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 2.7 และ 77.7 ตามลำดับ

แนวที่ 7 (L7) แนวสำรวจจตุรั้วันปากเมืองผู้ด

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.4 และ 27.6 ตามลำดับ

แนวที่ 8 (L8) แนวสำรวจจตุรั้วันยกยอ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 17.6 ตามลำดับ

แนวที่ 9 (L9) แนวสำรวจเส้าไฟฟ้าเบอร์ 32

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 12.9 ตามลำดับ

แนวที่ 10 (L10) แนวสำรวจสามแยกนาหละ(บันไดเขื่อนที่ 2)

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 13.6 และ 40.1 ตามลำดับ

จากการศึกษาจำนวนหอยตะเกาเฉลี่ยรวมแต่ละปี พบว่า จำนวนหอยตะเกาตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547 ในแนวที่ 1 ถึง แนวที่ 10 มีค่าเท่ากับ 275.6 98.4 165.8 155.9 113.4 127.6 79.4 61.0 71.1 และ 75.8 ตัว ตามลำดับ และตั้งแต่เดือนกันยายน 2547 ถึง สิงหาคม 2548 ในแนวที่ 1 ถึง แนวที่ 10 มีค่าเท่ากับ 141.8 125.7 105.5 68.3 357.8 372.8 301.0 339.2 195.0 และ 204.6 ตัว ตามลำดับ โดยพบว่า

แนวที่ 1 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยรวม มากกว่า ในปีที่สอง

แนวที่ 2 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง

แนวที่ 3 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยรวม มากกว่า ในปีที่สอง

แนวที่ 4 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยรวม มากกว่า ในปีที่สอง

แนวที่ 5 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง

แนวที่ 6 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง

แนวที่ 7 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง
แนวที่ 8 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง
แนวที่ 9 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง
แนวที่ 10 ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวม น้อยกว่า ในปีที่สอง

จากการสำรวจ พบว่าในปีแรก จะพบหอยตะเกาในบริเวณแนวสำรวจที่ 1 3 และ 4 มากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยวรวมเท่ากับ 275.6 165.8 และ 155.9 ตัว ตามลำดับ ส่วนในปีที่สอง จะพบหอยตะเกาในแนวสำรวจที่ 5 6 และ 8 มากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยวรวมเท่ากับ 372.8 357.8 และ 339.2 ตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 3 และภาพที่ 15)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของปริมาณของกรดจางๆในหอยตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วไป ที่อยู่ใกล้กัน ณ วันที่ 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548

เดือน		ค่าเฉลี่ยของปริมาณของกรดจางๆในหอยตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วไป ที่อยู่ใกล้กัน ณ วันที่ 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548										รวม	
	เดือน	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7	L8	L9	L10		
กันยายน	2546	10.9*	0**	3.6***	5.7***	2.1**	0.9***	1.6**	0.0**	0.0**	16.4 ns	41.2	
	2547	27.6*	22.9**	32.3***	29.4***	167.7***	169.1***	193.7***	232***	46.9***	24.3 ns	957.6	
ตุลาคม	2546	158.6***	22.3 ns	40.1***	34.4 ns	28.3 ns	64.4 ns	22.9 ns	12.0 ns	10.3**	14.6*	407.9	
	2547	73.1**	29.1 ns	6.1**	18.6 ns	53.0 ns	88.9 ns	41.6 ns	21.1 ns	64.7**	33.4*	429.6	
พฤศจิกายน	2546	11.4 ns	16.4*	69.3***	9.7 ns	22.9 ns	1.5 ns	17.1 ns	20.0*	8.9 ns	9.4 ns	186.6	
	2547	4.7 ns	7.3*	9.6***	5 ns	21.9 ns	5.1 ns	5.6 ns	7.1*	5.4 ns	6.7 ns	78.4	
ธันวาคม	2546	27.9 ns	8.6 ns	7.1 ns	20.1 ns	11.4 ns	12.3 ns	11.9 ns	4.6 ns	1.2**	5.0**	110.1	
	2547	7.9 ns	3.4 ns	7.4 ns	4.3 ns	52.1 ns	16.1 ns	20.7 ns	59.3 ns	50.7**	81.0**	302.9	
มกราคม		2547	28.1	0.0	8.9	4.1	3.0	2.0	0.0	8.0	32.0	7.0	93.1
		2548	ค่าเฉลี่ยของปริมาณของกรดจางๆในหอยตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วไป ที่อยู่ใกล้กัน ณ วันที่ 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548										
กุมภาพันธ์	2547	0.0*	47.6***	36.1***	37.6***	42.1**	38.6***	23.9 ns	15.1**	6.7*	4.4 ns	252.1	
	2548	10.1*	4.7**	7.6***	0.0**	6.9***	2.9**	8.4 ns	0.0**	2.1*	12.0 ns	54.7	

ຕາງຮາກ^៤ 3 (ពីរ)

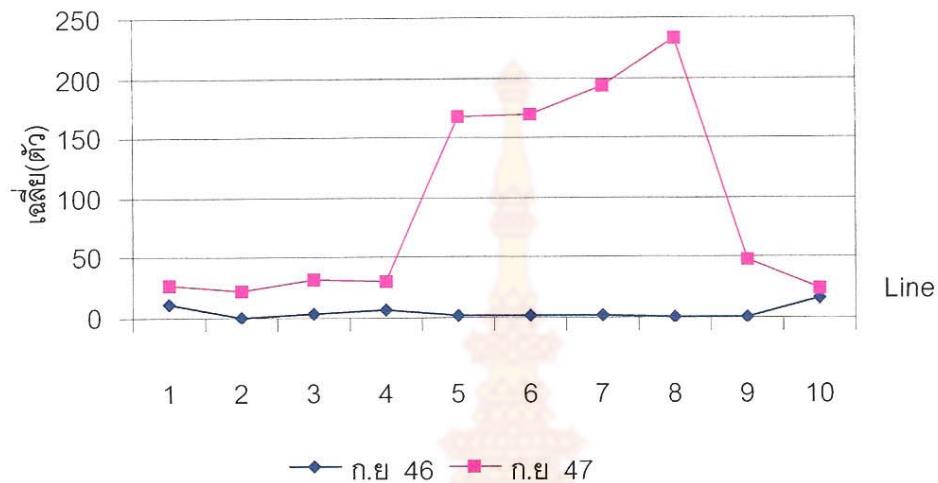
តិចទូទៅ	៩	បានឃ្លាងទំនាក់ការងារសារវរមា										រាង
		L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7	L8	L9	L10	
អ្នកនាគម	2547	10.0 **	1.4 ns	0.0 ns	15.1 **	1.1 ns	3.6 ns	0.6 ns	0.0 ns	0.0 ns	2.3 ns	34.1
	2548	0.0 **	0.0 ns	0.7 ns	2.9 **	8.3 ns	1.9 ns	1.0 ns	0.0 ns	9.9 ns	4.2 ns	28.9
អ្នកឆ្លាយន៍	2547	5.7 ns	0.0 ns	0.0 ns	20.6 **	0.6 ns	3.6 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	30.5
	2548	2.6 ns	5.3 ns	2.1 ns	3.1 **	0.0 ns	11.1 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	24.2
អភិវឌ្ឍនភាគមុខ	2547	10.3 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	9.3 ns	12.0 *	3.1 ns	34.7
	2548	6.9 ns	9.3 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	0.0 ns	2.4 ns	2.1 ns	2.4 *	2.9 ns	26.0
សិស្សជាតិ	2547	12.7 ns	2.1 **	0.7 **	8.6 ns	1.9 **	2.7 **	1.4 *	0.0 *	0.0 ns	13.6 *	43.7
	2548	8.9 ns	43.7 **	39.7 **	5.0 ns	47.9 **	77.7 **	27.6 *	17.6 *	12.9 ns	40.1 *	321.1
ទួរ	ក.យ.2546-គ.គ.2547	275.6	94.8	165.8	155.9	113.4	127.6	79.4	61.0	71.1	75.8	
	ក.យ.2547-គ.គ.2548	141.8	125.7	105.5	68.3	357.8	372.8	301.0	339.2	195.0	204.6	

ការប្រើប្រាប់ថាមពលនៃការងារសារវរមា នៃទីនេះនូវការបញ្ជាផ្ទៃ*

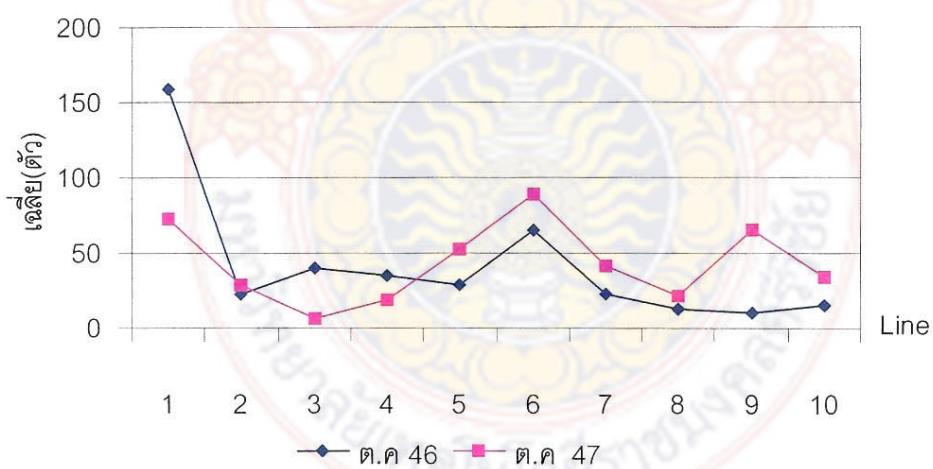
* អ្នករាជ្យដែកចាត់ក្នុងឯកសារសារវរមាដែលបានស្ថិតិ (P<0.05)

** អ្នករាជ្យដែកចាត់ក្នុងឯកសារសារវរមាដែលបានស្ថិតិ (P<0.01)

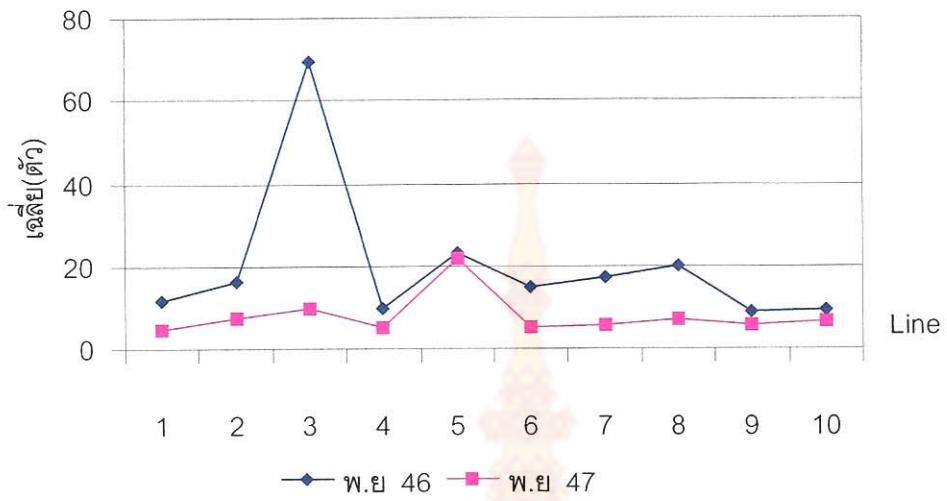
ns ម្នាក់គ្រាមដែកចាត់ក្នុងឯកសារសារវរមាដែលបានស្ថិតិ (P>0.05)

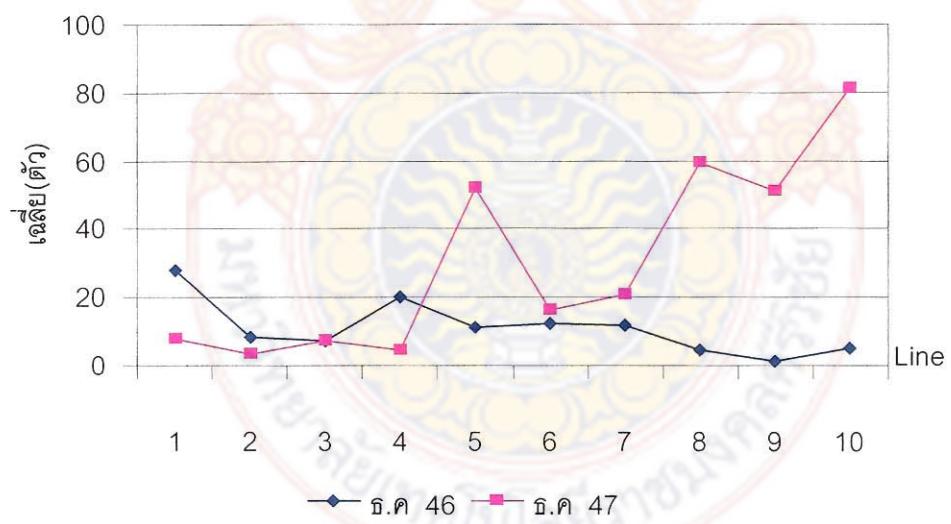
รูปที่ 6 ปริมาณและการกระจายของหอยตระเกาในแต่ละ Line ในเดือนกันยายน
ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีก้า จังหวัดตรัง

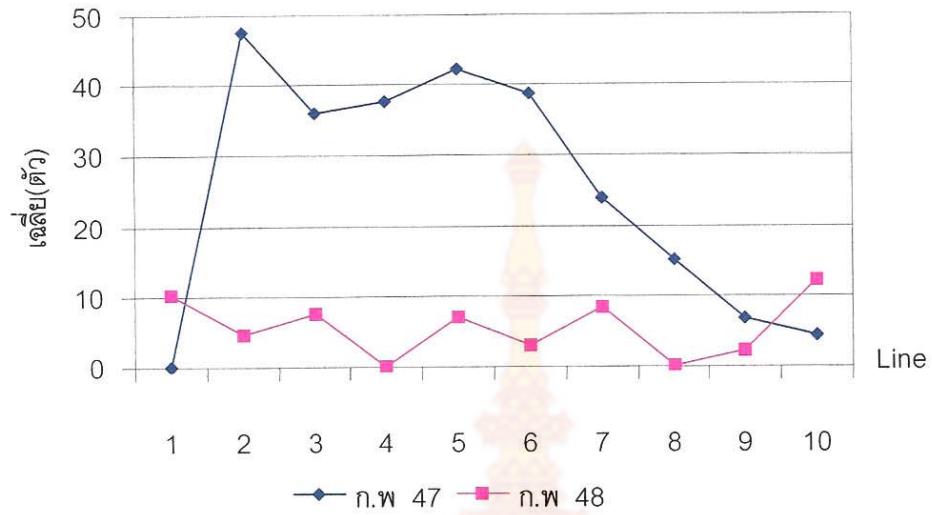
รูปที่ 7 ปริมาณและการกระจายของหอยตระเกาในแต่ละ Line ในเดือนตุลาคม
ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีก้า จังหวัดตรัง

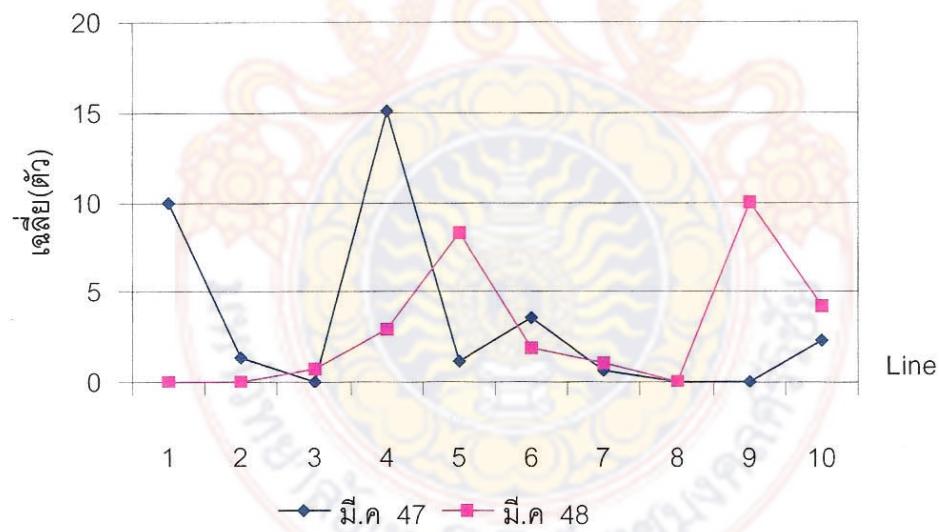
รูปที่ 8 ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebra ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายน ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

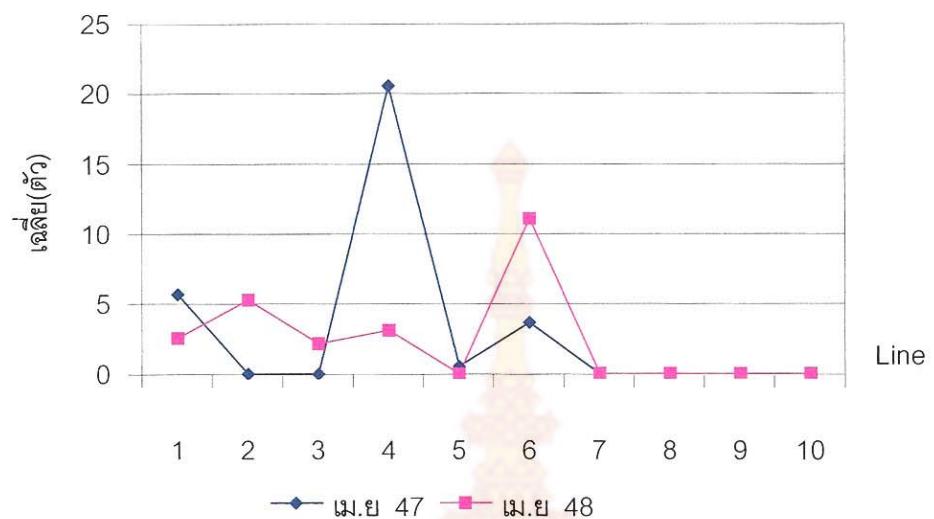
รูปที่ 9 ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebra ในแต่ละ Line ในเดือนธันวาคม ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

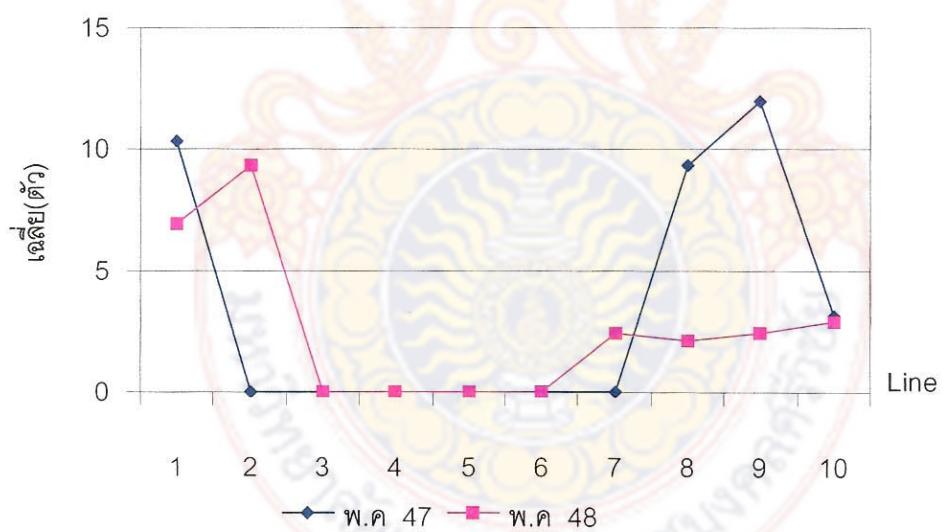
รูปที่ 10 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเภาในแต่ละ Line ในเดือนกุมภาพันธ์ ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

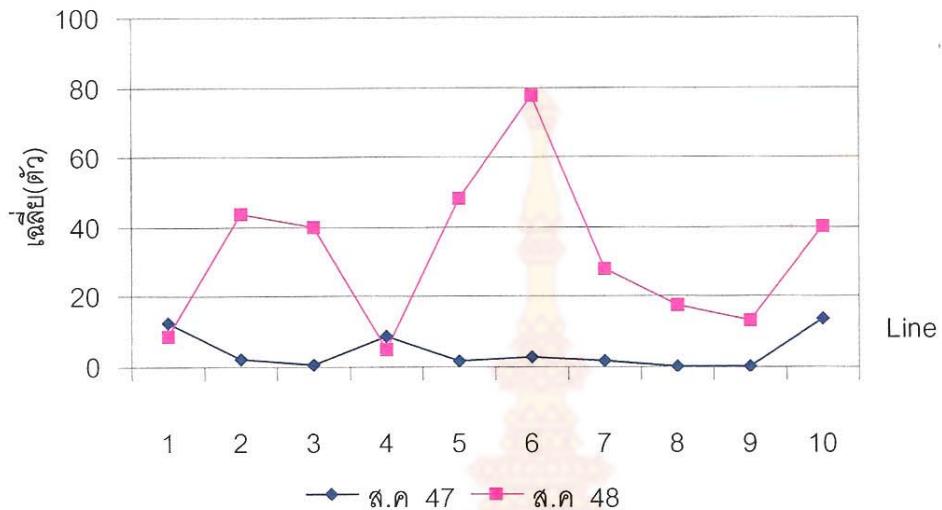
รูปที่ 11 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเภาในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

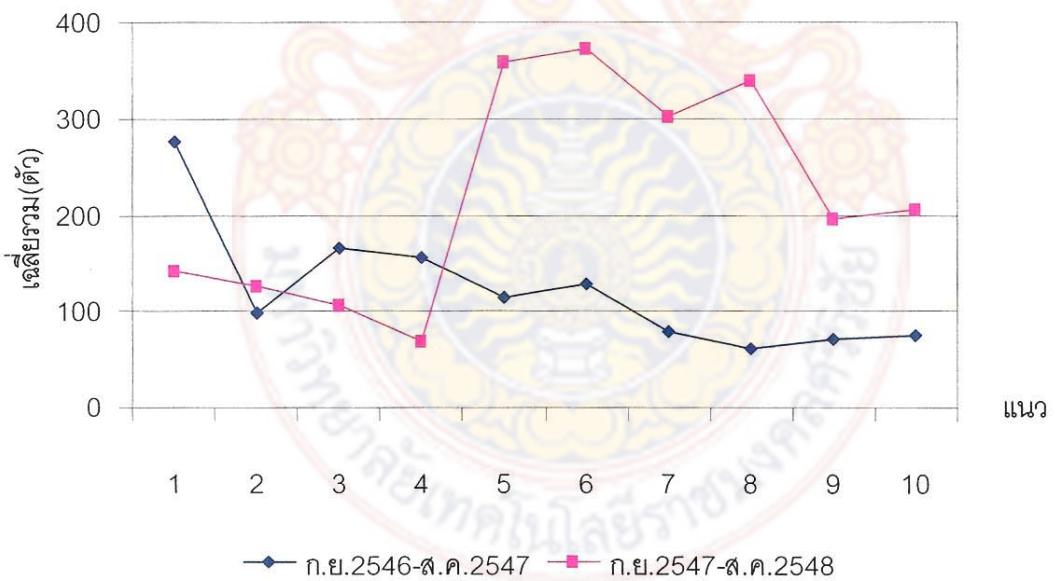
รูปที่ 12 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละ Line ในเดือนเมษายน
ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตราช

รูปที่ 13 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคม
ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตราช

รูปที่ 14 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละ Line ในเดือนสิงหาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

รูปที่ 15 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาเฉลี่ยรวมในแต่ละแนว ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

เปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละระยะที่ห่างจากผู้ ของเด็กเดือน ในแต่ละปี

การศึกษาเปรียบเทียบปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากผู้ ของเด็กเดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548 พบร่วมปริมาณและการ กระจายของหอยตะเกาดังนี้ (ตารางที่ 4 และภาพที่ 16-24)

เดือนกันยายน 2546 และ กันยายน 2547 พบร่วม

ระยะ 0 เมตร

ไม่มีข้อมูล

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกันยายนปี 2546 และปี 2547 มีความ แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 20.2 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกันยายนปี 2546 และปี 2547 มีความ แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.5 และ 46.8 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณ และการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกันยายนปี 2546 และปี 2547 มีความ แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 2.5 และ 109.0 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกันยายนปี 2546 และปี 2547 มีความ แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 11.2 และ 165.0 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกันยายนปี 2546 และปี 2547 มีความ แตกต่างทางสถิติอย่างนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 10.6 และ 158.5 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกันยายนปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (P<0.01) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 4.0 และ 162.6 ตามลำดับ

เดือนตุลาคม 2546 และ ตุลาคม 2547 พบร่วมกัน

ระยะ 0 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 8.4 และ 0.00 ตามลำดับ

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (P>0.05) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 47.8 และ 39.8 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติกันอย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 44.6 และ 15.0 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 30.9 และ 15.4 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (P>0.05) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 41.3 และ 36.9 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 51.4 และ 88.6 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนตุลาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 48.9 และ 91.1 ตามลำดับ

เดือนพฤษจิกายน 2546 และ พฤศจิกายน 2547 พบร่วม

ระยะ 0 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.0 และ 6.4 ตามลำดับ

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 2.3 และ 2.7 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 26.0 และ 4.4 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 26.0 และ 12.5 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 23.5 และ 20.9 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 35.8 และ 3.6 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษจิกายนปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 23.5 และ 4.6 ตามลำดับ

เดือนธันวาคม 2546 และ ธันวาคม 2547 พบร้า

ระยะ 0 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 40.0 และ 11.0 ตามลำดับ

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.5 และ 89.9 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.9 และ 7.0 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.9 และ 28.9 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 8.5 และ 30.0 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 4.0 และ 18.8 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนธันวาคมปี 2546 และปี 2547 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 20.2 และ 26.5 ตามลำดับ

เดือนกุมภาพันธ์ 2547 และ กุมภาพันธ์ 2548 พบร้า

ระยะ 0 เมตร

ไม่มีข้อมูล

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.0 และ 2.3 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.7 และ 7.5 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 15.4 และ 6.9 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 26.1 และ 8.1 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 38.9 และ 13.1 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 95.4 และ 0.4 ตามลำดับ

เดือนมีนาคม 2547 และ มีนาคม 2548 พบว่า

ระยะ 0 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.1 และ 0.00 ตามลำดับ

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 2.5 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.0 และ 1.5 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 9.6 และ 8.4 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 5.9 และ 4.6 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 6.5 และ 3.3 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนมีนาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.8 และ 0.00 ตามลำดับ

เดือนเมษายน 2547 และ เมษายน 2548 พบร่วมกัน

ระยะ 0 เมตร

ไม่มีข้อมูล

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนเมษายนปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 2.6 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนเมษายนปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 6.2 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนเมษายนปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 10.9 และ 6.7 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนเมษายนปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.4 และ 1.5 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนเมษายนปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 7.0 และ 0.0 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ไม่มีข้อมูล

เดือนพฤษภาคม 2547 และ พฤษภาคม 2548 พบว่า

ระยะ 0 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษภาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.0 และ 1.9 ตามลำดับ

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษภาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.0 และ 3.0 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษภาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 3.1 และ 9.7 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษภาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 5.1 และ 3.6 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในเดือนพฤษภาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 7.4 และ 0.0 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ไม่มีข้อมูล

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนพฤษภาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 1.5 และ 0.0 ตามลำดับ

เดือนสิงหาคม 2547 และ สิงหาคม 2548 พบร้า

ระยะ 0 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.00 และ 2.0 ตามลำดับ

ระยะ 50 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.0 และ 42.6 ตามลำดับ

ระยะ 100 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 0.0 และ 34.8 ตามลำดับ

ระยะ 150 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 4.0 และ 61.2 ตามลำดับ

ระยะ 200 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 9.8 และ 66.1 ตามลำดับ

ระยะ 250 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 12.8 และ 18.0 ตามลำดับ

ระยะ 300 เมตร

ปริมาณและการกระจายของหอยตะgebraในเดือนสิงหาคมปี 2547 และปี 2548 มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตัวเท่ากับ 4.0 และ 0.00

ตามลำดับ

จากการศึกษาจำนวนหอยตะเกาเฉลี่ยวรวมของแต่ละปี พบร่วม จำนวนหอยตะเกาตั้งแต่เดือน กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547 ในระยะห่างจากฝั่ง 0 50 100 150 200 250 และ 300 เมตร มีค่าเท่ากับ 60.5 53.3 76.8 113.6 142.6 172.8 และ 238.1 ตัว ตามลำดับ และ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2547 ถึง สิงหาคม 2548 ในระยะห่างจากฝั่ง 0 50 100 150 200 250 และ 300 เมตร มีค่าเท่ากับ 21.3 205.6 132.9 252.6 333.1 303.9 และ 285.0 ตัว ตามลำดับ โดยพบร่วม

ระยะห่างจากฝั่ง 0 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมมากกว่าในปีที่สอง
 ระยะห่างจากฝั่ง 50 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมน้อยกว่าในปีที่สอง
 ระยะห่างจากฝั่ง 100 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมน้อยกว่าในปีที่สอง
 ระยะห่างจากฝั่ง 150 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมน้อยกว่าในปีที่สอง
 ระยะห่างจากฝั่ง 200 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมน้อยกว่าในปีที่สอง
 ระยะห่างจากฝั่ง 250 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมน้อยกว่าในปีที่สอง
 ระยะห่างจากฝั่ง 300 เมตร ของปีแรกมีจำนวนเฉลี่ยวรวมน้อยกว่าในปีที่สอง
 และจากการสำรวจพบว่า ในปีแรกพบหอยตะเกาในบริเวณที่ระยะห่างจากฝั่ง 300 250 และ 200 เมตร หากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 238.1 172.8 และ 142.6 ตัว ตามลำดับ ส่วนในปีที่สอง จะพบหอยตะเกามากในบริเวณที่ห่างจากฝั่ง 200 250 และ 300 เมตร หากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 333.1 303.9 และ 285.2 ตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 4 และภาพที่ 25)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยปริมาณและการกระจายของหอยตัวเม้าที่พบในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งดังต่อไปนี้
เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือนสิงหาคม 2548

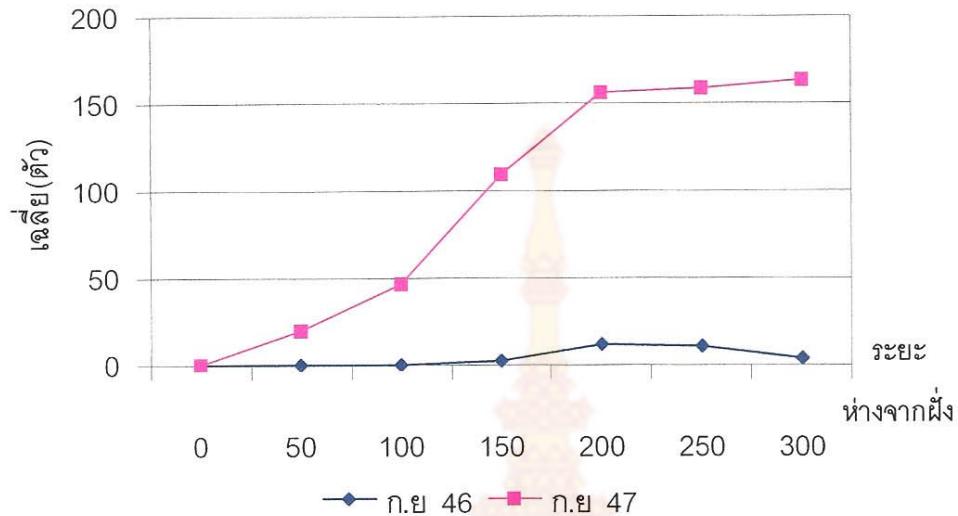
เดือน	ปี	ระยะห่างจากฝั่ง							รวม
		0	50	100	150	200	250	300	
กันยายน	2546	0.0 ^{ns}	0.0 ^{**}	0.5 ^{**}	2.5 ^{**}	11.2 ^{**}	10.6 ^{**}	4.0 ^{**}	28.8
	2547	0.0 ^{ns}	20.2 ^{**}	46.8 ^{**}	109.0 ^{**}	165.0 ^{**}	158.5 ^{**}	162.6 ^{**}	662.1
ตุลาคม	2546	8.4 [*]	47.8 ^{ns}	44.6 [*]	30.9 [*]	41.3 ^{ns}	51.4 [*]	48.9 [*]	273.3
	2547	0.0 [*]	39.8 ^{ns}	15.0 [*]	15.4 [*]	36.9 ^{ns}	88.6 [*]	91.1 [*]	286.8
พฤษจิกายน	2546	3.0 ^{ns}	2.3 ^{ns}	26.0 [*]	26.0 ^{ns}	23.5 ^{ns}	35.8 ^{**}	23.5 [*]	140.1
	2547	6.4 ^{ns}	2.7 ^{ns}	4.4 [*]	12.5 ^{ns}	20.9 ^{ns}	3.6 ^{**}	4.6 [*]	55.1
ธันวาคม	2546	40.0 [*]	0.5 ^{**}	1.9 ^{ns}	1.9 [*]	8.5 ^{ns}	4.0 ^{ns}	20.2 ^{ns}	77.0
	2547	11.0 [*]	89.9 ^{**}	7.0 ^{ns}	28.9 [*]	30.0 ^{ns}	18.8 ^{ns}	26.5 ^{ns}	212.1
มกราคม	2547	9.0	2.7	0.5	0.1	5.5	8.6	38.8	65.2
	2548	ไม่มีข้อมูล							
กุมภาพันธ์	2547	0.0 ^{ns}	0.0 ^{ns}	0.7 ^{ns}	15.4 ^{ns}	26.1 ^{**}	28.9 ^{**}	95.4 ^{ns}	176.5
	2548	0.0 ^{ns}	2.3 ^{ns}	7.5 ^{ns}	6.9 ^{ns}	8.1 ^{**}	13.1 ^{**}	0.4 ^{ns}	38.3
มีนาคม	2547	0.1 ^{ns}	0.0 [*]	0.0 ^{ns}	9.6 ^{ns}	5.9 ^{ns}	6.5 ^{ns}	1.8 ^{ns}	23.9
	2548	0.0 ^{ns}	2.5 [*]	1.5 ^{ns}	8.4 ^{ns}	4.6 ^{ns}	3.3 ^{ns}	0.0 ^{ns}	20.3
เมษายน	2547	0.0 ^{ns}	0.0 ^{ns}	0.0 [*]	10.9 ^{ns}	3.4 ^{ns}	7.0 [*]	0.0 ^{ns}	21.3
	2548	0.0 ^{ns}	2.6 ^{ns}	6.2 [*]	6.7 ^{ns}	1.5 ^{ns}	0.0 [*]	0.0 ^{ns}	17.0
พฤษภาคม	2547	0.0 ^{ns}	0.0 ^{ns}	3.1 ^{ns}	12.3 ^{ns}	7.4 ^{**}	7.2 ^{ns}	1.5 ^{ns}	24.3
	2548	1.9 ^{ns}	3.0 ^{ns}	9.7 ^{ns}	3.6 ^{ns}	0.0 ^{**}	0.0 ^{ns}	0.0 ^{ns}	18.2
สิงหาคม	2547	0.0 ^{ns}	0.0 ^{**}	0.0 ^{**}	4.0 ^{**}	9.8 ^{**}	12.8 ^{ns}	4.0 [*]	30.6
	2548	2.0 ^{ns}	42.6 ^{**}	34.8 ^{**}	61.2 ^{**}	66.1 ^{**}	18.0 ^{ns}	0.0 [*]	224.7
รวม	ก.ย46-ส.ค47	60.5	53.3	76.8	113.6	142.6	172.8	238.1	
	ก.ย47-ส.ค48	21.3	205.6	132.9	252.6	333.1	303.9	285.2	

การเปรียบเทียบทั้งสิ่งที่ตั้ง แสดงโดยใช้สัญลักษณ์ *

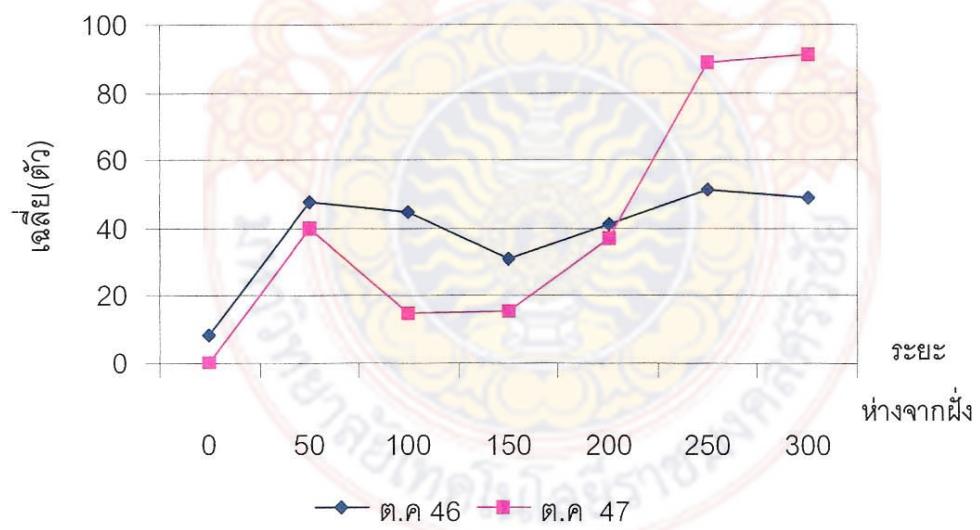
หมายเหตุ : * มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

** มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$)

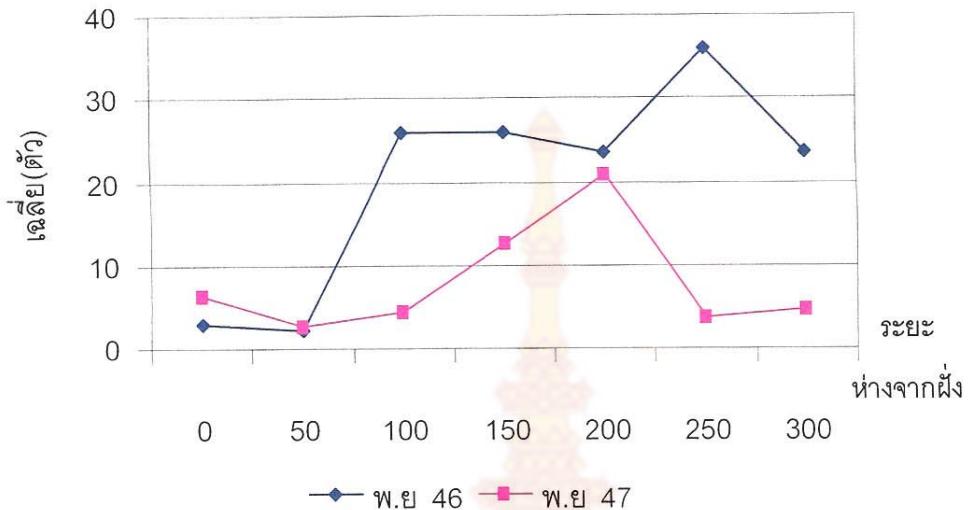
ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

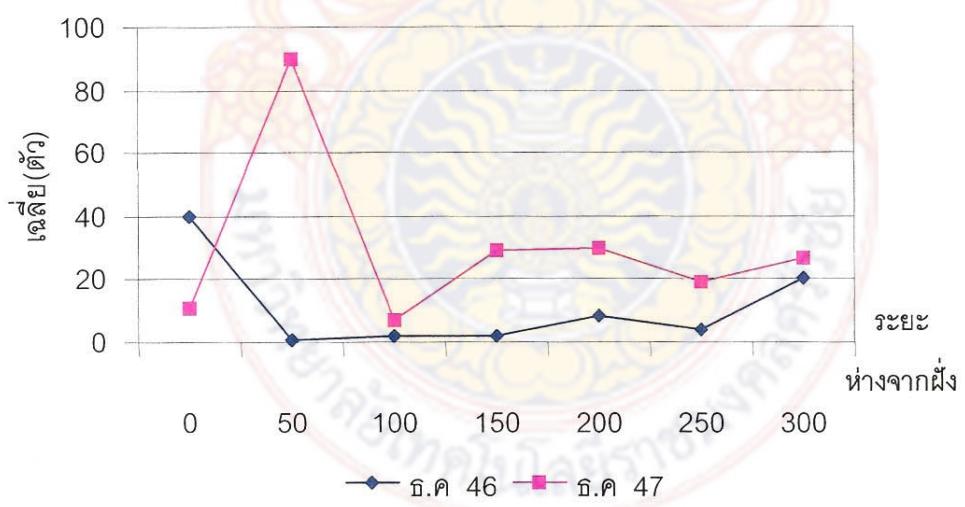
รูปที่ 16 ปริมาณและการกระจายของหอยตะ gele ในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนกันยายน ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

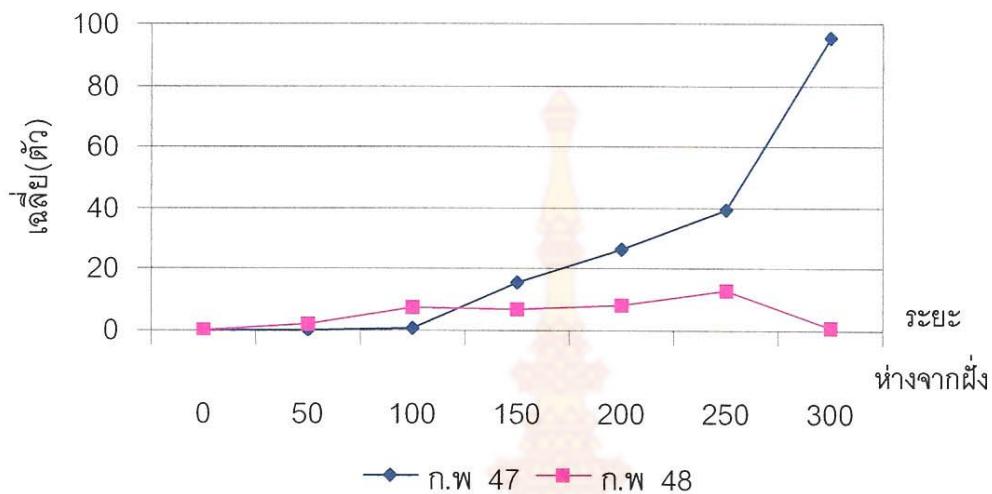
รูปที่ 17 ปริมาณและการกระจายของหอยตะ gele ในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่งในเดือนตุลาคม ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

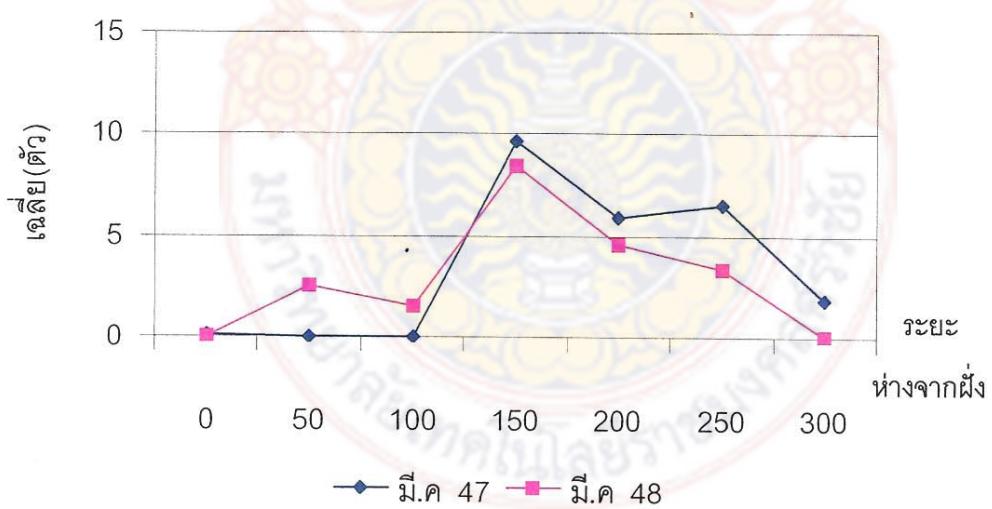
รูปที่ 18 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากผึ้งในเดือนพฤษจิกายน ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกุ้ง จังหวัดตรัง

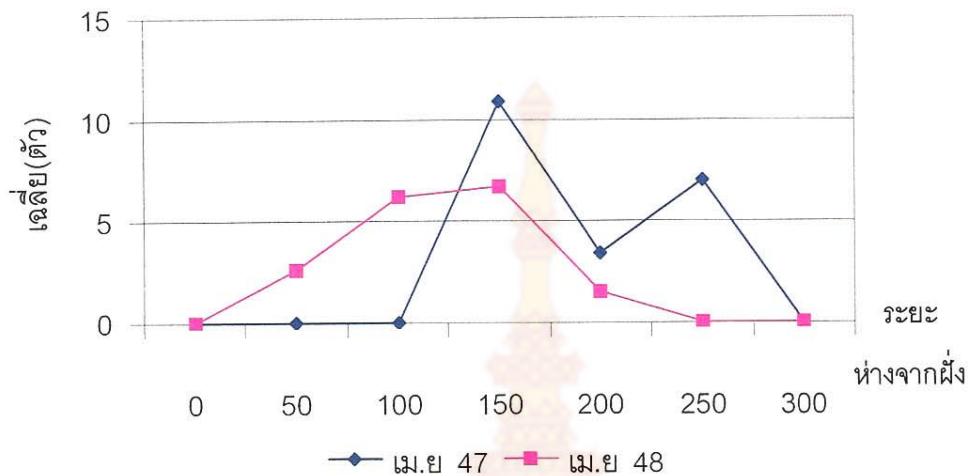
รูปที่ 19 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากผึ้งในเดือนธันวาคม ระหว่างปี 2546 และปี 2547 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกุ้ง จังหวัดตรัง

รูปที่ 20 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากผึ้งในเดือนกุมภาพันธ์ ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

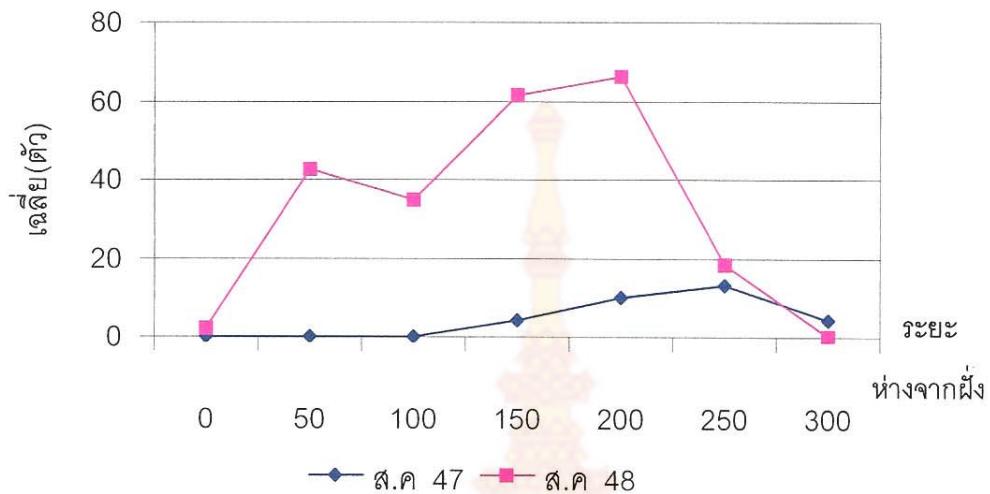
รูปที่ 21 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละระยะที่ห่างจากผึ้งในเดือนมีนาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

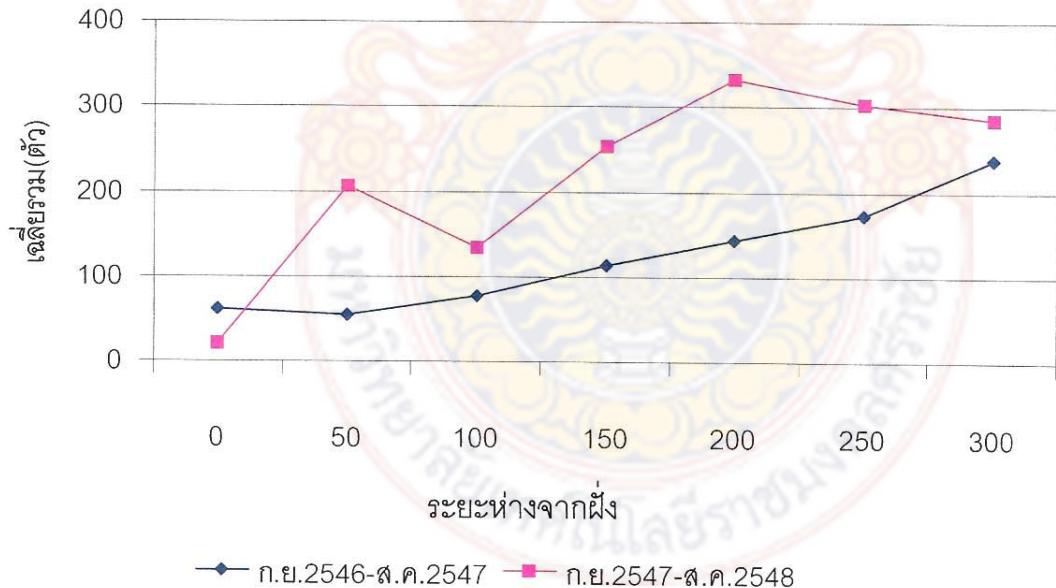
รูปที่ 22 ปริมาณและการกระจายของหอยดะเนาในแต่ละระยะที่ห่างจากผู้รับในเดือนเมษายน ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

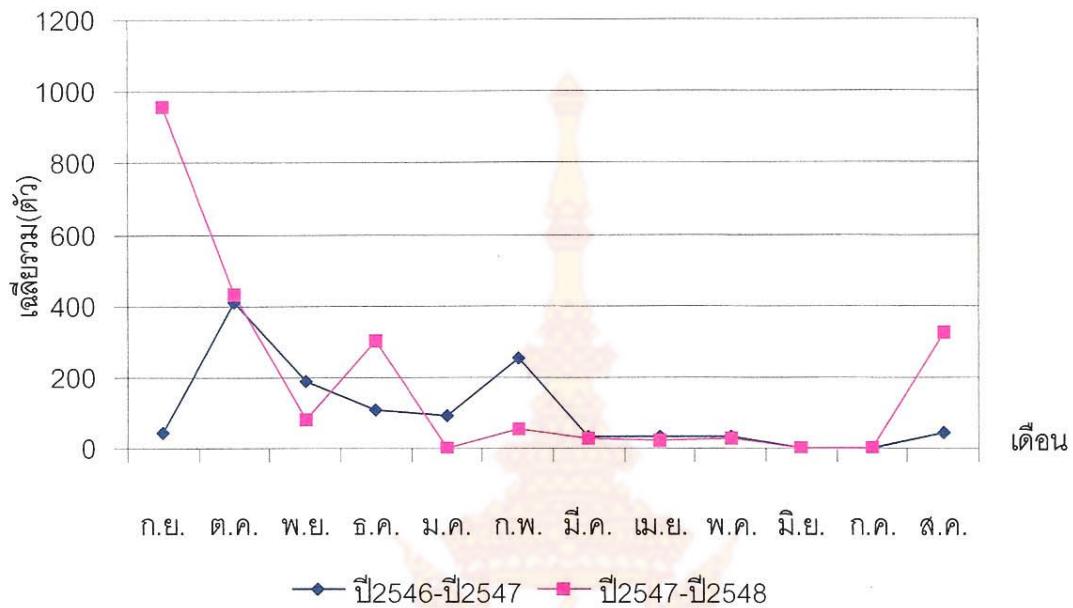
รูปที่ 23 ปริมาณและการกระจายของหอยดะเนาในแต่ละระยะที่ห่างจากผู้รับในเดือนพฤษภาคม ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

รูปที่ 24 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเนาในแต่ละระยะที่ห่างจากฝังในเดือนสิงหาคม
ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

รูปที่ 25 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเนาเฉลี่ยวรวมในแต่ละระยะที่ห่างจากฝัง ระหว่าง
ปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

รูปที่ 26 ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาเฉลี่ยวรวมในแต่ละเดือน ระหว่างปี 2547 และปี 2548 บริเวณหาดปากเมง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

การศึกษาสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งหอยตะเภา

ปริมาณน้ำฝน ความเค็ม อุณหภูมิ ความเป็นกรดเป็นด่าง และปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีกนา จังหวัดตรัง ในรอบ 2 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.5 มิลลิเมตร 31.95 ppt. 29.52 องศาเซลเซียส 7.60 และ 7.10 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ (ตารางที่ 5 และรูปที่ 27-31) และองค์ประกอบของดินบริเวณหาดปากเมง พบว่า เป็นดินชนิด SANDY LOAM ถึง LOAMY SAND (ตารางที่ 6-11 และ ภาพที่ 32-55)

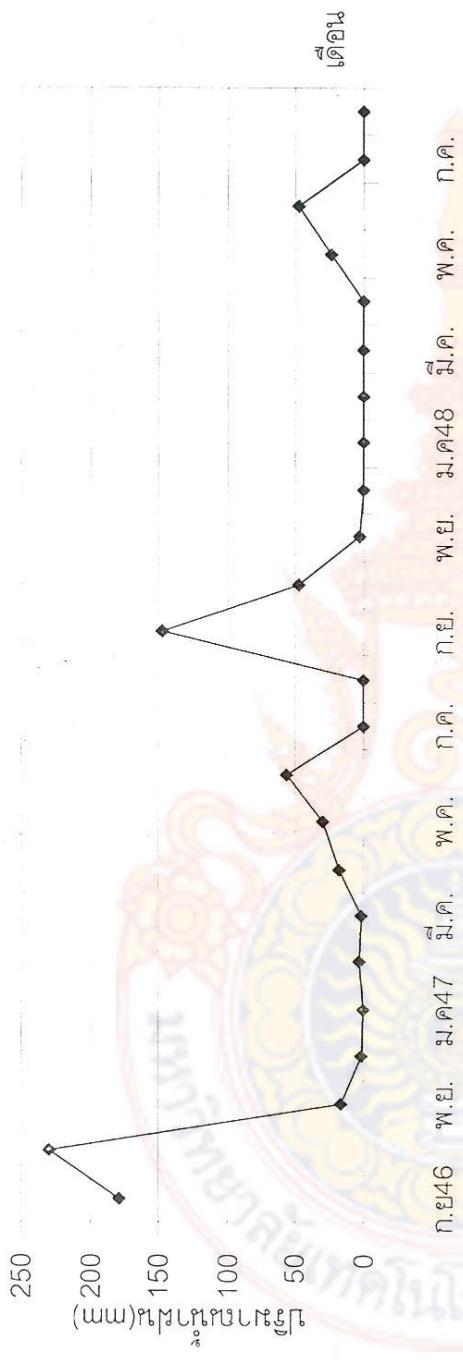
ตารางที่ 5 คุณภาพน้ำบางประการบริเวณที่ทำการทดลอง ณ หาดปากเมง อำเภอสีกนา จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึง เดือน สิงหาคม 2548

เดือน / ปี	คุณภาพน้ำ				
	ปริมาณน้ำฝน (mm)	ความเค็ม (ppt)	อุณหภูมิ (°C)	pH	DO (mg/l)
กันยายน 2546	178.3	29.2	29.6	7.1	7.05
ตุลาคม 2546	229.0	28.7	28.2	7.0	6.95
พฤษจิกายน 2546	16.0	30.4	28.7	7.1	7.05
ธันวาคม 2546	2.1	32.7	29.2	6.9	6.45
มกราคม 2547	0.0	32.6	30.0	7.6	6.54
กุมภาพันธ์ 2547	3.4	32.3	30.1	7.1	6.26
มีนาคม 2547	1.1	32.6	29.8	7.9	6.25
เมษายน 2547	18.2	32.3	29.7	8.0	8.31
พฤษภาคม 2547	29.6	30.6	30.1	7.5	8.17
มิถุนายน 2547	56.9	30.2	29.3	7.8	7.81
กรกฎาคม 2547	0.0	31.4	29.7	8.4	7.14
สิงหาคม 2547	0.0	32.2	29.5	8.3	7.26
กันยายน 2547	147.9	30.6	28.6	8.0	7.34
ตุลาคม 2547	47.5	31.8	29.7	7.6	7.63
พฤษจิกายน 2547	2.7	31.8	29.5	7.3	7.32
ธันวาคม 2547	0.0	32.8	29.4	8.2	7.23

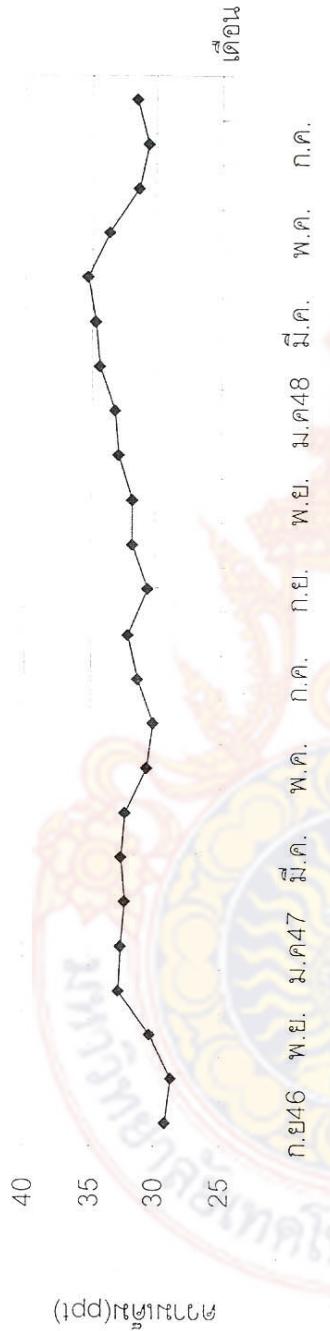
ตารางที่ 5 (ต่อ)

เดือน / ปี		คุณภาพน้ำ				
		ปริมาณน้ำฝน (mm)	ความเค็ม (ppt)	อุณหภูมิ (°C)	pH	DO (mg/l)
มกราคม	2548	0.0	33.2	29.3	8.0	7.30
กุมภาพันธ์	2548	0.0	34.4	29.9	7.6	7.17
มีนาคม	2548	0.0	34.6	30.1	7.8	6.90
เมษายน	2548	0.0	35.2	30.6	8.0	6.40
พฤษภาคม	2548	24.3	33.6	29.7	7.0	6.00
มิถุนายน	2548	47.0	31.4	28.5	6.9	7.63
กรกฎาคม	2548	0.0	30.7	29.2	7.4	6.93
สิงหาคม	2548	0.0	31.5	30.0	8.0	7.35
เฉลี่ย		33.5	31.95	29.52	7.60	7.10
ช่วงต่ำสุด - สูงสุด		0.0 – 229.0	28.7 – 35.2	28.2 – 30.6	6.9–8.4	6.00 - 8.31

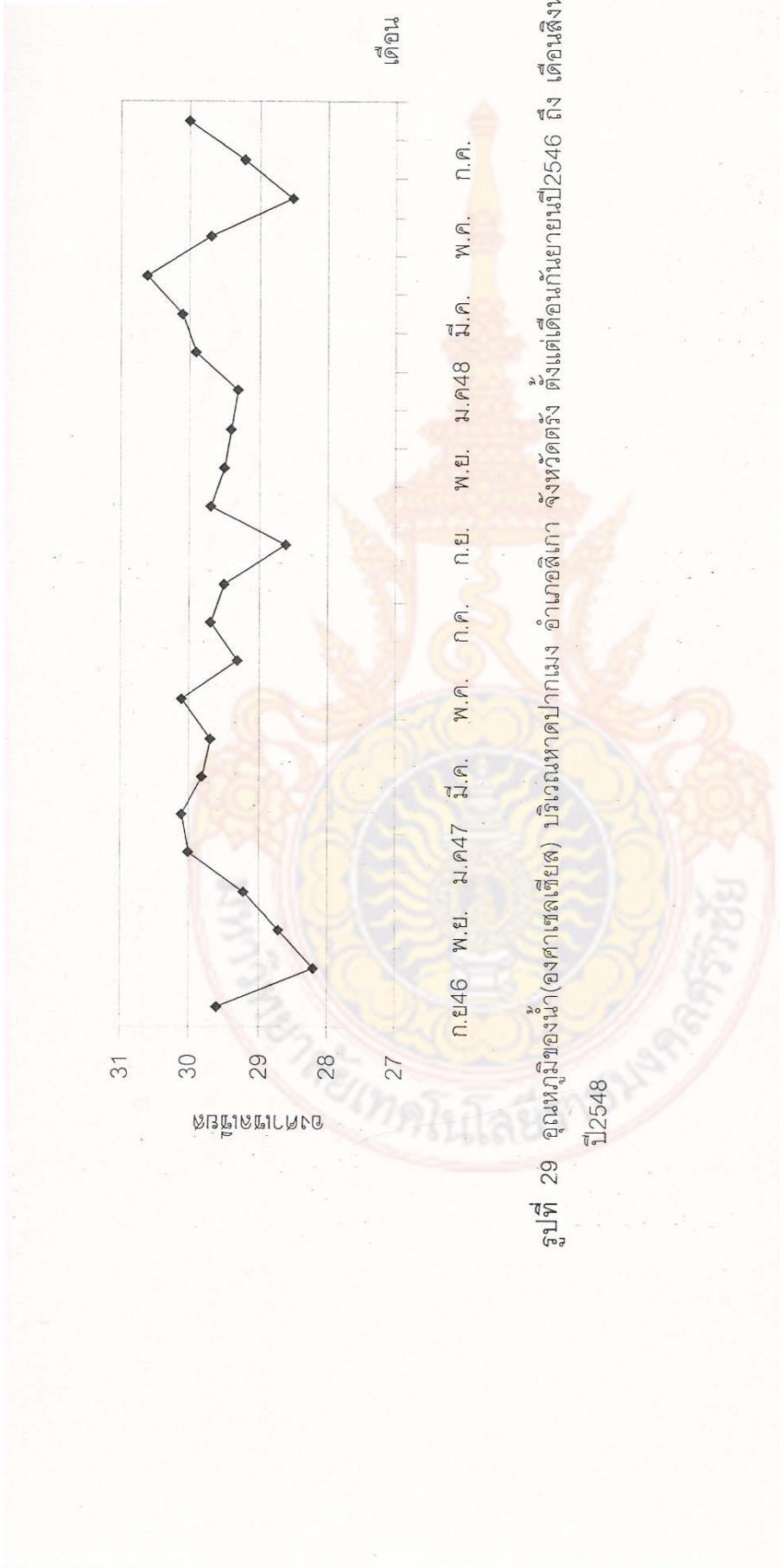

รุ่งที่ 27 ปริมาณน้ำฝน(mm) ที่ตรวจจัดโดยเครื่องคำนวณสินิภาณุ พังนกหวัตศรี ตั้งแต่เดือนมกราคมปี 2546 ถึงตุลาคมปี 2548

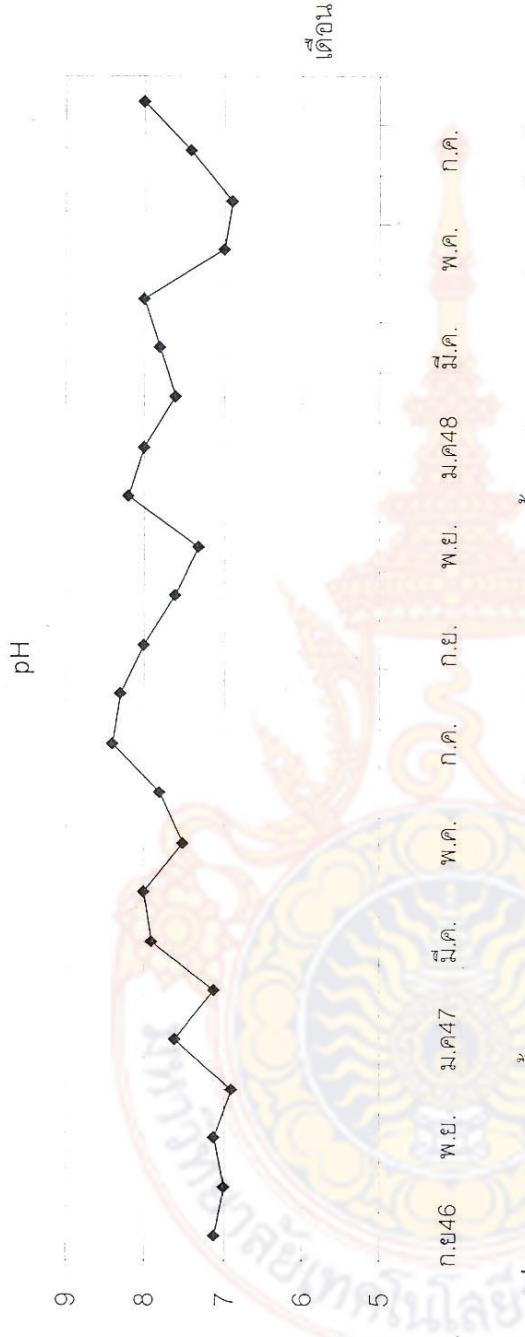

ครูปก 28 ค่าครองใช้ตามที่ออกให้ บังคับ命令หน้าตาน้ำยาในเมือง บำบัดผู้ติดเชื้อ จึงหัวใจครั้ง ดังเดิมก่อนปี 2546 ถึงเดือนสิงหาคมปี 2548

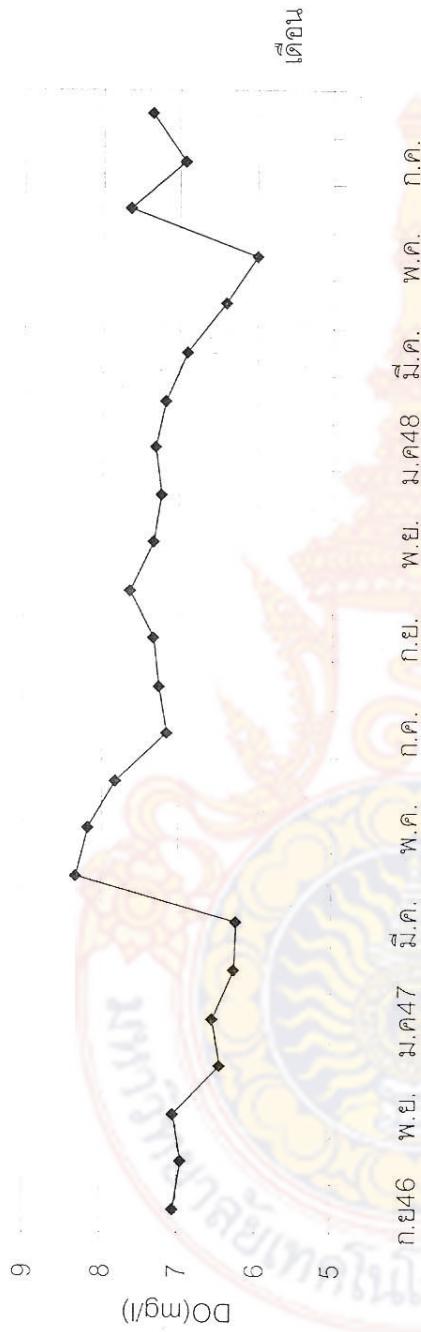

รูปที่ 29 คุณหญิงชุยองนา(บังศานาจารดีศรีษะ) บริโภคน้ำดื่มน้ำแข็ง ถุงหัวใจดูดซึ้ง ตื้นเต็มอก ภัยหายใจลำบาก ได้อ่านสิ่งหน้าตาม

๒๕๔๘

รูปที่ 3 ค่า pH ของน้ำบริโภคขนาดใหญ่ สำหรับการคุ้มครอง จังหวัดตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึง เดือนธันวาคมปี 2548

รูปที่ 31 ปริมาณออกซิเจนฟลัชในน้ำ(mg/l) บริเวณหาดป่าแม่ จังหวัดตรัง ตั้งแต่เดือนกันยายนปี 2546 ถึง เดือนพฤษภาคมปี 2548

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบองค์ประกอบของตินเมล็ดประภากษาในดิน บริเวณหาดปะกามง อําเภอดลีกา จังหวัดตรัง บริโภคที่ทำการทดสอบของรากว่างตื้นๆ
กันยายน 2546 เดือน กันยายน 2547

หมายเลข	Organic matter	Sand			Silt	Clay	ผลิตภัณฑ์	
		ก.ญ.46	ก.ญ.47	ก.ญ.46	ก.ญ.47	ก.ญ.46	ก.ญ.47	
L1	0.36	0.18	81.29	84.35	8.30	4.34	10.41	11.31
L2	0.26	0.19	81.11	84.46	6.74	4.49	12.15	11.06
L3	0.37	0.36	81.31	84.29	8.58	4.57	10.10	11.14
L4	0.47	0.31	81.91	83.13	6.94	6.05	11.15	10.82
L5	0.29	0.33	81.19	84.20	9.24	4.72	9.57	110.8
L6	0.38	0.38	83.70	83.70	5.54	5.54	10.76	10.76
L7	0.25	0.17	81.46	82.21	6.21	6.93	12.33	10.86
L8	0.31	0.29	72.59	82.20	15.35	6.93	12.06	10.86
L9	0.35	0.22	73.42	81.96	19.45	7.66	11.12	10.39
L10	0.44	0.43	81.69	81.97	6.96	7.20	11.35	10.83

ମେଲାରୀ

ພົມບັນຍາທີ່ກຳນົດໃຫຍ້ເປັນພົມບັນຍາທີ່ມີຄວາມສິ່ງເລື່ອມື່ງກຳນົດໃຫຍ້

ແນວສຳກາງຈາກ	Organic matter	Sand			Silt			Clay			ເມືອດຕິໄນ
		ພ.ຢ.46	ພ.ຢ.47	ພ.ຢ.46	ພ.ຢ.47	ພ.ຢ.47	ພ.ຢ.46	ພ.ຢ.46	ພ.ຢ.47	ພ.ຢ.47	
L1	0.29	0.22	82.20	85.43	6.93	4.28	10.86	10.29	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L2	0.31	0.31	83.13	84.37	6.05	5.16	10.82	10.46	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L3	0.38	0.38	83.70	83.22	5.54	6.26	10.76	10.53	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L4	0.43	0.41	81.97	82.92	7.20	6.55	10.83	10.53	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L5	0.33	0.38	84.20	83.75	4.72	6.12	11.08	10.13	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L6	0.22	0.38	81.96	82.56	7.66	7.35	10.39	10.08	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L7	0.38	0.39	83.22	82.50	6.15	7.60	10.63	9.90	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L8	0.34	0.40	78.69	81.22	9.45	8.61	11.86	10.17	SANDY LOAM	LOAMY SAND	
L9	0.34	0.34	81.43	82.47	8.29	7.31	10.28	10.22	LOAMY SAND	LOAMY SAND	
L10	0.35	0.36	83.47	81.44	6.21	8.42	10.32	10.14	LOAMY SAND	LOAMY SAND	

ตารางที่ 8 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่ของตัวแปรระดับพื้นดิน ปริมาณมาตราปฏิก鼍 ช้าภูสีนา จังหวัดเชียงใหม่ บริเวณที่ทำการทดลองอยู่ระหว่างเดือน
มกราคม 2547 และ เดือนมกราคม 2548

งบประมาณดินปริมาณทางป่าเมือง (ปลูกซึ่ง)

หมายเลขดิน	Organic matter	Sand			Silt			Clay			จำนวนต่อ
		ม.%47	ม.%48	ม.%47	ม.%48	ม.%47	ม.%48	ม.%47	ม.%48	ม.%47	
L1	0.32	0.46	84.46	79.23	6.38	10.46	9.16	10.32	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L2	0.29	0.28	84.46	73.93	4.49	15.34	11.06	10.73	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L3	0.30	0.49	84.29	79.21	4.57	10.31	11.14	10.49	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L4	0.31	0.48	84.90	75.11	5.78	14.35	9.32	10.54	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L5	0.35	0.40	82.29	74.84	7.30	14.57	10.41	10.59	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L6	0.31	0.29	82.08	74.66	8.47	14.70	9.45	10.63	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L7	0.28	0.30	82.21	75.74	6.93	13.87	10.86	10.40	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L8	0.33	0.32	84.47	78.02	5.75	12.62	9.78	9.36	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L9	0.38	0.30	81.31	78.05	8.58	11.41	10.10	10.54	LOAMY SAND	SANDY LOAM	
L10	0.35	0.29	83.17	74.31	7.23	15.93	9.60	9.76	LOAMY SAND	SANDY LOAM	

ตารางที่ 9 ปริมาณพิษของปริมาณของดินเมืองริมน้ำที่อาจเป็นอันตรายต่อ บริโภคhardtine บริโภคhardtine ลังหัวดีดี บริโภคhardtine สำหรับผู้คน
วันที่ 26 ธันวาคม 2547 เนื่องจากวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เกสปะรุ่มภานุ 10.00% ผลกระทบของดินที่อยู่ในแม่น้ำคือ 2548

หมายเลขดิน	บ่งค์ประกอบของดินปริมาณทางดินป่าภูเขา (บ่งค์ชนิด)						เนื้อดิน			
	Organic matter	Sand	Silt	Clay	ภูมิภาค	ภูมิภาค				
L1	0.29	0.44	84.35	79.61	4.34	6.37	11.31	14.01	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L2	0.31	0.35	84.52	81.09	5.16	5.86	9.32	13.05	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L3	0.22	0.36	82.19	80.68	8.24	6.00	9.57	13.32	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L4	0.39	0.41	81.43	76.28	8.55	10.13	10.01	13.59	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L5	0.32	0.33	82.82	79.27	7.32	7.03	9.86	13.25	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L6	0.35	0.23	81.79	79.04	9.28	8.27	8.93	12.69	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L7	0.28	0.29	83.35	76.96	7.48	10.42	9.17	12.62	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L8	0.30	0.20	82.69	79.33	8.45	8.16	8.86	12.51	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L9	2.28	0.27	83.08	79.57	7.63	6.57	9.29	13.86	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L10	0.33	0.29	83.36	80.00	7.49	7.00	9.15	13.00	LOAMY SAND	SANDY LOAM

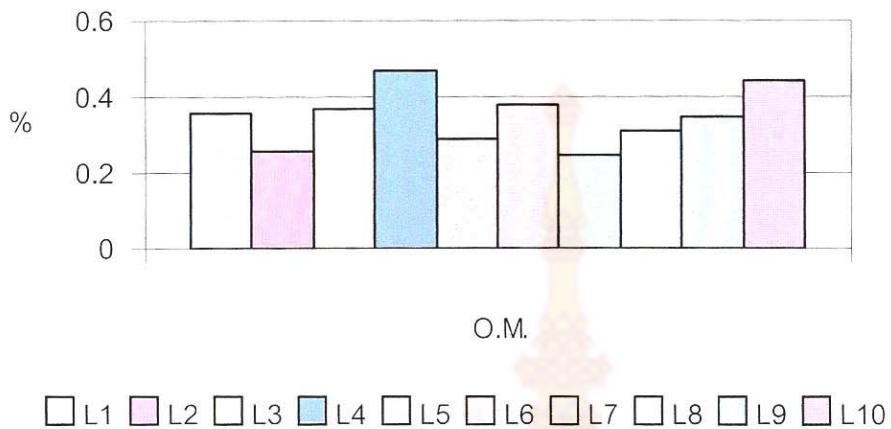
หมายเหตุ : เกิดเหตุการณ์ทรายสึนามิ(Tsunami) ในวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เกสปะรุ่มภานุ 10.00%. ผลกระทบของดินที่อยู่ในแม่น้ำคือ 2548

ตราดงที่ 10 เปรี๊ยบเทียบองค์ประกอบของดินและรูปแบบของดิน บริเวณหาดบางเมือง อำเภอสีแกะ จังหวัดตาก บริเวณที่ทำการทดลองระหว่างต่อไป
พฤษภาคม 2547 และ เดือนพฤษภาคม 2548

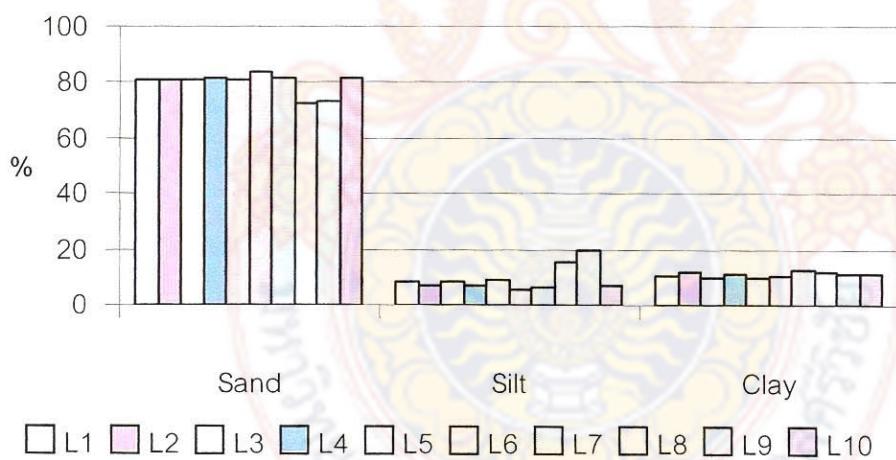
หมายเลข	Organic matter	บ่งคัดวัสดุภายในของดินปฏิเสธหิน bazalt (เปลือกหิน)						แหล่งมา
		Sand	Silt	Clay	W.%47	W.%48	W.%47	W.%48
L1	0.34	0.34	87.53	71.61	5.00	17.47	7.47	10.91
L2	0.35	0.37	85.82	75.68	5.69	13.58	8.49	10.73
L3	0.36	0.23	86.31	84.90	6.13	4.91	7.56	10.19
L4	0.38	0.33	85.54	86.07	7.93	2.12	6.54	11.81
L5	0.32	0.30	85.49	84.46	7.78	4.31	6.73	11.23
L6	0.49	0.37	83.20	79.75	10.08	9.38	6.72	10.87
L7	0.41	0.31	82.47	75.11	10.33	13.41	7.20	11.48
L8	0.28	0.33	81.33	78.05	11.58	10.97	7.08	10.99
L9	0.36	0.36	81.50	74.18	11.86	15.14	6.64	10.68
L10	0.35	0.45	80.55	82.28	11.73	6.75	7.72	10.97

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบองค์ประกอบของดินและโครงสร้างของดิน บริเวณหาดปากนเงย อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง บริเวณที่ทำการทดสอบจะห่างตื้อๆ
กรกฎาคม 2547 และ เดือนกรกฎาคม 2548

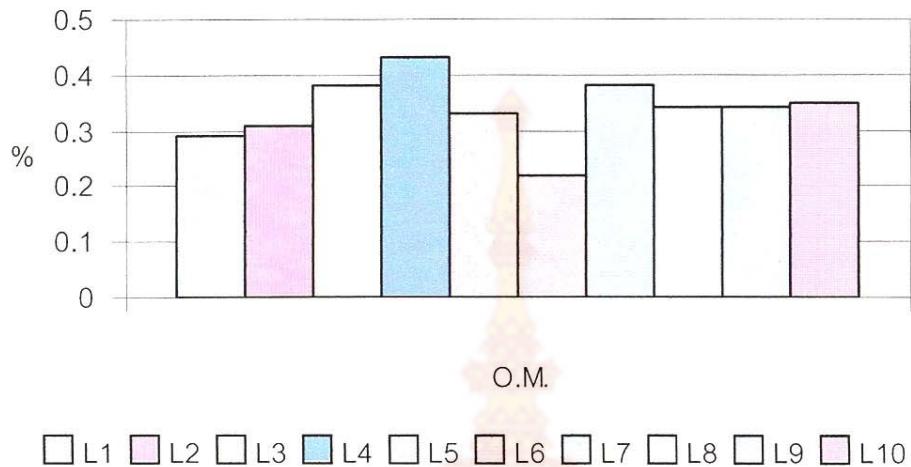
หมายเลข	องค์ประกอบของดินปริมาณทางเดินทางในเมือง (เปลี่ยนแปลง)										ผู้ดำเนินการ
	Organic matter	Sand	Silt			Clay			ผู้ดำเนินการ		
ก. พ.47	ก. พ.48	ก. พ.47	ก. พ.48	ก. พ.47	ก. พ.48	ก. พ.47	ก. พ.48	ก. พ.47	ก. พ.48	ก. พ.48	ก. พ.48
L1	0.35	0.29	81.35	81.19	9.28	9.24	9.38	9.57	LOAMY SAND	LOAMY SAND	LOAMY SAND
L2	0.26	0.32	88.14	77.51	2.57	12.65	9.28	9.84	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L3	0.23	0.37	86.35	81.31	4.57	8.58	9.08	10.10	LOAMY SAND	LOAMY SAND	LOAMY SAND
L4	0.24	0.36	84.79	81.29	6.18	8.30	9.04	10.41	LOAMY SAND	LOAMY SAND	LOAMY SAND
L5	0.30	0.33	86.01	77.49	5.17	13.15	8.83	9.36	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L6	0.37	0.40	81.82	70.56	9.31	19.09	8.88	10.35	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L7	0.30	0.36	79.44	70.26	11.73	19.49	8.83	10.25	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L8	0.39	0.39	82.42	71.55	7.82	18.27	9.77	10.18	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L9	0.28	0.42	79.83	69.48	11.09	20.20	9.08	10.31	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM
L10	0.30	0.37	83.38	75.35	7.53	14.27	9.09	10.39	LOAMY SAND	LOAMY SAND	SANDY LOAM

รูปที่ 32 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2546

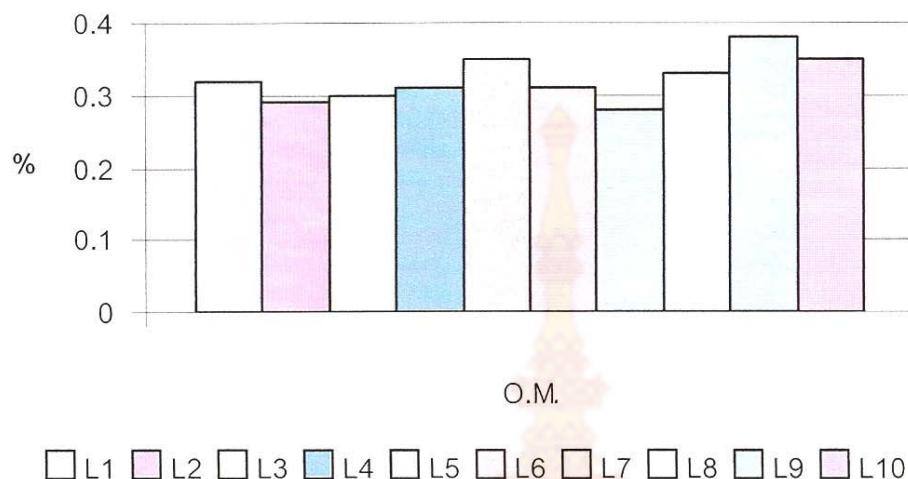
รูปที่ 33 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2546

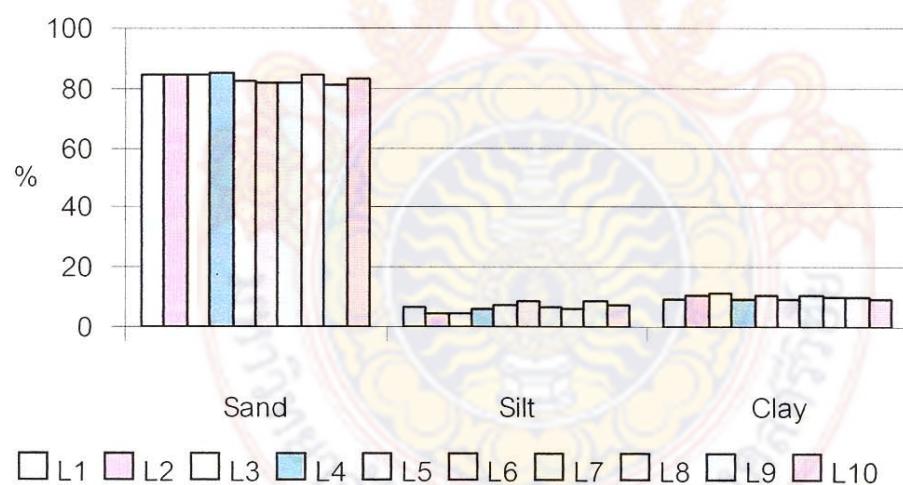
รูปที่ 34 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2546

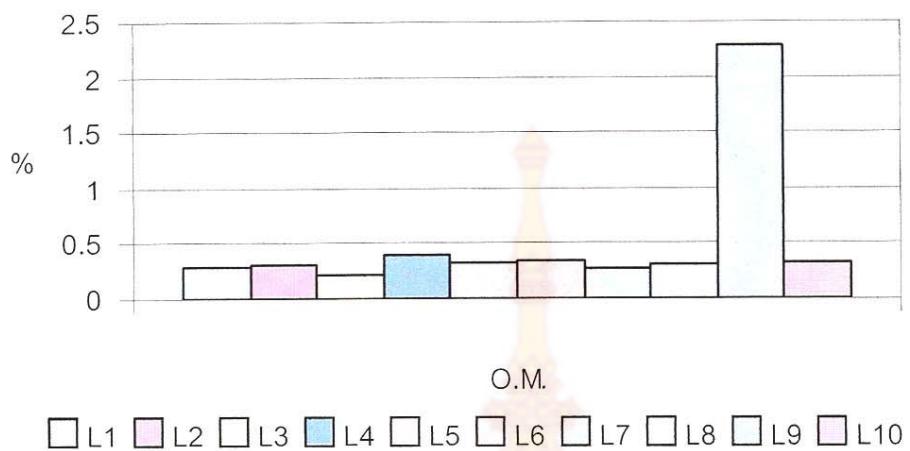
รูปที่ 35 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2546

รูปที่ 36 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2547

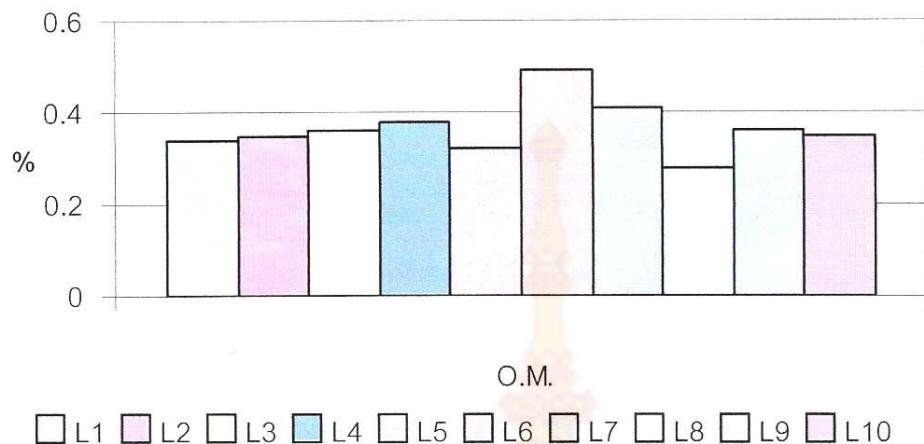
รูปที่ 37 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2547

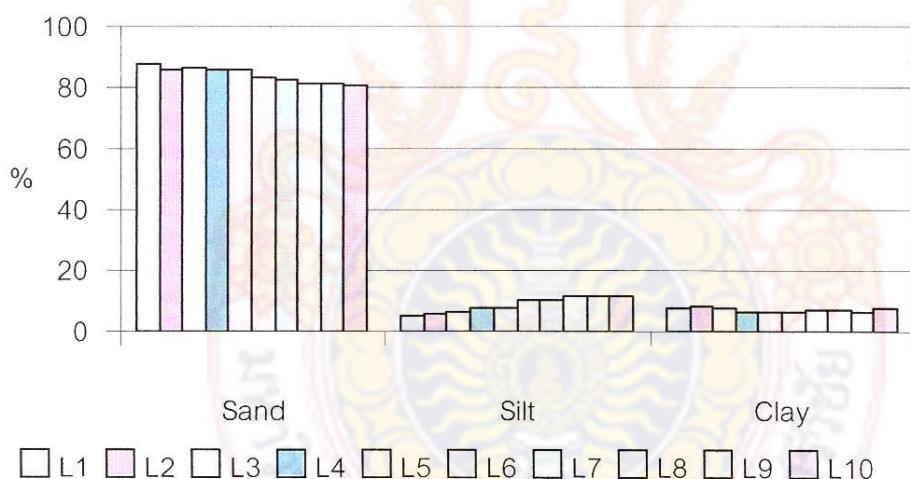
รูปที่ 38 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2547

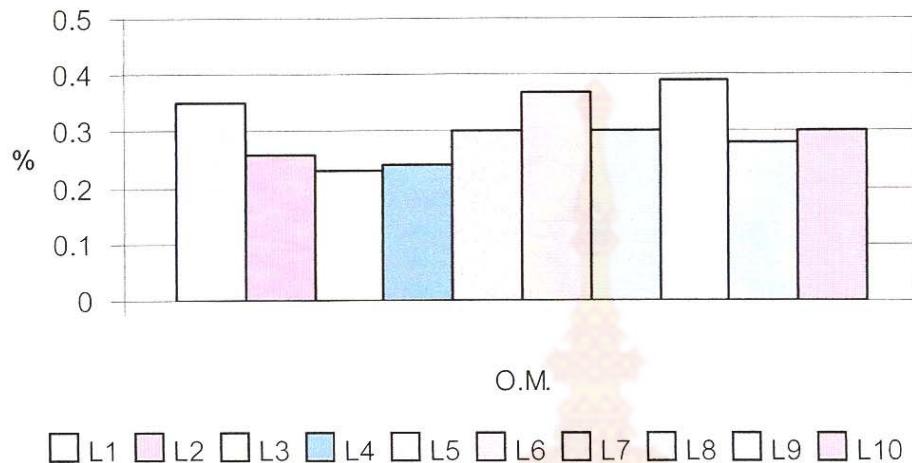
รูปที่ 39 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2547

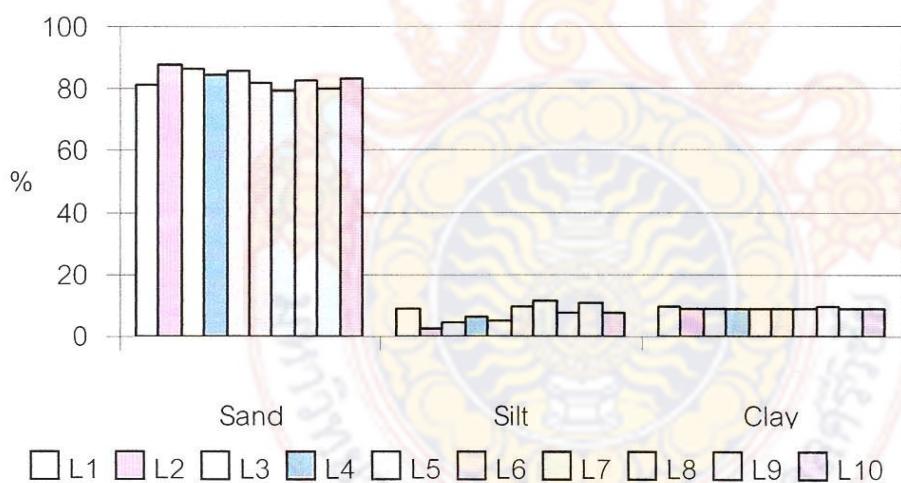
รูปที่ 40 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2547

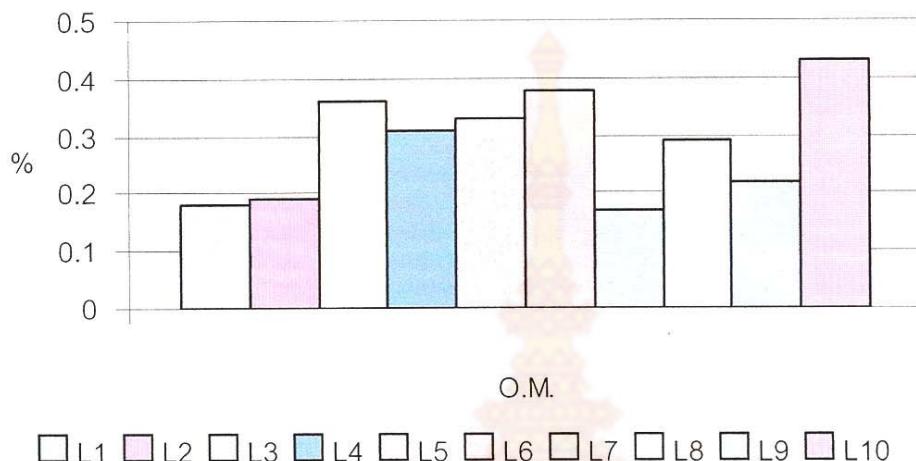
รูปที่ 41 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2547

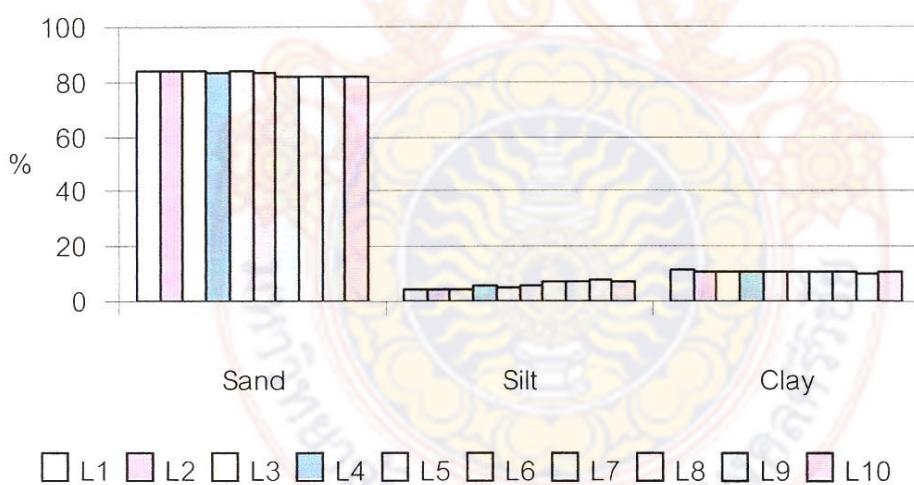
รูปที่ 42 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2547

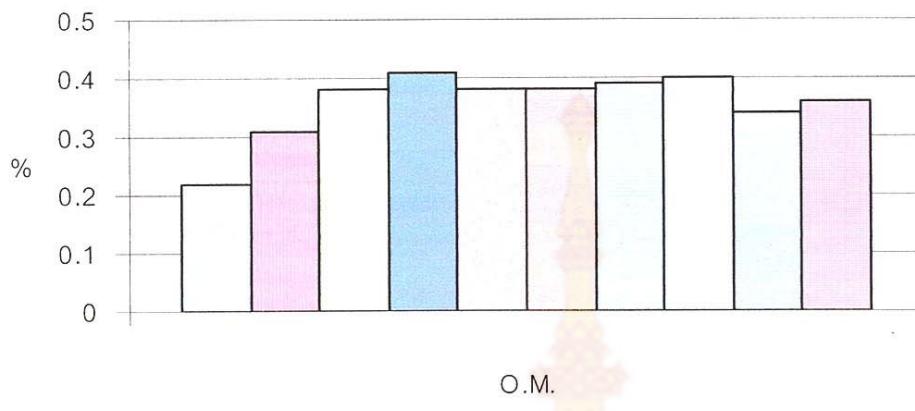
รูปที่ 43 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2547

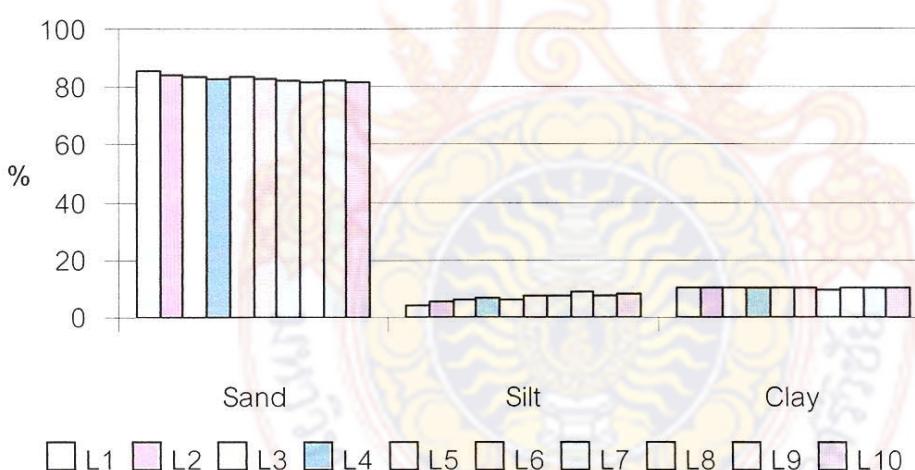
รูปที่ 44 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2547

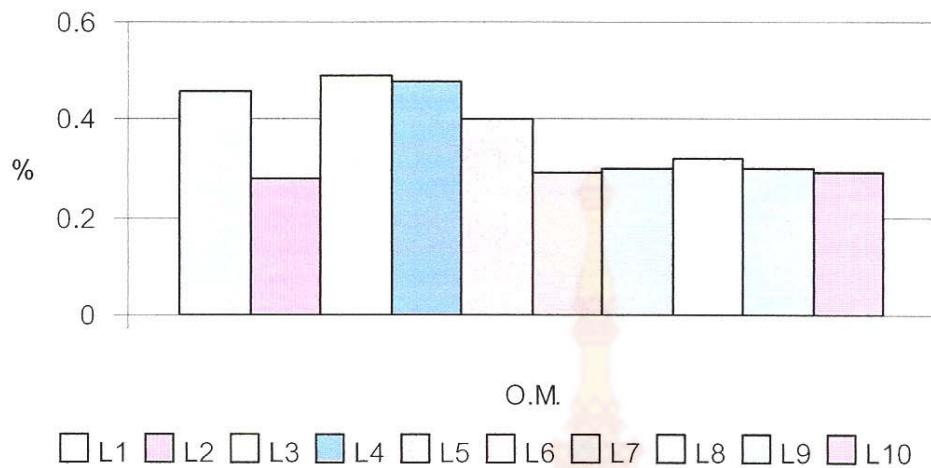
รูปที่ 45 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกันยายนปี 2547

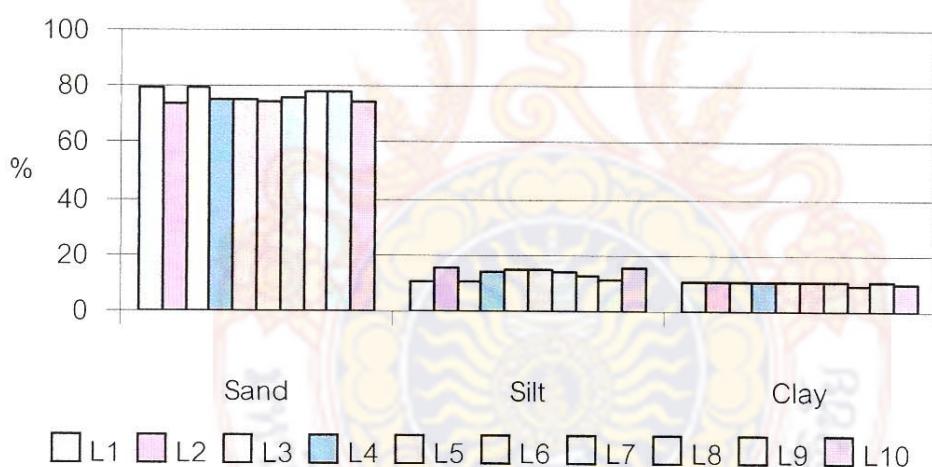
รูปที่ 46 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2547

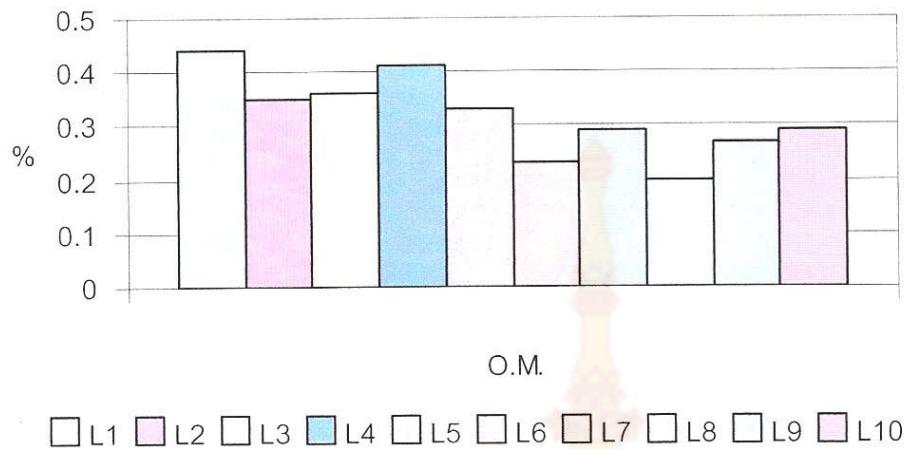
รูปที่ 47 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษจิกายนปี 2547

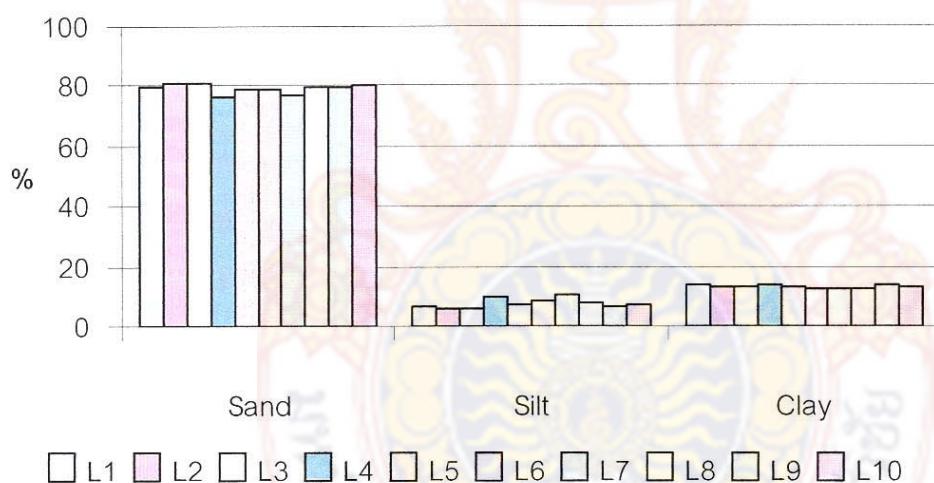
รูปที่ 48 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2548

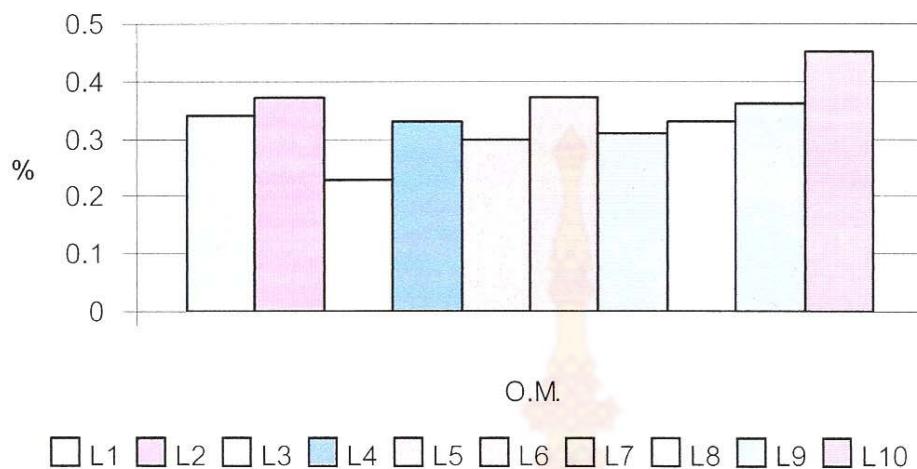
รูปที่ 49 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมกราคมปี 2548

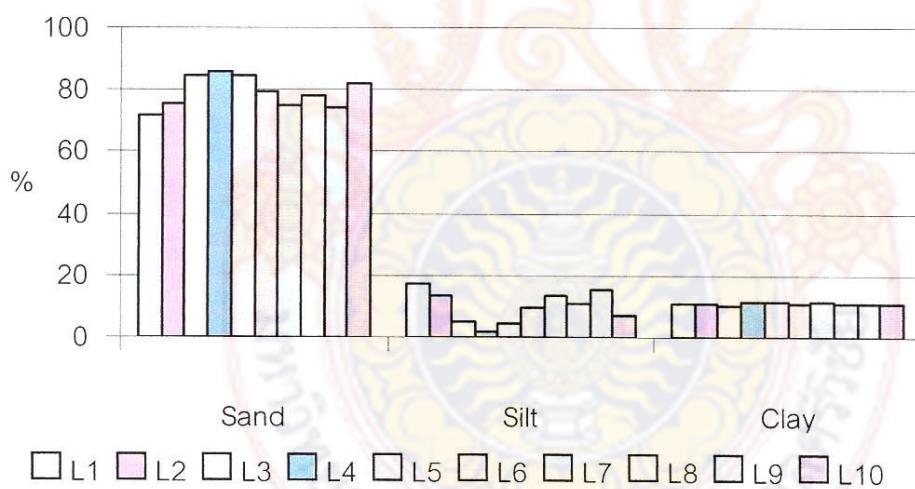
รูปที่ 50 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2548

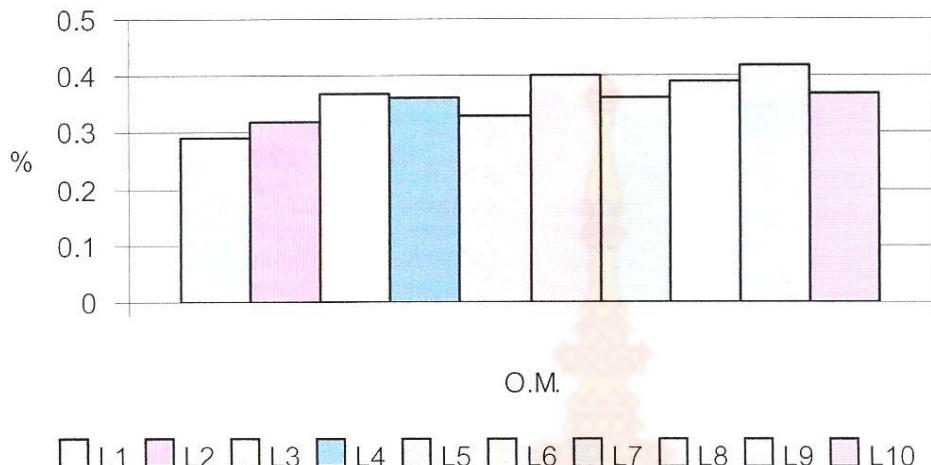
รูปที่ 51 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนมีนาคมปี 2548

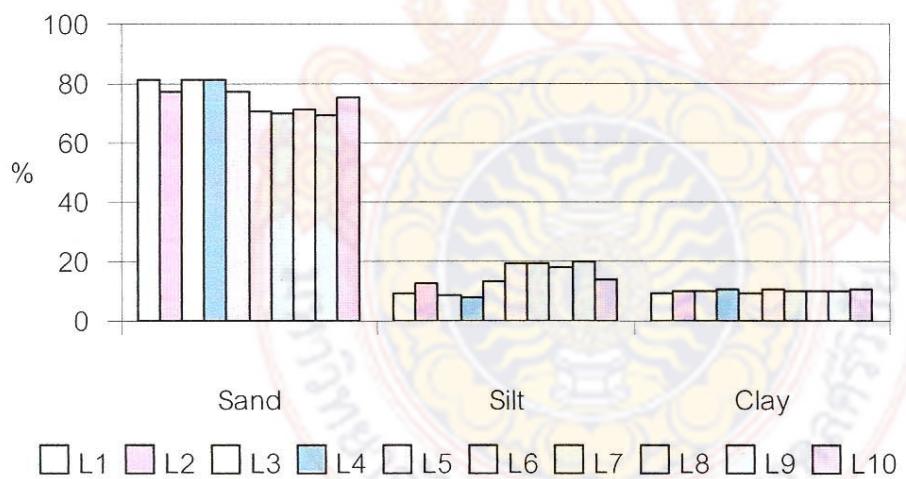
รูปที่ 52 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2548

รูปที่ 49 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนพฤษภาคมปี 2548

รูปที่ 54 เปรียบเทียบค่า Organic matter ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2548

รูปที่ 55 เปรียบเทียบค่า Sand, Silt และ Clay ในแต่ละ Line ในเดือนกรกฎาคมปี 2548

การศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกา

การศึกษาลักษณะทางเนื้อเยื่อของอวัยวะสีบพันธุ์ทำให้สามารถแยกเพศของหอยแต่ละตัวได้ และพบว่าหอยตะเกาเมียทำการพัฒนาข่องเซลล์สีบพันธุ์แบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ เมื่อกับขั้นตอนการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ชนิดอื่นๆ เช่น หอยแมลงภู่ หอยแครง หอยกระเพง หอยตะลับ หอยลาย แต่มีความแตกต่างกันบ้างในช่วงเวลาของการสร้างเซลล์สีบพันธุ์ แต่การพัฒนาข่องเซลล์สีบพันธุ์ เมื่อกับแบ่งออกเป็น 6 ระยะ ตามลำดับคือ

3.1 ระยะก่อนการพัฒนา (prefollicular development stage)

ระยะที่ 1 เป็นระยะก่อนการพัฒนาการ จะเห็น connective tissue เริ่มจะสถานรวมกันเป็นกลุ่มและเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็น follicle ในเพศผู้และเพศเมีย มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่มีข้อแตกต่างกันคือ ในเพศเมียขนาดของ follicle ใหญ่กว่า (รูปที่ 56 และรูปที่ 57) พับเซลล์ขนาดเล็กรวมกลุ่มหนาโดยรอบผนังของ follicle

3.2 ระยะเริ่มพัฒนาการ (initial development stage)

ระยะที่ 2 เป็นระยะเริ่มพัฒนาการ เป็นระยะที่เริ่มมีการแบ่งเซลล์สีบพันธุ์ ทำให้มีปริมาณ gametogonia ขนาดเล็กมากขึ้น พบว่าเซลล์สีบพันธุ์เพศเมียขยายใหญ่ขึ้น เห็นนิวเคลียสชัดเจน แต่จำนวนเซลล์ไม่มากนัก ที่ผนัง follicle จะมีเซลล์สีบพันธุ์เล็กๆ ที่กำลังขยายตัวเพิ่มมากขึ้น มีขนาดที่แตกต่างกันเห็นได้ชัดเจน (รูปที่ 58) สำหรับเพศผู้มีการแบ่งเซลล์เพิ่มมากขึ้น spermatocyte ติดสีน้ำเงินจาก spermatic ติดสีน้ำเงินเข้ม และเห็น spermatozoa เล็กน้อย (รูปที่ 59)

3.3 ระยะกำลังพัฒนาการ (development stage)

ระยะที่ 3 เป็นระยะกำลังพัฒนาการ ในเพศเมียพบ oocyte ขยายใหญ่เพิ่มจำนวนมากขึ้น เห็นนิวเคลียสชัดเจน และมีก้าน (stalk) oocyte เชื่อมติดบริเวณผนัง follicle และมี oocyte เล็กๆ ที่กำลังขยายขนาดขึ้น (รูปที่ 60) ส่วนในเพศผู้พบภายในเต็มไปด้วย spermatocyte ,spermatid และมี spermatozoa เพิ่มมากขึ้น (รูปที่ 61)

3.4 ระยะเซลล์สีบพันธุ์สุก (mature stage)

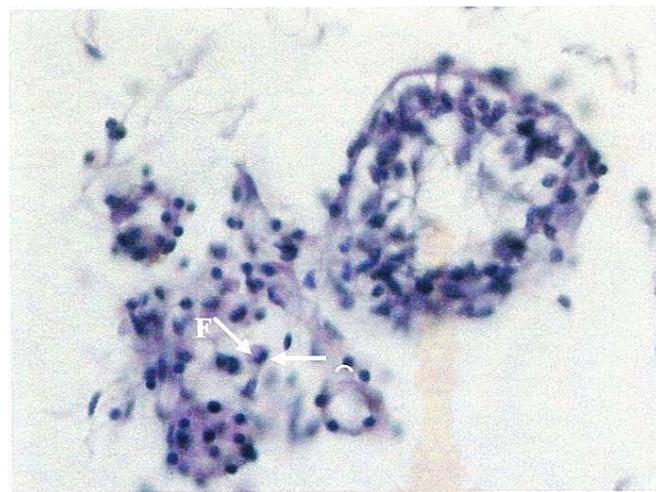
ระยะที่ 4 เป็นระยะเซลล์สีบพันธุ์สุก เพศเมียพบว่า follicle มีขนาดใหญ่ขึ้น ภายในมี mature oocyte อยู่กลาง follicle (รูปที่ 62) ส่วนที่ผนังยังพบ young oocyte ที่ยังมีก้านติดอยู่กับผนัง follicle ในเพศผู้เซลล์สีบพันธุ์เพศผู้มีการเจริญพัฒนามากขึ้น พบ spermatocyte และ spermatid เพียงเล็กน้อย (รูปที่ 63)

3.5 ระยะเริ่มวางเซลล์สีบพันธุ์(partially spawned stage)

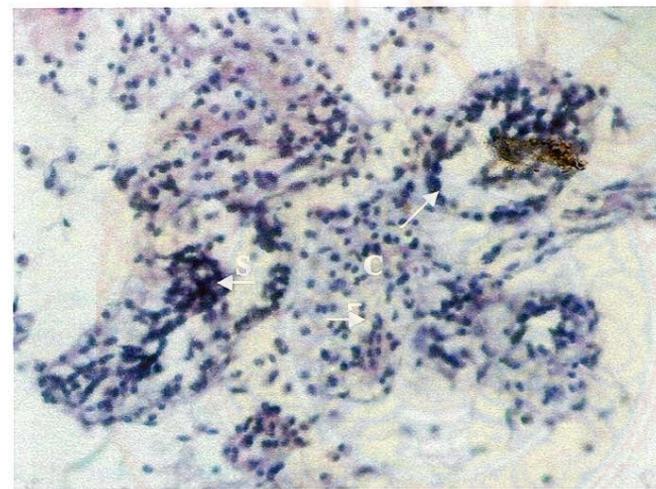
ระยะที่ 5 เป็นระยะเริ่มวางเซลล์สีบพันธุ์บางส่วน เพศเมียพับเซลล์สีบพันธุ์ในระยะ mature ในfollicle บาง follicle mature oocyte ถูกปล่อยออกไปบางส่วน ส่วนที่เหลือจะเจริญไปเป็น mature oocyte ต่อไป (รูปที่ 64) เพศผู้พับ spermatozoa ถูกปล่อยออกไปบางส่วน จะเห็น spermatozoa เหลืออยู่เป็นย่อๆ และมีช่องว่างมากขึ้น (รูปที่ 65)

3.6 ระยะหลังวางเซลล์สีบพันธุ์ (spent stage)

ระยะที่ 6 เป็นระยะหลังวางเซลล์ เพศเมีย mature oocyte ถูกปล่อยออกไปจาก follicle เหลือเป็นช่องว่าง มี connective tissue ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ และเซลล์สีบพันธุ์จะยังตั้งอยู่ เกิดขึ้น (รูปที่ 66) เพศผู้ spermatozoa ลดจำนวนลงมีช่องว่างเพิ่มมากขึ้น connective tissue ถูกสร้างขึ้นมาแทนที่ และพร้อมที่จะสร้างเซลล์สีบพันธุ์ใหม่อีกครั้ง (รูปที่ 67)

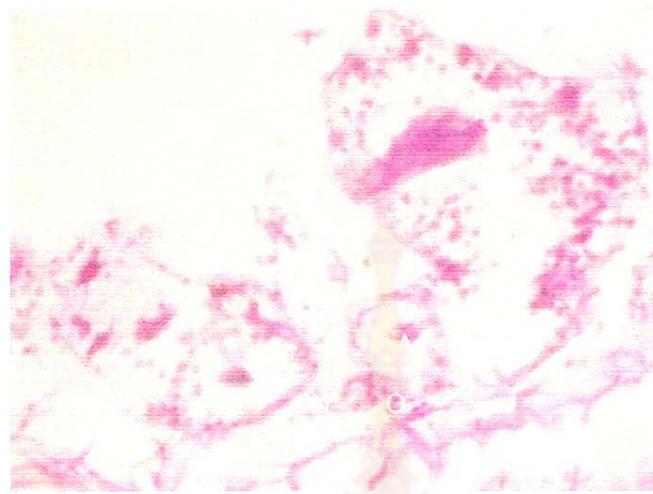
รูปที่ 56 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยดะ gamle เมียระยะก่อนพัฒนา
(prefollicular development stage) (400 x)

F = follicle S = spermatocyte

C = connective tissue

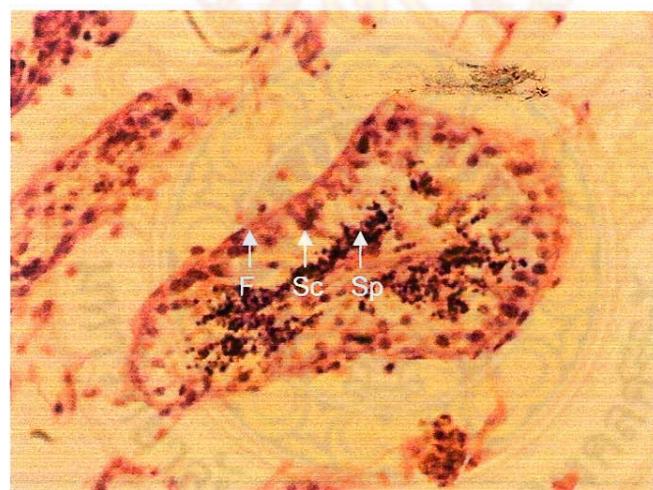
รูปที่ 57 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะไกเพศผู้ร่วมเพศก่อนพัฒนา
(prefollicular development stage) (400 x)

F = follicle O = oocyte

N = nucleus

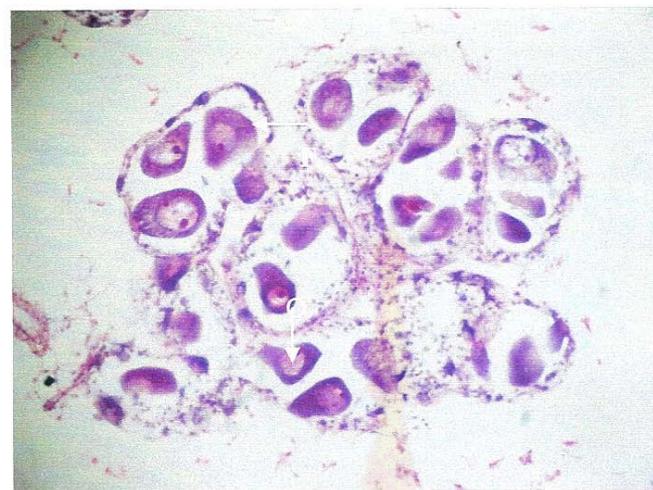
รูปที่ 58 การพัฒนาเซลล์สืบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียระยะเริ่มพัฒนาการ
(initial development stage) (400 x)

F = follicle Sp = spermatozoa

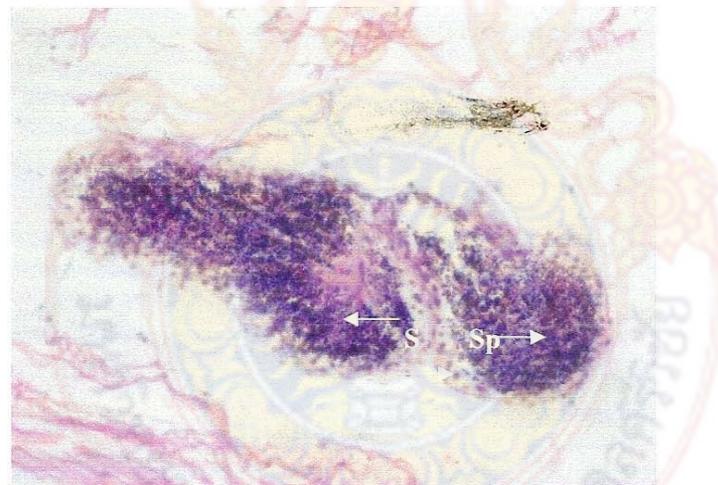
Sc = stomatocyte

รูปที่ 59 การพัฒนาเซลล์สืบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ระยะเริ่มพัฒนาการ
(initial development stage) (400 x)

F = follicle O = young oocyte

รูปที่ 60 การพัฒนาเซลล์สีบัน្តូខែអយុត្តាបារមីរិយវប្បជករៀល (development stage) (200 x)

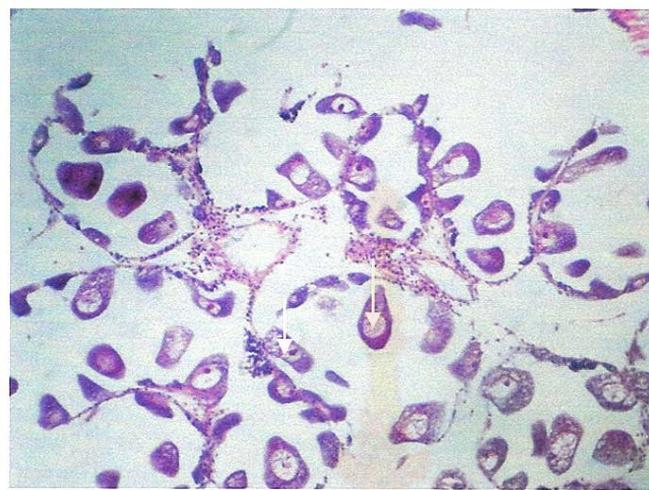

St = spermatid

S = spermatocyte

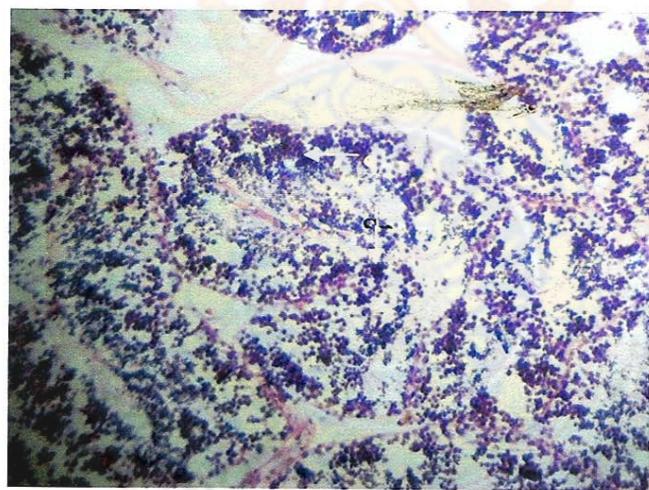
Sp = spermatozoa

รูปที่ 61 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ระยะกำลังพัฒนาการ
(development stage) (400 x)

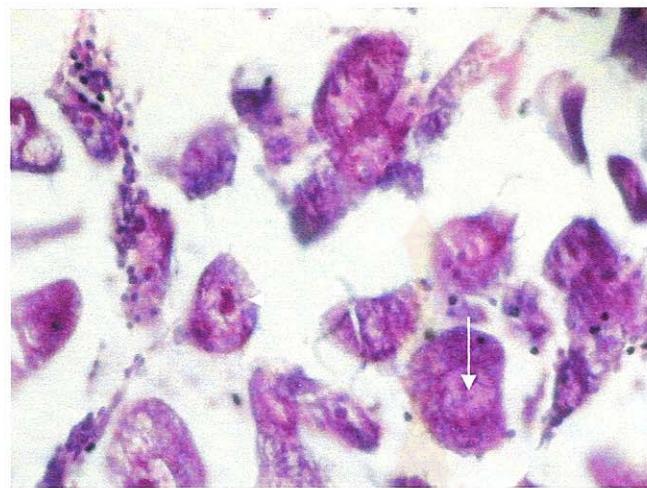
O = mature oocyte F = follicle Yo = young oocyte

รูปที่ 62 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตະเกาเพศเมียระยะลีบพันธุ์สุก
(mature stage) (200 x)

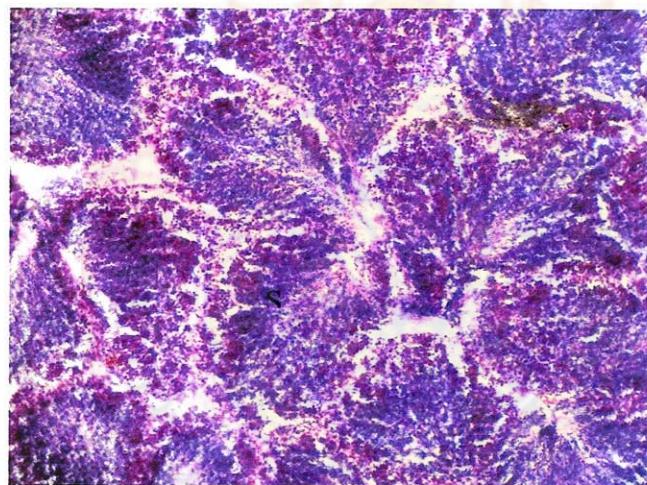
S = spermatozoa Sp = sperm

รูปที่ 63 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตະเกาเพศผู้ระยะลีบพันธุ์สุก
(mature stage) (200 x)

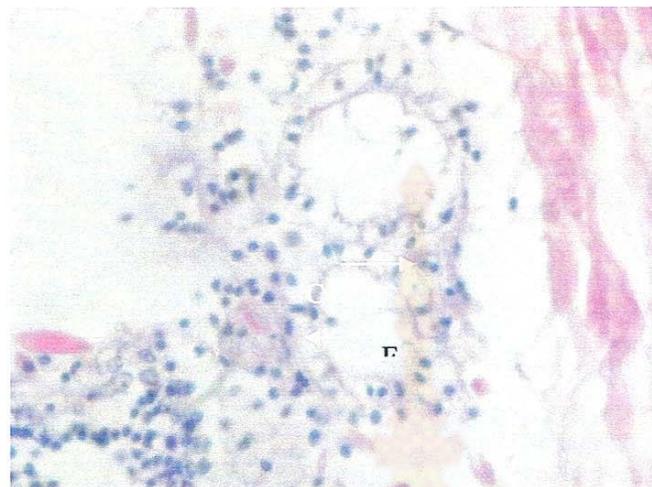
N = nucleus O = mature oocyte Yo = young oocyte

รูปที่ 64 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตະเกาเพศเมียระหว่างเซลล์สีบพันธุ์บางส่วน
(partially spawned stage) (400 x)

S = spermatid

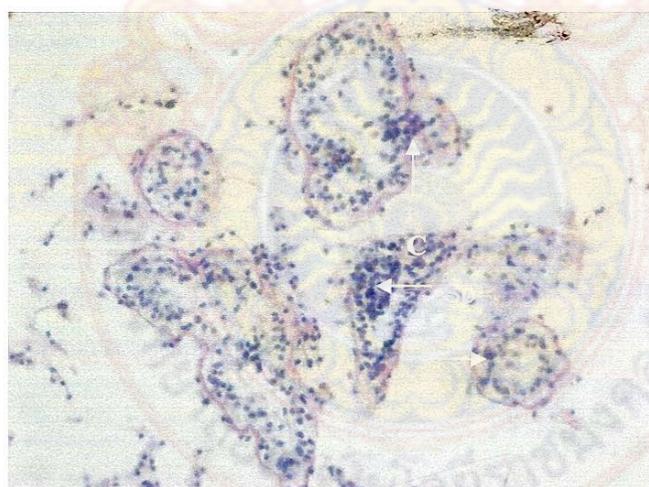
รูปที่ 65 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตະเกาเพศผู้ระหว่างเซลล์สีบพันธุ์บางส่วน
(partially spawned stage) (200 x)

F = follicle C = connective tissue

รูปที่ 66 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมียระยะหลังว่างไว้

(spent stage) (400 x)

C = connective tissue Sp = spermatozoa F = follicle

รูปที่ 67 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ระยะหลังว่างเชือดตัวผู้

(spent stage) (400 x)

การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาในแต่ละเดือน

นำหอยตะเกาจากบริเวณหาดปากเมง มาศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ในแต่ละเดือน โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึงเดือนสิงหาคม 2548 พบว่ามีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ทั้งเพศผู้และเพศเมียดังนี้ (ตารางที่ 12 และตารางที่ 13)

เดือนกันยายน 2546 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 2 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 1 ระยะเดียวเท่ากับ 100.00 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเพศเมียพบ 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 และ 6 เท่ากับ 66.67 และ 33.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนตุลาคม 2546 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 2 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 1 และ 6 เท่ากับ 66.67 และ 33.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเพศเมียพบระยะที่ 1 และ 6 เท่ากับ 85.71 และ 14.29 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนพฤศจิกายน 2546 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 2 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 1 และ 2 เท่ากับ 90.00 และ 10.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเพศเมียพบระยะที่ 1 เท่านั้นและพบ 100.00 เปอร์เซ็นต์

เดือนธันวาคม 2546 ทั้งเพศผู้และเพศเมียพบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์พบระยะที่ 1 เท่านั้นโดยพบ 100.00 เปอร์เซ็นต์

เดือนมกราคม 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ทั้งเพศผู้และเพศเมียพบระยะที่ 1 เท่านั้นโดยพบ 100.00 เปอร์เซ็นต์

เดือนกุมภาพันธ์ 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 2 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 1 ระยะเดียวเท่ากับ 100.00 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเพศเมียพบ 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 และ 2 เท่ากับ 63.63 และ 36.37 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนมีนาคม 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 3 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 1,2 และ 3 เท่ากับ 50.00, 42.86 และ 7.14 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเพศเมียพบ 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 และ 2 เท่ากับ 33.33 และ 66.67 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนเมษายน 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 3 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 3, 4 และ 5 เท่ากับ 10.00, 70.00 และ 20.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเพศเมียพบระยะที่ 3, 4 และ 5 เท่ากับ 20.00, 60.00 และ 20.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนพฤษภาคม 2547 ทั้งเพศผู้และเพศเมียพบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 2 ระยะ คือ ระยะที่ 4 และ 5 เท่ากับ 50.00 และ 50.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนมิถุนายน 2547 ไม่มีข้อมูลเนื่องจากไม่สามารถเก็บตัวอย่างหอยได้

เดือนกรกฎาคม 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ทุกระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 2 , 3 และ 4 เท่ากับ 37.50 , 50.00 และ 12.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเพศเมียพบทุกระยะยกเว้นระยะที่ 4 เท่ากับ 8.33 , 8.33 , 33.33 , 8.33 และ 41.67 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เดือนสิงหาคม 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ 4 ระยะ โดยที่เพศผู้พบระยะที่ 1 , 2 , 3 และ 6 เท่ากับ 31.25 , 50.00 , 12.50 และ 6.25 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเพศเมียพบระยะที่ 1 และ 2 เท่ากับ 50.00 และ 50.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า ช่วงเวลาที่หอยตะเก้มมีการสีบพันธุ์วางไข่จะอยู่ในช่วงเดือนเมษายน 2547 ถึงเดือนมิถุนายน 2547 ซึ่งช่วงนี้จะพบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์อยู่ในระยะที่ 3 , 4 และ 5 โดยพบการพัฒนาในระยะที่ 4 มากที่สุดในเดือนเมษายน 2547 ทั้งเพศผู้และเพศเมีย ส่วนเดือนพฤษภาคม 2547 พบการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ระยะที่ 4 และ 5 เท่ากันทั้งเพศผู้และเพศเมีย และคาดว่าเดือนมิถุนายน 2547 น่าจะมีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ระยะที่ 5 มากที่สุด ส่วนเดือนกรกฎาคม 2547 พบการพัฒนาส่วนใหญ่อยู่ในระยะที่ 6 มากในเพศเมีย ส่วนเพศผู้ส่วนใหญ่อยู่ในระยะที่ 3 มากเนื่องจากหลังวางเซลล์สีบพันธุ์ไปแล้วยังมีเซลล์สีบพันธุ์ที่กำลังพัฒนาอยู่อีก ส่วนเดือนสิงหาคม 2547 เซลล์สีบพันธุ์จะพัฒนากลับสู่ระยะที่ 1 มากในเพศเมีย ส่วนเพศผู้พัฒนาไปสู่ระยะที่ 2 แล้วและจะมากขึ้นในเดือนต่อๆ ไป (ตารางที่ 12 และตารางที่ 13)

ตารางที่ 12 การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศผู้ (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2548)

เดือน	จำนวน (ตัว)	ระบบการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์เพศผู้ (เปอร์เซ็นต์)					
		1	2	3	4	5	6
กันยายน 2546	8	100.00	0	0	0	0	0
ตุลาคม	6	66.67	0	0	0	0	33.33
พฤษจิกายน	10	90.00	10.00	0	0	0	0
ธันวาคม	8	100.00	0	0	0	0	0
มกราคม 2547	9	100.00	0	0	0	0	0
กุมภาพันธ์	9	100.00	0	0	0	0	0
มีนาคม	14	50.00	42.86	7.14	0	0	0
เมษายน	10	0	0	10.00	70.00	20.00	0
พฤษภาคม	10*	0	0	0	50.00	50.00	0
มิถุนายน				ไม่มีข้อมูล			
กรกฎาคม	8	0	37.50	50.00	12.50	0	0
สิงหาคม	16	31.25	50.00	12.50	0	0	6.25
กันยายน	10	30.00	0	10.00	20.00	25.00	15.00
ตุลาคม	8	60.00	25.00	0	0	0	15.00
พฤษจิกายน	10	35.00	25.00	20.00	20.00	10.00	0
ธันวาคม	9	50.00	35.00	7.50	0	7.50	0
มกราคม 2548	9	80.00	15.00	5.00	0	0	0
กุมภาพันธ์	10	100.00	0	0	0	0	0
มีนาคม	13	31.00	69.00	0	0	0	0
เมษายน	10	0	5.00	55.00	35.00	5.00	0
พฤษภาคม	10	0	0	35.00	25.00	40.00	0
มิถุนายน	12	0	0	6.00	10.00	54.00	30.00
กรกฎาคม	8	0	0	20.00	0	10.00	70.00
สิงหาคม	15	6.00	0	6.00	0	20.00	68.00

หมายเหตุ * ตัวอย่างไม่ครบ 20 ตัว (ได้ตัวอย่าง 18 ตัว)

ตารางที่ 13 การพัฒนาชุดสีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพศเมีย (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2548)

เดือน	จำนวน (ตัว)	ระบบการพัฒนาของชุดสีบพันธุ์เพศเมีย (เปอร์เซ็นต์)					
		1	2	3	4	5	6
กันยายน 2546	12	66.67	0	0	0	0	33.33
ตุลาคม	14	85.71	0	0	0	0	14.29
พฤษจิกายน	10	100.00	0	0	0	0	0
ธันวาคม	12	100.00	0	0	0	0	0
มกราคม 2547	11	100.00	0	0	0	0	0
กุมภาพันธ์	11	63.63	36.37	0	0	0	0
มีนาคม	6	33.33	66.67	0	0	0	0
เมษายน	10	0	0	20.00	60.00	20.00	0
พฤษภาคม	8*	0	0	0	50.00	50.00	0
มิถุนายน				ไม่มีข้อมูล			
กรกฎาคม	12	8.33	8.33	33.33	0	8.33	41.67
สิงหาคม	4	50.00	50.00	0	0	0	0
กันยายน	10	40.00	0	10.00	15.00	25.00	10.00
ตุลาคม	12	55.00	25.00	0	0	0	20.00
พฤษจิกายน	10	40.00	25.00	15.00	10.00	10.00	0
ธันวาคม	11	50.00	40.00	5.00	0	5.00	0
มกราคม 2548	11	80.00	15.00	5.00	0	0	0
กุมภาพันธ์	10	100.00	0	0	0	0	0
มีนาคม	7	30.00	70.00	0	0	0	0
เมษายน	10	0	10.00	50.00	30.00	10.00	0
พฤษภาคม	10	0	0	40.00	15.00	45.00	0
มิถุนายน	8	0	0	5.00	10.00	55.00	30.00
กรกฎาคม	12	0	0	25.00	0	15.00	60.00
สิงหาคม	5	5.00	0	5.00	0	15.00	75.00

หมายเหตุ * ตัวอย่างไม่ครบ 20 ตัว (ได้ตัวอย่าง 18 ตัว)

ขนาดของหอยตะเกาที่เริ่มแพร่พันธุ์

ขนาดของหอยตะเกาในปีที่ 1 ที่อยู่ในระยะเริ่มพัฒนาการ

จากการศึกษาหอยตะเกาที่มีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ในระยะที่ 2 พบร่องรอยตะเกาที่มีการเริ่มพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ (ระยะที่ 2) มีความยาวเฉลี่ยตั้งแต่ 52.8 – 56.3 มิลลิเมตร (ตารางที่ 14) เดือนพฤษภาคม 2546 มีความยาวเฉลี่ย 52.8 มิลลิเมตร เดือนกุมภาพันธ์ 2547 มีความยาวเฉลี่ย 56.3 มิลลิเมตร เดือนมีนาคม 2547 มีความยาวเฉลี่ย 54.5 มิลลิเมตร

ขนาดของหอยตะเกาในปีที่ 1 ที่อยู่ในระยะเซลล์สีบพันธุ์สุก (ระยะที่ 4)

จากการศึกษาหอยตะเกาที่มีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ในระยะที่ 4 พบร่องรอยตะเกาที่มีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ในระยะที่ 4 มีความยาวเฉลี่ยตั้งแต่ 54.6 – 58.1 มิลลิเมตร (ตารางที่ 14) เดือนเมษายน มีความยาวเฉลี่ย 56.8 มิลลิเมตร เดือนพฤษภาคม 2547 มีความยาวเฉลี่ย 54.6 มิลลิเมตร เดือนกรกฎาคม 2547 มีความยาวเฉลี่ย 58.1 มิลลิเมตร

จากการศึกษาขนาดของหอยตะเกา พบร่องรอยตะเกาที่สามารถสร้างเซลล์สีบพันธุ์ และแพร่พันธุ์ได้มีความยาวเฉลี่ยตั้งแต่ 52.8 – 58.1 มิลลิเมตร ขึ้นไป

ตระชนิดความสมบูรณ์ของหอยตะเกา (Condition Index ; C.I.)

การศึกษาด้วยน้ำที่มีความสมบูรณ์ของหอยตะเกา (C.I.) จากหาดปากแม่น้ำแต่ละเดือน นำมาวัดขนาด ชั้งน้ำหนัก อบแห้ง และนำมาหาค่าด้วยน้ำที่มีความสมบูรณ์ พบร่องรอยตะเกาเริ่มมีตระชนิดความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น จากเดือนกันยายน 2546 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2547 เป็นช่วงที่หอยตะเกาบริโภคน้ำไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงเซลล์สีบพันธุ์ แสดงให้เห็นว่าช่วงที่หอยกำลังอยู่ในระยะก่อนพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ หอยจะมีค่าด้วยน้ำที่มีความสมบูรณ์สูง คือ 17.79 เปอร์เซ็นต์ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 และในเดือนมีนาคม 2547 จะเริ่มลดลงเหลือ 12.78 เปอร์เซ็นต์ เดือนเมษายน 2547 ลดลงต่ำสุดเหลือ 11.52 เปอร์เซ็นต์ และจะเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม ก็จะค่อยๆ ลดลงไปอีกจนถึงเดือนกันยายนเดือนถัดไปก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (ตารางที่ 15) และเมื่อนำค่า C.I. มาหาความลับพันธุ์กับการพัฒนาระยะเซลล์สีบพันธุ์ ในระยะที่ 4 และ 5 ของห้องเพชรและเพชรเมีย พบร่องรอยที่มีค่า C.I. เท่ากับ 70.00 และ 20.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในเดือนเมษายน 2547 ในขณะที่มีค่า C.I. เท่ากับ 11.52 เปอร์เซ็นต์ ส่วนระยะการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาเพชรเมียระยะที่ 4 และระยะที่ 5 มีค่าเท่ากับ 60.00 และ 20.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในเดือนเมษายน 2547 ในขณะที่มีค่า C.I. เท่ากับ

11.52 เปอร์เซ็นต์ (รูปที่ 24) และเมื่อรวมความสัมพันธ์ของค่า C.I. กับระยะการพัฒนาเชลล์สีบพันธุ์ทึ้งสองเพศ พบร่วมกับ ระยะการพัฒนาเชลล์สีบพันธุ์ระยะที่ 5 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 50.00 เปอร์เซ็นต์ ในเดือนพฤษภาคม 2547 ในขณะที่ค่า C.I. มีค่าเท่ากับ 11.80 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 14 ความยาวของหอยตะเกาในระยะเริ่มพัฒนาการ (ระยะที่ 2) และความยาวของหอยตะเการะยะเชลล์สีบพันธุ์สูก (ระยะที่ 4) บริเวณหาดปากเมง

เดือน	ระยะที่ 2	ความยาวของหอยตะเกา (มิลลิเมตร)			เฉลี่ย
		ต่าสูด	สูงสุด	เฉลี่ย	
กันยายน	2546	-	-	-	-
ตุลาคม		-	-	-	-
พฤษจิกายน	52.8	-	-	-	-
ธันวาคม		-	-	-	-
มกราคม	2547	-	-	-	-
กุมภาพันธ์	56.3	-	-	-	-
มีนาคม	54.5	-	-	-	-
เมษายน		52.1	65.6	56.8	
พฤษภาคม		49.4	58.7	54.6	
มิถุนายน		ไม่มีข้อมูล			
กรกฎาคม	51	58.1	58.1	58.1	
สิงหาคม	49.6	-	-	-	

ตารางที่ 15 ค่าความเยาวเฉลี่ย น้ำหนักรวมเฉลี่ย น้ำหนักเปลือกเฉลี่ย น้ำหนักเนื้อเฉลี่ย
น้ำหนักเนื้อแห้งเฉลี่ย และค่า condition index (C.I.) เฉลี่ยของหอยตะเกบบริเวณ
หาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547)

เดือน	จำนวน (ตัว)	ความ ยาวเฉลี่ย (mm)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)				(C.I.)	(%)
			รวม	เปลือก	เนื้อ	เนื้อ แห้ง		
กันยายน 2546	20	48.1	12.11	7.50	4.61	0.54	11.81	
ตุลาคม	20	48.1	12.98	7.38	5.60	0.68	12.16	
พฤษจิกายน	20	50.5	14.06	8.35	5.71	0.85	14.86	
ธันวาคม	20	55.0	16.14	10.00	5.75	0.86	15.01	
มกราคม 2547	20	51.4	12.67	8.39	4.28	0.63	14.74	
กุมภาพันธ์	20	51.7	12.40	8.85	3.55	0.63	17.79	
มีนาคม	20	52.7	14.04	8.77	5.27	0.66	12.78	
เมษายน	20	55.4	17.17	10.76	6.41	0.73	11.52	
พฤษภาคม	20	52.4	13.87	9.38	4.49	0.53	11.80	
มิถุนายน			ไม่มีข้อมูล					
กรกฎาคม	20	51.0	14.10	8.62	5.48	0.79	14.40	
สิงหาคม	20	49.3	12.45	7.47	4.98	0.70	13.93	

เพศและอัตราส่วนเพศ

การศึกษาความแตกต่างเพศของหอยตะเกา โดยการสังเกตจากลักษณะภายนอกและลักษณะอวัยวะสีบพันธุ์ภายในทั้งเพศผู้และเพศเมีย พบร่วมีความใกล้เคียงกันมาก ไม่สามารถแยกเพศได้ด้วยตาเปล่า จำเป็นต้องศึกษาลักษณะของเนื้อเยื่ออวัยวะสีบพันธุ์ จากการศึกษาเพศของหอยตะเกาพบว่า หอยบางตัวเซลล์สีบพันธุ์อยู่ในระยะก่อนพัฒนาการ (prefollicular development stage) หรือระยะเริ่มพัฒนาการ (initial development stage) สามารถแยกเพศได้ยาก จากการศึกษาบริเวณหาดปากเมง พบร่วมีอัตราส่วนเพศ : เพศเมียไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) จากอัตราส่วน $1:1$ ซึ่งในปีที่หนึ่งและปีที่สอง มีอัตราส่วนโดยเฉลี่ยเป็น $1:1.16$ และ $1:1$ ตามลำดับ (ตารางที่ 16 และ 17)

ตารางที่ 16 อัตราส่วนเพศของหอยตะไก่ บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแก้ว จังหวัดตรัง
(กันยายน 2546 ถึง ธันวาคม 2547)

เดือน	เพศผู้		เพศเมีย		จำนวนทั้งหมด	อัตราส่วนเพศผู้ : เพศเมีย	χ^2 cal
	จำนวน	%	จำนวน	%			
กันยายน 2546	8	40.00	12	60.00	20	1 : 1.5	0.8 ^{ns}
ตุลาคม	6	30.00	14	70.00	20	1 : 2.33	3.2 ^{ns}
พฤษจิกายน	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
ธันวาคม	8	40.00	12	60.00	20	1 : 1.5	0.8 ^{ns}
มกราคม 2547	9	45.00	11	55.00	20	1 : 1.22	0.2 ^{ns}
กุมภาพันธ์	9	45.00	11	55.00	20	1 : 1.22	0.2 ^{ns}
มีนาคม	14	70.00	6	30.00	20	1 : 0.43	3.2 ^{ns}
เมษายน	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
พฤษภาคม	10	55.56	8	44.44	18*	1 : 0.8	0.2 ^{ns}
มิถุนายน			ไม่มีข้อมูล				
กรกฎาคม	8	40.00	12	60.00	20	1 : 1.5	0.8 ^{ns}
ธันวาคม 2547	16	80.00	4	20.00	20	1 : 0.25	7.2 ^{**}
เฉลี่ย	9.82	49.60	10.00	50.40	19.82	1 : 1.16	1.51 ^{ns}

หมายเหตุ : * ตัวอย่างไม่ครบ 20 ตัว (ได้ตัวอย่าง 18 ตัว)

^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

^{**} มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$)

ตารางที่ 17 อัตราส่วนเพศของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแก้ว จังหวัดตรัง
(กันยายน 2547 ถึง สิงหาคม 2548)

เดือน	เพศผู้		เพศเมีย		จำนวน ทั้งหมด	อัตราส่วน เพศผู้ : เพศ เมีย	χ^2 cal หรือ Chi- square
	จำนวน	%	จำนวน	%			
กันยายน 2547	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
ตุลาคม	8	40.00	12	60.00	20	1 : 1.5	0.8 ^{ns}
พฤษจิกายน	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
ธันวาคม	9	45.00	11	55.00	20	1 : 1.22	0.2 ^{ns}
มกราคม 2548	9	45.00	11	55.00	20	1 : 1.22	0.2 ^{ns}
กุมภาพันธ์	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
มีนาคม	13	65.00	7	35.00	20	1 : 0.53	3.4 ^{ns}
เมษายน	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
พฤษภาคม	10	50.00	10	50.00	20	1 : 1	0.0 ^{ns}
มิถุนายน	12	60.00	8	40.00	20	1 : 0.6	0.2 ^{ns}
กรกฎาคม	8	40.00	12	60.00	20	1 : 1.5	0.8 ^{ns}
สิงหาคม 2547	15	75.00	5	25.00	20	1 : 0.33	2.8 ^{**}
เฉลี่ย	10.33	51.66	9.67	48.34	20.00	1 : 1	0.68 ^{ns}

หมายเหตุ : ^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการทดลองเรื่องการศึกษาปริมาณและการเผยแพร่องค์ความรู้ของหอยตะเกา บริเวณอำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง พบว่า

ลักษณะทั่วไปของหอยตะเกา

ลักษณะภายนอก

จากการสังเกตลักษณะสีเปลี่ยนและขนาดของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมงพบว่าหอยตะเกาจะมีสีน้ำตาลปันเขียว และขนาดเล็ก หนามลับ บางตัวมีสีเข้มถึงดำปันเขียว เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและความอุดมสมบูรณ์ของอินทรีย์วัตถุในดิน สอดคล้องกับรายงานของจิโรจน์ (2538) รายงานว่า หอยตะเกาบริเวณปากเมง เปลี่ยนมีสีน้ำตาลปันเขียว เนื่องมาจากผลของสภาพภูมิประเทศ และอินทรีย์วัตถุที่ทับถมอยู่ในดินยังมีอินทรีย์วัตถุมากทำให้ดินบริเวณนั้นมีสีเข้มขึ้นส่งผลให้สีเปลี่ยนของหอยตะเกาไม่สีคล้ำขึ้น

ลักษณะภายใน

จากการนำหอยตะเกามาตัดร่วนสอบลักษณะภายในของเซลล์สีบพันธุ์ โดยการเย็บบริเวณที่เป็นอวัยวะสีบพันธุ์ จากการพิจารณาลักษณะภายนอกของอวัยวะสีบพันธุ์ บริเวณที่จัดว่าเป็นส่วนของอวัยวะสีบพันธุ์จะอยู่ในส่วนที่เรียกว่า visceral mass ซึ่งอยู่ระหว่างอวัยวะภายในกับผนังลำตัว พบว่าลักษณะอวัยวะสีบพันธุ์ภายในทั้งเพศผู้และเพศเมียมีความใกล้เคียงกันมาก ไม่สามารถแยกเพศได้ด้วยตาเปล่า จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาลักษณะทางเนื้อเยื่อ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของจิโรจน์ (2538) ที่ทดลองในหอยตะเกาและสุนันท์และประนอม (2534) ที่ทดลองในหอยตับ โดยพบว่า หอยตับทั้งเพศผู้และเพศเมีย บริเวณ visceral mass จะไม่มีสีแดงให้เห็นชัดว่าเป็นเพศใดเพศหนึ่ง แต่จะเป็นสีขาวเหมือนกันทั้ง 2 เพศ

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง

ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกาในแต่ละแนว

พบว่าปริมาณหอยตะเกาเฉลี่ยรวมในแต่ละแนวในแต่ละเดือน พบว่า ในปีแรก (กันยายน

2546 ถึง สิงหาคม 2547) แนวสำรวจที่ 1 3 และ 4 พบรอยตะกามากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 275.6 165.8 และ 155.9 ตัว ตามลำดับ และพบน้อยที่สุดในแนวที่ 8 จำนวนเฉลี่ย 61.0 ตัว ส่วนในปีที่สอง พบรอยตะกามากในแนวที่ 5 6 และ 8 มากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 372.8 357.8 และ 339.2 ตัว ตามลำดับ และพบน้อยที่สุดในแนวที่ 4 จำนวนเฉลี่ย 68.3 ตัว

ซึ่งอาจเนื่องมาจากประเททของเนื้อดินซึ่งในบริเวณดังกล่าวเนื้อดินจะเป็นดินทรายปนตะกอน (loamy sand) และคุณภาพน้ำ โดยค่าความเค็มของน้ำเฉลี่ย 31.95 ppt ค่าอุณหภูมิของน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 29.52 องศาเซลเซียส ค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 และค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีความสอดคล้องกับรายงานของ จิ โรจัน (2538) รายงานว่าเนื้อดินบริเวณหาดปากแม่น้ำเป็นชนิดดินทรายปนตะกอน (loamy sand) ค่าความเค็มของน้ำเฉลี่ย 27.34 ppt อุณหภูมิของน้ำเฉลี่ย 29.76 องศาเซลเซียส ค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำเฉลี่ย 7.60 และค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 6.60 มิลลิกรัมต่อลิตร

ปริมาณและการกระจายของรอยตะกานแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่ง

พบว่าปริมาณรอยตะกานเฉลี่ยรวมในแต่ละระยะที่ห่างจากฝั่ง พบร่วมกัน 2546 ถึง สิงหาคม 2547) ที่ระยะห่างจากฝั่ง 300 เมตร พบรอยตะกามากที่สุด ถึง 238.1 ตัว และพบน้อยที่สุดที่ระยะห่างจากฝั่ง 50 เมตร จำนวน 53.3 ตัว ส่วนในปีที่สอง (กันยายน 2547 ถึง สิงหาคม 2548) ที่ระยะห่างจากฝั่ง 200 เมตร พบมากที่สุด ถึง 333.1 ตัว และพบน้อยที่สุดที่ระยะห่างจากฝั่ง 0 เมตร จำนวน 21.3 ตัว

ซึ่งอาจเนื่องมาจากที่ระยะห่างจากฝั่งมาก จะมีเปอร์เซ็นต์ของดินเหนียวมากขึ้น เปอร์เซ็นต์ของทรายลดลง และที่ใกล้ฝั่งนั้นส่วนใหญ่จะเป็นดินทรายและที่ในเนื้อดินจะมีเปลือกหอยมาก

ปริมาณและการกระจายของรอยตะกานแต่ละเดือน

จากการทดลองพบว่า ปริมาณรอยตะกานเฉลี่ยรวมในแต่ละเดือนพบว่า ในปีแรก (กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2547) เดือนกุมภาพันธ์ พบรอยตะกามากที่สุด ถึง 252.1 ตัว และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายนเป็นจำนวนมาก 30.5 ตัว ในปีที่สอง(กันยายน 2546 ถึง สิงหาคม 2548) เดือนกันยายน พบมากที่สุด ถึง 957.6 ตัว และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายน เป็นจำนวนมาก 24.2 ตัว

ซึ่งอาจเนื่องมาจาก สภาพดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินตะกอนบ่นทราย (loamy sand) ค่อนข้างสีคล้ำ และทางด้านคุณภาพน้ำโดยค่าความเค็มของน้ำเฉลี่ย 31.95 ppt อุณหภูมิของน้ำมีค่าอยู่ระหว่าง 28.2-30.6 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.52 องศาเซลเซียส มีค่าความเป็นกรด-ด่างของ

น้ำระหว่าง 6.9-8.4 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 ส่วนปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำมีค่าอยู่ระหว่าง 6.00-8.31 มิลลิกรัมต่อลิตร และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีความสอดคล้องกับรายงาน จิโรจน์ (2538) รายงานว่า บริเวณที่พืบหอยตะเกماมาก สภาพดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินทรายปนตะกอน (loamy sand) ความเค็มของน้ำทะเลเฉลี่ย 27.34 ppt โดยพบความเค็มต่ำสุด 20 ppt ในเดือนกรกฎาคม 2540 และความสูงสุด 33.0 ppt ในเดือนกุมภาพันธ์ 2543 อุณหภูมิของน้ำอยู่ระหว่าง 27.0-33.1 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.76 องศาเซลเซียส มีค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำอยู่ในระหว่าง 6.9-8.4 และมีค่าเฉลี่ย 7.60 ส่วนปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำมีค่าอยู่ระหว่าง 5.55-7.80 มิลลิกรัมต่อลิตร และมีค่าเฉลี่ย 6.60 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งในการทดลองจะพืบหอยตะเกماในบริเวณที่มีสภาพดินเป็นแบบดินทรายปนตะกอน (loamy sand) และพบว่าในปีแรกพืบหอยตะเกماน้อยกว่าในปีที่สอง

สภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งหอยตะเกما

จากข้อมูลที่ได้พบว่า บริเวณหาดปากเมง น้ำทะเลมีความเค็มอยู่ในช่วง 28.7-35.2 ppt ค่าความเค็มเฉลี่ยเท่ากับ 31.95 ppt ค่าความเค็มของน้ำขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนที่ตกในรอบปี (กองอุตุนิยมวิทยาอุทก 2546-48) และตรงกับรายงานของ Tookwinas (1983) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของความเค็มของน้ำเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่มีผลต่อวงจรสีบพันธุ์ของหอยสองฝ่าย โดยมีการวางไข่เพิ่มขึ้นเมื่อความเค็มของน้ำทะเลลดลง สอดคล้องกับการทดลองในบริเวณเดียวกันของ จิโรจน์ (2538) ที่รายงานว่าการวางเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกماจะอยู่ในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน ที่มีความเค็มต่ำสุดอยู่ในช่วงระหว่าง 22.8-24.8 ppt ซึ่งค่าความเค็มนี้จะเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในการศึกษาและทดลองการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงที่เหมาะสมของหอยตะเกماต่อไปในอนาคต

สำหรับอุณหภูมิของน้ำในบริเวณหาดปากเมง มีค่าอยู่ระหว่าง 28.2-30.6 องศาเซลเซียส และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.52 องศาเซลเซียส ซึ่งใกล้เคียงกับรายงานของ จิโรจน์ (2538) ที่ทำการทดลองในเดือนกุมภาพันธ์ 2534 ถึง มกราคม 2535 ถ้าพิจารณาในเรื่องของอุณหภูมิของน้ำกับการพัฒนาการของเซลล์สีบพันธุ์และการวางเซลล์สีบพันธุ์ และ Tookwinas (1983) ซึ่งรายงานว่า พากหอยสองฝ่ายมีการวางไข่เพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิของน้ำสูงขึ้น

สภาพของน้ำทะเลมีสภาพความเป็นกรด-ด่าง อยู่ในช่วงระหว่าง 6.9-8.4 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 ซึ่งเป็นกลางหรือค่อนข้างเป็นด่าง แต่สภาพทั่วไปแล้วน้ำทะเลในธรรมชาติทั่วไป จะมีสภาพเป็นกลางหรือเป็นด่างเล็กน้อย และไม่มีสภาพความเป็นกรดปราศจากญี่ปุ่นซึ่งใกล้เคียงกัน

สำหรับค่าอุกซีเจนที่ละลายในน้ำบริเวณหาดปากเมง มีค่าอยู่ระหว่าง 6.00-8.31 มิลลิกรัมต่อลิตร และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 มิลลิกรัมต่อลิตร พบร่วมกับในเกณฑ์ปกติไม่มีอันตรายต่อน้อย ตะเกา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ McKee และ Wolf (1969) ว่าค่าอุกซีเจนที่ละลายในน้ำอยู่กว่า 2.4 มิลลิกรัมต่อลิตรและนานกว่า 1 สัปดาห์ จะเป็นอันตรายต่อสูญหาย

การพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกา

จากการศึกษาตัวอย่างของหอยตะเกา โดยการศึกษาลักษณะทางเนื้อเยื่ออ่อนไหวของ สีบพันธุ์ ทำให้สามารถแยกเพศของหอยแต่ละตัวได้แล้วพบว่าหอยตะเกามีการเจริญพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ แบ่งออกเป็นระยะต่าง ๆ 6 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1	ระยะก่อนการพัฒนา (prefollicular development stage)
ระยะที่ 2	ระยะเริ่มพัฒนาการ (initial development stage)
ระยะที่ 3	ระยะกำลังพัฒนาการ (development stage)
ระยะที่ 4	ระยะเซลล์สีบพันธุ์สุก (mature stage)
ระยะที่ 5	ระยะเริ่มวางเซลล์สีบพันธุ์ (partially spawned stage)
ระยะที่ 6	ระยะหลังวางเซลล์สีบพันธุ์ (spent stage)

ผลจากการศึกษาพบว่าสอดคล้องกับการศึกษาของจิโรน์ (2538) ที่ทดลองในหอยตะเกา สุนันท์ และประนอม (2534) ในหอยตั้น การศึกษาและวิจัยของสุนันท์ (2534) ในหอยกะพง รวมทั้งการศึกษาและวิจัยของสุนันท์ และเอกลักษณ์ (2529) ในหอยแมลงภู่ แต่มีความแตกต่างกัน บ้างในช่วงเวลาของการสร้างเซลล์สีบพันธุ์

การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาในแต่ละเดือน

จากการทดลองเกี่ยวกับการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกาตลอดระยะเวลา 12 เดือน บริเวณหาดปากเมงพอที่จะสามารถแบ่งหัวข้อการศึกษาออกได้เป็น

วงจรการสีบพันธุ์ (reproductive cycle)

จากการวิเคราะห์ระยะต่าง ๆ ของการเปลี่ยนแปลงของเซลล์สีบพันธุ์ในรอบ 12 เดือน ในปี แรก บริเวณหาดปากเมง จากตารางภาครผนวกที่ 1 พบร่วมกับการพัฒนาจากระยะที่ 1 ซึ่งเริ่มพบร่วมกับในเดือน พฤษภาคม 2546 จนถึงระยะที่ 6 ซึ่งพบร่วมกับในเดือนกรกฎาคม 2547 จะใช้เวลาประมาณ 9 เดือน แล้วอวัยวะสีบพันธุ์จะมีการสร้างเซลล์สีบพันธุ์ใหม่ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในเดือนลิงหาคม 2547 และ

จะพัฒนาต่อไป ซึ่งแตกต่างจากการทดลองของจิโรจน์ (2538) ที่ศึกษาในหอยตะเกาซึ่งรายงานว่า เริ่มพับการพัฒนาจากระยะที่ 1 ในเดือนกุมภาพันธ์จนถึงระยะที่ 6 ซึ่งพบในเดือนกรกฎาคม จะใช้เวลาประมาณ 6 เดือน ส่วนในปีที่สอง ผลที่ได้จากการศึกษาการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ สอดคล้องกับรายงานของจิโรจน์ แต่จากการผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาการของอวัยวะสีบพันธุ์ในช่วงที่ 2 นั้น พัฒนาไปไม่ถึงระยะที่ 6 และแตกต่างจากการทดลองของ สุนันท์ (2534) ที่ศึกษาในหอยกะพง สุนันท์ และประนอม (2534) ที่ศึกษาในหอยตลาดบีชรายงานว่าในรอบ 1 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงเซลล์สีบพันธุ์โดยการพัฒนาจากระยะที่ 1 จนถึงระยะที่ 6 ถึง 2 ช่วงด้วยกัน โดยใช้ระยะเวลาในแต่ละช่วงประมาณ 5 – 6 เดือน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า หอยตะเกาในบริเวณหาดปากเมง มีวงจรการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์จากระยะที่ 1 ไปจนถึงระยะที่ 6 ในช่วงเวลา 1 ปี เพียง 1 ครั้ง ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 6 - 9 เดือน คือ ตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม 2547 และในช่วงหลังจากเดือนกรกฎาคม 2547 ไปแล้ว การพัฒนาการของเซลล์สีบพันธุ์ไปไม่ถึงระยะที่ 6 อาจเนื่องมาจากการสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์

ถูกากลที่ภาระไว้สีบพันธุ์ จากการพิจารณาการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ พบว่า ถูกากลที่ภาระสมพันธุ์ของหอยตะเกา ในบริเวณหาดปากเมง จะอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2547 โดยถูกากลที่ภาระเซลล์สีบพันธุ์ในระยะที่มีการปล่อยเซลล์สีบพันธุ์ และคาดว่ารวมไปถึงเดือนมิถุนายน 2547 ซึ่งเก็บตัวอย่างไม่ได้

ขนาดของหอยตะเกาที่เริ่มเผยแพร่พันธุ์

จากการศึกษาจากหอยตะเกาที่นำมาได้และศึกษาการพัฒนาการของเซลล์สีบพันธุ์ในระยะที่ 2 (ระยะกำลังพัฒนาการ) ตั้งแต่เดือนกันยายน 2546 ถึงเดือนสิงหาคม 2547 ซึ่งพบเซลล์สีบพันธุ์ในระยะที่ 2 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 ถึงเดือนมีนาคม และเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม 47 ซึ่งมีขนาดความยาวเฉลี่ยตั้งแต่ 49.6 – 56.3 มิลลิเมตร (ตารางที่ 14) ซึ่งน้อยกว่ารายงานของ จิโรจน์ (2538) ในหอยตะเกาพบว่ามีขนาดความยาวเฉลี่ยตั้งแต่ 51.7 – 64.6 มิลลิเมตร เมื่อพิจารณาถึงขนาดความยาวของหอยตะเกาในแต่ละเดือน พบว่าหอยมีความยาวไม่เท่ากัน บางเดือนพบหอยขนาดใหญ่จำนวนมาก บางเดือนพบหอยขนาดใหญ่ และขนาดเล็กปะบันกัน และขั้นตอนการพัฒนาการของอวัยวะสีบพันธุ์ที่จะสร้างเซลล์สีบพันธุ์ของหอยแต่ละตัวจะแตกต่างกันไป หอยบางตัวพบอยู่ในระยะ mature แล้ว แต่หอยบางตัวกำลังแบ่งตัวให้เซลล์สีบพันธุ์อยู่ และหอยบางตัวอาจจะพบว่าอยู่ในระยะกำลังวางแผนไว้และเรื้อรังตัวผู้ทั้ง ๆ ที่ขนาดเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จิโรจน์ (2538) ในหอยตะเกา และ สุนันท์ และประนอม (2534) ในหอยตลาด รวมทั้งสุนันท์และ

เอกสารชุดที่ (2529) รายงานว่าในหอยแมลงภู่ ขนาดของหอยที่เริ่มแพร่พันธุ์ได้จะขึ้นอยู่กับอายุของหอย

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของหอยตะเกา

จากการศึกษาค่าตรวจสอบความสมบูรณ์ของหอยตะเกาในบริเวณหาดปากเมง ในปีที่หนึ่งพบว่าในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 มีค่า C.I. สูงสุด เท่ากับ 17.79 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ อยู่ในระยะที่ 1 และ 2 (ระยะก่อนพัฒนาและเริ่มพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์) และมีเปอร์เซ็นต์ของระยะที่ 1 เท่ากับ 100.00 เปอร์เซ็นต์ในเพศผู้และ 63.63 เปอร์เซ็นต์ในเพศเมีย ส่วนของระยะที่ 2 พบร่องรอยในเพศเมียเท่ากับ 36.37 เปอร์เซ็นต์ดังนั้น ค่า C.I. ในเดือนนี้จึงสูงที่สุด และค่า C.I. ที่มีค่าต่ำจะตรงกับการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ ระยะที่ 6 แต่เมื่อพิจารณาในเดือนเมษายน ซึ่งมีค่า C.I. ต่ำสุด เท่ากับ 11.52 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์ในช่วงเดือนดังกล่าว อยู่ในระยะที่ 4 (ระยะเซลล์สีบพันธุ์สุก) และมีปริมาณสูงสุดเท่ากับ 70.00 เปอร์เซ็นต์ในเพศผู้ และ 60.00 เปอร์เซ็นต์ในเพศเมีย C.I. จะมีค่าสูงเมื่อมีการพัฒนาของอวัยวะสีบพันธุ์อยู่ในระยะที่ 5 ซึ่งอยู่ในเดือนพฤษภาคมและคาดว่าจะอยู่ในเดือน มิถุนายน ซึ่งไม่มีข้อมูลในเดือนนี้ จึงสอดคล้องกับการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ เพราะหลังจากที่หอยตะเกาวงไข่แล้ว ค่าตรวจสอบความสมบูรณ์จะลดไปเรื่อยๆ จนกว่าจะมีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ขึ้นใหม่ ซึ่งในเดือนกรกฎาคมคงมีการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์อยู่ เซลล์สีบพันธุ์ที่พบในเดือนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในระยะที่ 3 มีปริมาณสูงสุดเท่ากับ 50.00 เปอร์เซ็นต์ในเพศผู้ และ 33.33 เปอร์เซ็นต์ในเพศเมีย ค่าตรวจสอบความสมบูรณ์ในเดือนนี้จึงค่อนข้างสูงและจะลดลงเรื่อยๆจนถึงเดือนกันยายน จากนั้นหอยตะเกาก็จะเติบโตความสมบูรณ์เพื่อที่จะพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ขึ้นมาใหม่

ผลการศึกษาที่ได้ในปีที่หนึ่ง ไม่สอดคล้องกับการรายงานของจิโรจน์ (2538) แต่ในปีที่สองผลที่ได้สอดคล้องกับของจิโรจน์ (2538) ซึ่งรายงานว่าในเดือนกรกฎาคม มีการพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์อยู่ในระยะที่ 6 และมีค่า C.I. สูงสุด และจากการศึกษาของสุนันท์และประนอม (2534) ซึ่งรายงานว่า เมื่อเปรียบเทียบค่า C.I. กับการศึกษาการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์พบว่า ค่า C.I. ที่สูงจะตรงกับระยะที่ 5 และค่า C.I. ที่มีค่าต่ำจะตรงกับระยะที่ 6

เพศและอัตราส่วนเพศ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศของหอยตะเกา โดยการสังเกตลักษณะภายนอกและลักษณะอวัยวะสีบพันธุ์ภายในทั้งเพศผู้และเพศเมีย พบว่ามีความใกล้เคียงกันมากไม่สามารถแยกเพศได้ด้วยตาเปล่า จำเป็นต้องศึกษาลักษณะของเนื้อเยื่ออวัยวะสีบพันธุ์ จากการศึกษาเพศของ

หอยตะเกาโดยอาศัยการศึกษาทางเนื้อเยื่อ พบว่าสัดส่วนของเพศผู้:เพศเมีย แต่ละเดือนไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่ต่างกับการทดลองของจิโรมน์ (2538) ในหอยตะเกา และการทดลองของพูนสินและคณะ (2528) ในหอยแมลงภู่ซึ่งรายงานว่าอัตราส่วนเพศของหอยเพศผู้ต่อกหอยเพศเมียในแต่ละเดือนแตกต่างกันออกไป และเมื่อนำหอยตะเกาในแต่ละเดือนมาทดสอบ Chi-square test อัตราส่วนเพศผู้และเพศเมียที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่าอัตราส่วนเพศผู้และเพศเมียจะเท่ากันในช่วงเดือนพฤษจิกายน 2546 และเดือนเมษายน 2547 ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) จากอัตราส่วน 1 : 1 โดยมีอัตราส่วนโดยเฉลี่ยเป็น 1 : 1.16 ซึ่งแตกต่างจากจิโรมน์ (2538) ในหอยตะเกาซึ่งรายงานว่าอัตราส่วนเพศผู้จะมีจำนวนมากกว่าเพศเมีย

สรุปผลการวิจัย

1. ปริมาณและการกระจายของหอยตะเกา บริเวณหาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง

พบว่า ปริมาณการแพร่กระจายของหอยตะเกาในปีแรก(กันยายน2546 ถึง สิงหาคม2547) พบหอยตะเกาในแนวสำรวจที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือแนวสำรวจที่ 3 และ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 275.6 165.8 และ 155.9 ตัว ตามลำดับ และพบหอยตะเกาที่ระยะห่างจากฝั่ง 300 เมตร มากที่สุด และรองลงมาคือที่ระยะ 250 และ 200 เมตร โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 238.1 272.8 และ 142.6 ตัว ตามลำดับ และพบมากที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ พบหอยตะเกามากที่สุดถึง 252.1 ตัว และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายน เป็นจำนวน 30.5 ตัว ส่วนในปีที่ 2 (กันยายน2547 ถึง สิงหาคม2548) พบหอยตะเกาในแนวสำรวจที่ 6 มากที่สุด รองลงมาคือแนวสำรวจที่ 5 และ 8 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 372.8 357.8 และ 339.2 ตัว ตามลำดับ และพบหอยตะเกาที่ระยะห่างจากฝั่ง 200 เมตร มากที่สุดและรองลงมาคือที่ระยะ 250 และ 300 เมตร โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 333.1 303.9 และ 285.2 ตัวตามลำดับ และพบหอยตะเกามากที่สุดในเดือนกันยายน พบหอยตะเกามากสุดถึง 957.0 ตัว และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายน เป็นจำนวน 24.2 ตัว และจากการทดลองพบว่า ปริมาณการแพร่กระจายของหอยตะเกาในปีที่สองมีปริมาณมากกว่าในปีแรก

2. สภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งหอยตะเกา

พบว่าสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดปากเมง อำเภอสีแกะ จังหวัดตรัง สภาพดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินทรายปนตะกอน (loamy sand) ค่อนข้างสีคล้ำ ความเค็มของน้ำทะเลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.95 ppt โดยพบความเค็มต่ำสุด 28.7 ppt ในเดือนตุลาคม2546 และความเค็มสูงสุด 35.2 ppt ในเดือนเมษายน2548 อุณหภูมิของน้ำมีค่าอยู่ระหว่าง 28.2-30.6 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.52 องศาเซลเซียส มีค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำอยู่ในช่วงระหว่าง 6.9-8.4 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 ส่วนปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 6.00-8.31 มิลลิกรัมต่อลิตร และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 มิลลิกรัมต่อลิตร

3. เชลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกา

พบว่าตัวอย่างหอยที่เก็บได้จากบริเวณหาดปากเมงเมื่อนำมาศึกษาทางด้านเนื้อเยื่อพบว่า มีการเจริญพัฒนาการของเชลล์สีบพันธุ์แบ่งออกได้เป็น 6 ระยะ

4. การพัฒนาเซลล์สีบพันธุ์ของหอยตะเกา

พบว่าในระยะเวลา 12 เดือน หอยตะเกามีวงจรการพัฒนาของเซลล์สีบพันธุ์จากระยะที่ 1 ไปจนถึงระยะที่ 6 เพียง 1 ครั้ง ซึ่งใช้เวลาประมาณ 6 - 9 เดือน คือ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม 2547 ถูกกล่าวที่มีการวางไข่สีบพันธุ์ พบว่าหอยตะเกาที่อยู่ในบริเวณหาดปากเมง จะมีการวางไข่สีบพันธุ์ในเดือน พฤษภาคม

5. ขนาดของหอยตะเกาที่เริ่มแพร่พันธุ์

พบว่าความยาวของหอยตะเกาที่มีระยะสีบพันธุ์อยู่ในระยะที่ 2 มีค่าอยู่ระหว่าง 49.6 – 56.3 มิลลิเมตร และระยะที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 54.6 – 58.1 มิลลิเมตร

6. ครรชนิความสมบูรณ์ของหอยตะเกา

พบว่าค่า C.I. ต่ำสุดเท่ากับ 11.52 ในเดือนเมษายน 2547 และสูงสุด 17.79 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547

7. เพศและอัตราส่วนเพศ

ส่วนใหญ่จะพบเพศผู้มากกว่าเพศเมีย	อัตราส่วนเพศจะไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) จากอัตราส่วนเพศผู้ : เพศเมีย เท่ากับ 1 : 1 ในแต่ละเดือน ซึ่งมีอัตราส่วนเพศผู้ : เพศเมีย โดยเฉลี่ยในปีที่หนึ่ง และ ส่อง เป็น 1 : 1.16 และ 1 : 1 ตามลำดับ
----------------------------------	--

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการทดลองเพาะพันธุ์ และเพาะเลี้ยงหอยตะเกาเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจต่อไป
2. ควรประชาสัมพันธ์ หรือห้ามเก็บหอยตะเกา ในช่วงเดือนที่หอยตะเกาวางไข่ เพื่อไม่ให้หอยตะเกาสูญพันธุ์ไป
3. ควรประกาศห้ามเก็บหอยตะเกาไว้ในบางส่วน เพื่อให้หอยตะเกาได้แพร่พันธุ์ให้มีปริมาณมากขึ้น
4. การจัดงานอนุรักษ์หอยตะเกาสามารถจัดในช่วงเดือนพฤษภาคมได้ไม่ควรเลื่อนไปจัดในช่วงเดือนมีนาคม ถึงเดือน มิถุนายน เพราะเป็นช่วงที่หอยกำลังพัฒนาเซลล์สืบพันธุ์ไปถึงช่วงที่หอยตะเกาวางไข่

กิตติกรรมประกาศ

คณบุคลากร ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์เป็นอย่างสูง ที่ได้จัดสร้าง
ทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณ ประจำปี 2546-2547 ทำให้โครงการวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณคณบุคลากรที่ร่วมวิจัยทุกท่าน โดยเฉพาะนายวัฒนา วัฒนกุล และนางอุ่รวรรณ วัฒนกุล
ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุง เอกสารโครงการวิจัยจนบรรลุตาม
วัตถุประสงค์ทุกประการ

ขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายธันพิสิษฐ์ ช่วยธรรมกิจ นางสาวโรมนี แต่
เปาะ นายดอนรัก สัตตะพันธ์ นายทักษิณ เชawan ตลอดจนชาวบ้านในบริเวณหาดปากเมง อำเภอ
สิงห์บุรี จังหวัดตัวงทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำการวิจัย จนบรรลุตามวัตถุประสงค์

ขอขอบพระคุณ ภรรยา ที่ค่อยให้กำลังใจและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จนรายงานฉบับนี้เสร็จ
สมบูรณ์

และสุดท้ายนี้ ความดีของรายงานฉบับนี้ ขอมอบเด่ อาจารย์ทุกท่านที่ได้ค่อยประสิทธิ์
ประสานวิชาการให้แก่ข้าพเจ้า

บรรณานุกรม

กองอุดนิยมวิทยาอุทก. 2546. แบบบันทึกรายงานอุดนิยมวิทยา สำหรับสถานีน้ำฝน อำเภอสีแก้ว

จังหวัดตั้ง ประจำปี พ.ศ.2546. กรมอุดนิยมวิทยา, กระทรวงคมนาคม. 00 น.

กองอุดนิยมวิทยาอุทก. 2547. แบบบันทึกรายงานอุดนิยมวิทยา สำหรับสถานีน้ำฝน อำเภอสีแก้ว

จังหวัดตั้ง ประจำปี พ.ศ.2547. กรมอุดนิยมวิทยา, กระทรวงคมนาคม. 00 น.

กองอุดนิยมวิทยาอุทก. 2548. แบบบันทึกรายงานอุดนิยมวิทยา สำหรับสถานีน้ำฝน อำเภอสีแก้ว

จังหวัดตั้ง ประจำปี พ.ศ.2548. กรมอุดนิยมวิทยา, กระทรวงคมนาคม. 00 น.

Jinthamak Suvranujrass และ Sudtara Pannangk. 2534. งานการสืบพันธุ์ของหอยเครงที่ ต. เจี๊ยบลัง จ.

สตูล. วารสารสังขานคินทร์ 12(4) : 341-351.

จิราจน์ พีระเกียรติชัย. 2538. ศึกษาการสืบพันธุ์ของหอยตะเก่า บริเวณอำเภอสีแก้ว จังหวัดตั้ง.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ดุสิต มนัสชุติ. 2535. ปูสีพิทัยทั่วไป. กองบริการการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 350 น.

วันทนna อุยสุข. 2528. หอยทะเล. คณะประมง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 139 น.

สุนันท์ ทวยเจริญ และปรานอม เป็ญจามาลย์. 2527. การพัฒนาการของอวัยวะเพศหรืออวัยวะสืบพันธุ์ และอัตราส่วนเพศของหอยลายที่บริเวณปลายแหลมศอก ตำบลอ่าวซื่อ จ. ตราด. เอกสารวิชาการฉบับที่ 35. งานศึกษาชีวประวัติและพฤติกรรมสัตว์น้ำกรรmachoy, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 31 น.

สุนันท์ ทวยเจริญ และ เอกลักษณ์ แซ่โล้ว. 2529. การเจริญของเซลล์สืบพันธุ์ในหอยแมลงภู่ ที่อำเภอบ้านแหลม เพชรบุรี. เอกสารวิชาการฉบับที่ 4. งานศึกษาชีวประวัติและพฤติกรรมสัตว์น้ำกรรmachoy กรมประมงน้ำกรรmachoy, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 18 น.

สุนันท์ ทวยเจริญ. 2534. อิทธิพลของปัจจัยสภาพแวดล้อมบางประการ ที่มีผลต่อถูกทางเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ของหอยกระพง. เอกสารวิชาการฉบับที่ 9/34. กองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 39 น.

สุนันท์ ทวยเจริญ และปรานอม พรมพาย. 2534. สภาวะแวดล้อมบางประการที่มีผลต่อการสืบพันธุ์ของหอยตั้ง. เอกสารวิชาการฉบับที่ 11/2534. กองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 38 น.

สมชาย คงค์ประเสริฐ. 2531. เอกสารคำสอนปูสีพิเศษตัวเบื้องต้น. ภาควิชาดินและปู,

คณะผลิตกรรมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. 423 น.

- Abbott, R.T. and S.P. Dance. 1983. Compendium of Seashells E.P. Dutton, Inc, New York.
346 p.
- Dance, S.P. (ed). 1982. The Collection's Encyclopedia of Shells. McGraw Hill Book Company.
New York. 260 p.
- Humason, G.L. 1979. Animal Tissue Technique. W.H. Freeman and Company, San Francisco.
661 p.
- Langley, R. 1970. Practical statistics simply explained. Dover Publication, Inc., New York.
496 p.
- Mckee,J.E. and H.W. Wolf. 1969. Water quality criteria. 2nd ed. California State water
Resources control. Board Publ. Washington DC. 328 p.
- Tookwinas, S. 1983. Cookle culture in southern Thailand. Thai Fish. Gaz.
36(5):445-450.